

കാൽകി

KALKI 23-8-81 രൂ. 1.20

பொன்

வித்துவான்
வே.லட்சுமணன்

மனச் செம்மலும் பொன் விழா ஆண்டும்

2

விசேஷ விருந்தினர் ஆகும். இவ் வரையிலும் இவ்வாறு அழைத்துச் சென்றேன்.

இந்த ஆண்டு மார்ச் 1935ஆம் ஆண்டு.

இந்த நாள் தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் வரலாற்றில் பொன் விழாவுக்குரிய பொறித்த நாள்.

பொன்விழா செம்மலின் புதுவகு முன் திரை பதித்த நாள்.

இன்னும் சொல்லத்தக்க.

அவ்நாள் உலகப்புகழ்ப் பெற்ற கிடைத்த நாள்.

ஆற்றிய பணிக்கு ஆதரவு கிடைத்த நாள்.

இவ்வாறு ஒரு இலட்சியக் கோரி வின் இயல்பு பற்றி நாள்.

கட்டிய புதுவகு வரலாறு என்ன முடியாமல் போன நாள்.

உலக மொழிகளின் பட்டிகைக்கெல்லாம் உலகம் விடப்பட்ட நாள்.

கருணை நீர் திறந்ததாற்போல் பாவமும் பயன்பெற்ற நாள்.

காலியோரும் புதிய அழகியம் ஒன்றைக் கண்ட நாள்.

'ஏற்றம்' எப்பார்க்கவே. அதன் இலக் கணம் விளங்கிய நாள்.

ஆயப்பாடு சிறிதளவுமீதிரி வெற்றிக்கு விதைநூன்றிய நாள்.

ஒரு புதிய 'ரெக்கார்டு' உருவாக்கிய நாள்.

ஆய்வு புது பெற்ற திரைக் கலையும் மேலும் பன்மடங்கு உயர்ச்சி செய்த நாள்.

குணமை பாடிய, 'ஆதித ஆதித', 'பெரிது பெரிது' என்ற பாடலுக்கு ஒரு உயிரோலியம் பிறந்த நாள்.

உயிரோலிப்புப் பன்னிரண்டாம் முதல் எழுந்தாடக் கொண்ட பன்னிரு வாக்விவல் களாய் 1935. ஆண்டு 22ம் தாரிப் பாராட்டியிருக்கிறேன். காரணம், தாடோடி.

இது:

- 26 மொழிகளில் உத்தி கண்ட.
- 26 மொழிகளில் இளவரலில் வி. எம். இளவரலில்.
- 26 தாடோடியில் சிறுதாடோடியில்.
- 26 திரைத்திரை முடியுமேன் பதிலில் எதாவது.

மன்னம் வெளிவந்து. வெளிவந்த திரை அந்த நாடில் தங்கத் திரைபாடி ஒலிவிய சிறப் புத்தாள்; தமிழ்ப் படத் துறையில் படைப்பு, கலை நுணுக்கம், படிப்பினை, வரும் முதுவாண பல திரைகளில் உயிரோட்டம் கட்டிய காரணத்தால் உயிரோலித்துக்களால் குறிப்பிட மன்னிவரும்.

ஒரு காதலனைப் பலர் போற்றும்போது கட ஒருவரைத் தாற்றுதல்தென்பது உயிரியற்கை. ஆனால் 'தாடோடி மன்னம்' திரைப் படத்தை எங்கோருமே போற்றினார்கள். தாற்றுதலுக்குக் கொண்டுவந்தவர்களுக்கும் போற்றினார்கள்; போற்றுகதைத் திரை வேறு வழியே இல்லை என்று சொல்லுகிற அளவுக்குப் புதிய சித்திரம் படைத்த படம் அது.

அதன் படைத்தவர், இயக்குநர், இரட்டை வேடங்களில் நடித்தவர், மற்றும் அதன் ஆக்க வேலைகள் அனைத்திலும் இரண்டாக் கைத்தவர் பொன்விழா செம்மலே ஆவார்!

ஆம்; அந்த ஒருவரை ஆவார்! அந்த ஒருவரின் நம்பிக்கை, துணிவு, உதரப்பு, தியாகம், திறமை, முழுமைபாண எடுப்பாடு ஆகியவை அனைத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து தமிழ்த் திரை உலகம் என்விற கலைக் கோயிலுக்கு ஒரு பொற் கோபுரம் எழுப்பி எவரக் கணம் ஒன்றை அமைத்துத் தந்தன என்று சொன்னால் மிகப்பெரிய உயிர்தானாது.

இந்த 'நாடோடி மன்னன்' படத்தில் போன்மணச் செம்மல் நாடோடியாகவும் மன்னனாகவும் நடித்தார்.

பலதரப்பு மக்களிடையே, பல்வேறுபட்ட எண்ணங்களைப் பரப்பிச் கொண்டிருந்தது. இந்தப் படம், அது திரைக்கு வராததற்கு முன்பு.

"ஆம்: சிலர், 'எம். ஜி. ஆர். நாடோடி யாண்டிப் போகிறார்' என்றார்கள்.

இன்னும் சிலர், 'எம். ஜி. ஆர். கதை முடிந்தது' என்றார்கள்.

மேலும் சிலர், 'இவருக்கு ஏன் இந்த வேலை யார் இவரைப் படம் தயாரிக்கச் சொன்னார்கள்! நடித்துக் கொண்டிருந்தால் போதாதா?' என்றார்கள்.

இப்படிப் பலரும் பேசியதற்குக் காரணம், நாடோடி மன்னன் கர்ப்பவாசத்தில் இருந்த போது, அதை உருவாக்கும் பொறுப்பைத் தான் அந்தக் கமந்து கொண்டிருந்த தாய்க்கு (எம். ஜி. ஆருக்கு) எத்தனையோ சங்கடங்கள், சோதனைகள், இழப்புகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு வந்தன ஆகும்.

இந்தப் படம் எடுக்கத் தொடங்கிய காலத்தில், தமிழ்த் திரைப்பட உலகின் தனி மிகந்த முயற்சி நடிக்கரசு விளங்கித் கொண்டிருந்தார் இவர்.

மனைக்கள்ளன், அவிப்பாபா, குலேபகாவலி தாய்க்குப் பின் தாரம், மதுரைவீரன், சக்கர வர்த்தித் திருமகள், புதுமைப் பித்தன் முதலான படங்களின் மூலம் ஓங்கு புக்ம் பெற்றுக் கூடவே திரைக் கலைக்கும் சிறப்புத் தேடித் தந்திருந்தார்.

எந்தத் திசையிலும், எந்தக் கோணத்திலும் "தமிழ்ப் பட வெற்றிக் கதாநாயகர் எம்.ஜி. ஆர்" என்று ஒருமுகமாகப் பேசத் தொடங்கிய காலகட்டம் அது.

"நாடோடி மன்னன் படத்தைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பில் ஈடுபடாமல் இருந்தால், அதற்காகச் செலவிடப்பட்ட பொருள், நேரம் உழைப்பு இவை மூலம் பல வெற்றிகளைக் குவித்திருக்கக் கூடுமே" என்று அனுதாபிகள் பலர் கருதினார்கள்.

எதிரிகள் (இவர்கள் போன்மணச் செம்மலுக்கு உடன் பிறந்தவர்கள்!) "நாடோடி மன்னன் வெளிவரமாட்டான்" என்று ஆர்டம் சொன்னார்கள்.

இப்படி வெல்லாம் கருதப்பட்டுப் பேசப் பட்டதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

இரட்டைய செல்வத்தில் அற நேறிகளில் வழங்கியது போக மீதம் என்று இருந்த அனைத்துச் செல்வத்தையும் விழுங்கிவிட்டிருந்தது 'நாடோடி மன்னன்' படம்.

"பாணிக் குத் தீவி பேரட்டுக் கூட்டுபடி யாகாது" என்பார்கள்.

"நாடோடி மன்னன்" படத்தையோ நூற்றுக்கணக்கான பாணிகளில் கூடாரம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

பணம் தண்ணீர் போல் இறைக்கப்பட்ட வெண்டிய படம்படப்பு. அரண்மனை முதலான அரங்கங்கள், காட்சி நோட்டிகள், விசுவயார்த்த ஆடை, அணி கவச்சன், தளவாடங்கள், எண்ணற்ற நடிகர்கள்... இப்படி செல்வங்களின் கூடுதலாக உள்ள படம்.

இயக்குநர், நடிகர், தயாரிப்பாளர் என்ற மூன்று பொறுப்புக்களும் ஒருவருக்கே.

இயக்குநருக்குப் படம் எல்லா வகையிலும் சிறப்பாக வரவேண்டும் என்ற ஆர்வம், தடிப்பு இவை இருப்பது இயற்கை.

தயாரிப்பாளருக்கு பட்டுட்டுக்குள் படம் முடிவ வேண்டுமே என்ற கவலை; பொறுப்பு இவை இருப்பது இயல்பு.

இங்கேயோ இரு பதவிகளும் ஒருவரிடே விழுந்ததால், இயக்குநர் தயாரிப்பாளர் மிகுசிறீட்டார். அதாவது, "என்ன செவ்வானையும் படைப்பு சிறப்பாக அமைப்பேன்" என்று ஆணைவிட்டுவிட்டார் இயக்குநர்! டைரக்டர் சிறும்புவதைத் தயாரிப்பாளர் மறுக்க முடியாது அல்லவா!

செவடி, செவடி, ஒரே செவடி.

வேறு படங்களில் நடித்தால் பணம் வரும்; இந்தப் படத்தில் பல பொறுப்புகள் ஏற்பட்டதால் இதை முழுமுதலாக முடித்துப் பிறகுதான் மற்றப் படங்களில் நடிக்க வேண்டும் என்ற நிலை.

படமோ, இழைத்து இழைத்து உருவாக் கப்பட்ட இடைவெளிக் கருவியமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கருவியைத் திரைப்புவதற்கு வேறு கருவியத்தின் பிறந்த கதவு குடப்படாமலிருந்தது.... இதை வேலையே பலரும் பலவிதமாகப் பேசினார்கள், ஆனால், இரவு பகல் எந்நேரமும் வானின் ஸ்டூடியோவிலேயே இருந்தார் போன்மணச் செம்மல்.

படப்பிடிப்பு, படத் தொகுப்பு முதலான பணிகள் இடைவிடாமல் நடத்தின!

இப்படிச் கர்மயோகியாக, எடுத்த காரியத்தை எப்படியும் நல்ல முறையில் முடிக்க வேண்டும் என்ற விவேகத்தில் உழைத்தார்.

அவரது உள் மனத்திற்குள் ஒரு நிமிசிக்கை இருந்தது.

"உடைமையைச் சரிவரச் செய்தால் விளையு விளையாது" என்பதே அந்த நிமிசிக்கை.

இளம் பருவத்தில் அவர் ஓர் ஆங்கிலப் படத்தைப் பார்த்திருந்தார். If I were King அதாவது 'நான் மன்னனானால்' என்பது அந்தப் படத்தின் பெயர்.

அன்று முதல் "நான் மன்னனானால்" என்ற அந்தக் கேள்வியை அவர் தமக்குள் பலமுறை கேட்டுக் கொண்டது வழக்கம்.

"எம்.ஜி.ஆருக்கு முன் போண்டாகையார், பஜி அடியும் பிழிதும் என்னென்னதும் திரும்பித் தந்தால் விளைய 10% தனக்குபடி!"

அந்தக்கேள்விக்கு விடையாகவே "நாடோடி மன்னன்" படமெடுக்கும் முயற்சியில் உத்தரப்பட்டார்.

நாட்டியவே பசித் துன்பம் தலைகாட்டக் கூடாது!

வறுமை அகற்றப்பட வேண்டும்.

அடிமைத் தன்மை விலக்கப்பட வேண்டும்.

சர்வாதிகாரம் தகர்க்கப்பட வேண்டும்.

சமத்துவம் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும்.

இப்படிப் பலவிதக் கோட்பாடுகளை மக்களுக்கு வழங்கும் எண்ணம் மூலதனராவேயே நாடோடி மன்னனைத் தயாரிக்கமுற்பட்டார்.

மக்களுக்கு மூன்றாம் தன்மையே நாடோடி யாகவும் மன்னனாகவும் இரு கோணத்தில் காட்டி, இரு பாத்திரங்களையும் அவற்றின்

குணச் சித்திரங்களையும் வெளிப்படுத்தினால் மக்கள் உள்மனங்களில் ஒரு புதிய தத்துவத்தை வேரூன்ற வைக்க முடியும் என்று எண்ணினார்.

இதனுமேயே இரட்டை வேட்காலை ஏற்றார். நாடோடி - மன்னன். ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வேடங்கள். இந்த திசை படத்தில்,

தயாரிப்பாளர் - இயக்குநர், ஒன்றுக்

கொன்று மாறுபட்ட இரண்டுபொறுப்பினர்!

இது படப் பிடிப்பில் - படம் படைப்பில்.

படத்திலும் பொராட்டம்!

படத் தயாரிப்பிலும் பொராட்டம்!

நாடோடிகளும் மன்னனும் ஒன்று கூடியால்

தான் நாடு முன்னேறும்; தயாரிப்பாளரும்

இயக்குநரும் ஒன்று சேர்த்தால்தான் படம் முன்னேறும்.

நாடும் முன்னேற வேண்டும்.

படமும் முன்னேற வேண்டும்.

இதுவே பொன்மணச் செம்மையினதோக்கம்.

பெரிய வேண்டி!

நீண்ட வேண்டி!

அதில் பலவிதமான ஆதர்ப்புகள்.

கொழுந்து விட்டு எரிந்த திக்குண்டத்தில்

துவாணியில் பொருள், உழைப்பு, நேரம் எல்

லாமே அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டன.

துணிக்கவேண்டுமென்பவருக்கு காரியத்

துக்குத் தொல்லை ஏற்பட்டால் ஏனெனச் செய்

லார்கள்; வெற்றி ஏற்பட்டால் வருணித்துப்

புகழலார்கள். இது பொன்மணச் செம்ம

னுக்கு நம்முடத் தெரியும்.

தெரிந்து. புரிந்து. சித்தித்துப் பிறகு அவர்

தொடர்ச்சியை பணிதான் இது.

ஆகஸ்டு 22. அதிகாலை; கங்குல் அகன்றது

தெரவன் உதித்தான்.

சென்னை - பாரகன் நகர அரசாங்கம்

நாடோடியாகவும், மன்னனாகவும் காட்சி

தந்த பொன்மணச் செம்மையில் உருவங்கள்

ஒளிவிடிக் கொண்டிருந்தன.

தெரவன் உதயத்தொடு ரசிகர்களின் "க்யூ"

வும் உதயமாகி விட்டது.

நிமிடத்துக்கு நிமிடம் "க்யூ" நீண்டு

கொண்டே இருந்தது. நாடு பொன்மணச்

செம்மையில் அவர்களுடன் ஈர்பட் காணவில்

இருக்கிறேன். என் உடல் அங்கே இருந்தது

உள்ளமோ "பாரகன்" நகர அரசாங்கம். 1.

காலை 9 மணி அளவில், அவரைச் சந்தித்த

நான், "மிசுப் பெரிய வெற்றியை அடைவப்

போகிறீர்கள்" என்று சொன்னேன்.

"என் உதயமைய நான் செய்து முடித்து விட்டேன். வெற்றியோ, நேரத்தையோ மக்கள் நினைப்பைப் பொறுத்தது" என்று அவர் சொன்னார்.

இரட்டைக் கண்களான பொருள்; நேரம், பெருமைப்பு - இவற்றைப் பண்பும் வைத்து அவர் உருவாக்கிய படம் இன்னும் சிறிது நேரத்தின் பவனி வரப் போகிறது! ஆனால் அவரோ சிறிதும் சலனம் இல்லாமல் மலர்ந்த முகத்தோடு, அமைதியாக என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்!

ஆச்சரியம்தான்... ஆனால் சந்திரன் படைப் பலர்களுக்கு இது சாதாரணம்! என்று எனக்குள் கூறிக் கொண்டேன்.

"உறுதியாக உன் கருமத்தைச் செய்! விளைவைப் பற்றிச் சிந்திக்காதே" என்று உரைத்த அந்தத் தோளார்பனின் வடிவத்தில் பொன்மணச் செம்மையக் கண்டேன். மணி ஒடிக்கொண்டிருந்தது.

"நான் திரைப்படத்துக்குப் போக வேண்டும்" என்று ஆர்வத்தோடும் பரபரப்புடனும் கூறினேன்.

என்னை - என் மன வேகத்தைப் புரிந்து கொண்டார். அவரது கார்பெயை அனுப்பி வைத்தார். சொன்னேன்.

அப்போது அரசாங்கமே ஓரே ஓர ஒளி. 'எம்ஜிபார் பீக்ரோஸ்' திறவனத்தின் கட்டடிக் காட்சியை அந்தக் கர ஒளியுடன் கண்டவாறு உன்னை அமர்த்தினேன்.

படத்தை எல்லோரும் எப்படி ரசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து மகிழத்தானே நான் வந்திருக்கிறேன்! (நான்தான் படத்தை அது வெளி வருவதற்கு முன்பே பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன்!)

மக்கள் படத்தை ரசித்தார்கள் என்று மட்டுமே சாதாரணமாகக் கொண்டனும் அது என்னைக் குற்றவாளியாக்கும்.

என் கால்களில் அப்படி ஒரு மகத்தான முறையில் மக்கள் ரசித்த மதிஞ்செரு படத்தை அதுவரை நான் கண்டதில்லை!

எக்ஸ்ப்ளெய்ன் உதிரலாம்! ஆனந்தம்! பொராசந்த ஆரவாரம்!

"இதுவல்லவா படம்! இவரல்லவா எம்.ஜி.ஆர். இப்படியல்லவா புகழ் பெறவேண்டும்!"

இப்படி வார்த்தைகள் என் நாளிலிருந்து வெளிவந்தன. படம் முடிந்து வெளி வந்து பார்க்கிறேன்.

அடுத்த காட்சிக்கு மக்கள் கூட்டம் கூடப் போகத் திரண்டிருக்கிறது. வாய்நூலாகவே சேர்பாக்கம் கடத்து. 'க்யூ' காணப்படுகிறது!

என் உண்கள் மலர்கின்றன.

என் உண்கள் குளிர்கிறது.

என்னை அறிவாத ஓர் ஆனந்தம்!

பொன்மணச் செம்மையில், "கண்டேன்,

காணத் தரிசுததைக் கண்டேன்" என்று உறத்

துடித்துப்பூரப்பட்டு விட்டேன். (தொடரும்)

மேடைப்பட வண்ணப்படம்.

-கபா கந்தர்வம்

புகைப்படங்கள், உதவி:

-பிரிஸ்ரீயுல் ஆனந்தன்

அவன்: "என்னைக் கூட்டுக்கு அடுத்த படியாக காதேஜ் ஸ்டூடென்ட்ஸ் விரும்புறது எதைத் தெரியுமா?"

இவன்: "எதை?"

அவன்: "கிளாஸ் கூட்டம்!"

ஈழத்திற்கோர் இலக்கிய பாலம்

காந்தளகம்

நாம் வெளிக்கு விநியோகம்

72, அய்யாவு வீதி, சென்னை - 600 030

★

எனது வாழ்நாளிலே: க. சத்திரானந்தன்: ரூ. 10-00

(நாளை உலகத் தமிழ் மாநாட்டையும் அதன் மூன்றாம் பிள்ளைத் திருவிழாவையும் விவரிக்கும் நூல்)

நான்காம் உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு நிபந்தனிகள் (ஆராய்ச்சி வரலாறு) இரு தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 30-00

மனக்கோலம்: டாக்டர் கோகுர்: ரூ. 4-80
(மனநோக்கம், பெயர் பற்றி எவ்வளவு உணர்வுகள்)

★

இயல்புத் தமிழின் இலக்கிய ஆய்வு, அரசியல், கலாநு, பத்திரிகை, நாவல்கள் கிடைக்கும். விவரமான விவரப்படி உலகம், நூல்களைப் பதிவெடுப்பில் பெற விரிவுடன் ரூ. 2-50 செத்துப் பணிகை (M.O.) அனுப்புக.

சித்திதரும் நூல்கள்

1. ஸ்ரீ சகலம். ஸ்ரீமதாமேரு பதிப்பகம் (மூலம் மதித்தல்)
2. கலக்கிதக தேவாலயம், சென்னைக்குள் அழகி பரிசுறும்
3. மல்குரு நபர் காமாட்சி கவி வெள்ளம்
4. பெண் மலர்
5. கைதாள் மதேவததித்தின் கவிதாக்கம்
6. வினை நீக்கும் வெள்ளி (கடவுளையுறையும் தமிழாக்கம்)
7. ஆராய்வு புரட்சி (ஆதிசங்கரன் பற்றி கவிதைத் தமிழாக்கம்)

ஒரு பதகம் அல்ல 75 ரூப
மேற்படி ஆறு பதகங்கள் தேவைப்பட்டவர்கள் ரூ. 5 00 M.O. செய்யு.

ஒரு பதகம் மட்டும் தேவைப்பட்டவர்கள் ரூ. 5-10க்கு தபால் கிடை அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்

மேற்படி பதகங்கள் விநியோக செய்வதற்கும் வேறு விவரத்திற்கு அழகு.

ஸ்ரீ மதவாமேரு பதிப்பகம்

“சக்தி நிலையம்”

52, பன்னிக்கடம் தெரு.

பட்டாச்சிரம், சென்னை-600 072.

கலிகதா
மோதிரம்-டாபர்

எனது வாழ்நாளிலே: க. சத்திரானந்தன்: ரூ. 10-00
(நாளை உலகத் தமிழ் மாநாட்டையும் அதன் மூன்றாம் பிள்ளைத் திருவிழாவையும் விவரிக்கும் நூல்)

நான்காம் உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடு நிபந்தனிகள் (ஆராய்ச்சி வரலாறு) இரு தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 30-00

மனக்கோலம்: டாக்டர் கோகுர்: ரூ. 4-80
(மனநோக்கம், பெயர் பற்றி எவ்வளவு உணர்வுகள்)

இயல்புத் தமிழின் இலக்கிய ஆய்வு, அரசியல், கலாநு, பத்திரிகை, நாவல்கள் கிடைக்கும். விவரமான விவரப்படி உலகம், நூல்களைப் பதிவெடுப்பில் பெற விரிவுடன் ரூ. 2-50 செத்துப் பணிகை (M.O.) அனுப்புக.

சக்தி நிலையம்
52, பன்னிக்கடம் தெரு.
பட்டாச்சிரம், சென்னை-600 072.

கீழ்க் தீர் துறாவின, எந்தவித வேகத்
தொடு தங்குப் படகும் பாய்த்து செல்லும்
இத்தகப் புதிய விவரமடைவது wind sailing
என்று சொல்லுகிறார்கள்.

தொடர்ச்சி எவ்வளவு வந்த கம்பியுடன்
நியுமனும், ரெய்டும் டிரெக் என்ற விவரம்
முன்னாலும், எந்தவித வேகத்தில் செல்லும்
கம்பியுடன் தவி எந்தவித வேகம் (Boating speed)
என்று பிடித்தால் என்ன என்று முன்னாலும்
கவனித்தோமோ 1980ம் இந்த அதி
முடிவாகத்திருக்கிறார்கள்!

இதன் புதிய டிரெக் வேகத்தில், அடுத்த
வரும் ஏதாவது தனிக் தனியேயுள்ளதும்
1984 ஒலிம்பிக்ஸில், முதல் முதலாக இந்த
விவரமடைவது சொல்லப்போகுகிறார்கள்.

வேகம் மட்டும் குறைந்த தாது இவ்வா
யிடும் துறத்திக்கு இருந்தால் போதும்.
அதற்கு வேகமேயில்லை. நமது வப்பதொடு
இவ்வாறு அதுவிதமாக வப்பதை இரண்டை-
மூட்டை வடிவில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.
இதைத்தான் பிடித்துக்கொண்ட வேகமும்.
இந்த வாரியம் போரியல் திறத்தால் டிரெக்
வாரியத்து எதிரான திறமையின் பிடித்துக்
கொண்டு திறமையைக் கவனித்து மாதிரி
எந்தவா இருக்கிறதாம். (இதனால், அது
பிடித்தால் வேகம் மணிக்கு 65 கி.மீ.)

இத்திறமையின் இந்த வாரியம் போரியல் திற
மையுடன், இதன் விதம் அப்படி வேகம்
மும் அதிலும் இரண்டை எந்து கெடிகிறது.
போய் வட்டமாவதில் ஏதாவது இதை
விவரமட்டு விதமாக வாய்ப்புகளாகும்.
சென்ற வாரம் போர் ரெய்டு, முதல்
முதலாக ஒவ்வொரு 11 முதல் 13-ஆம் முதல்
வாரம் போரியல் திறமையின் இந்த விவரம்
எந்தவித வேகமாவது திறமையுடனும்.

தென்கிழை அடுத்த பிடித்தால் எந்தவித
விதம் எந்தவிதம் மட்டும்.

இத்திறமையின்

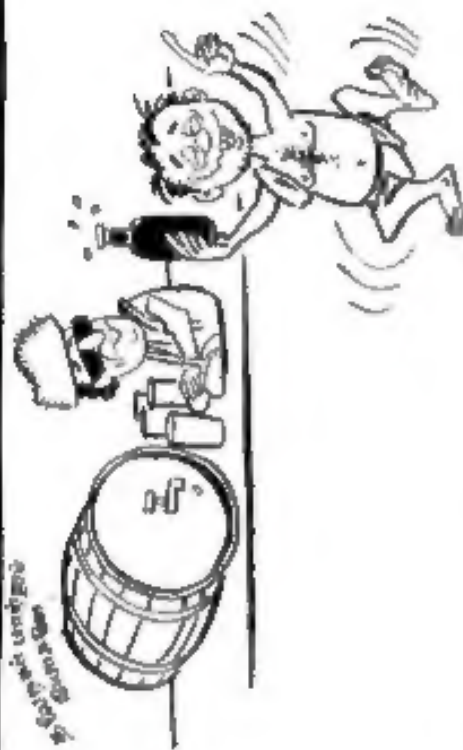

மேலே: காற்றும்;
கீழே: நீர்
இடையில்:
உல்லாசம்!

¡Pasa el coche!

¡Pasa el coche!

நியூட்ரான் குண்டு!

நியூட்ரான் வீக் ஆகஸ்டு 10உ இதழில் ஓர் உருக்கமான கடிதம்!

"ததிரோயிமா, நாகலாபி மீது நடத்த அணுகுண்டு தாக்குதலால் ஏற்பட்ட வேதனைகளும் துயரங்களும் விரிவாக எங்களுக்குத் திணைவிடுக்கின்றன. இரண்டு நகரங்களிலும் வட்சக்கணக்கான மக்கள் ஒரே விநாடியில் இறந்து போனார்கள். தவிர கதிரியக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஏராளமானவர்கள் கடத்த 38 ஆண்டு களாக லூசுமியா (ரத்தத்தில் புற்றுநோய்) விநாடும் இதர விபாதிகளாலும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'மரணமடைந்தவர்கள் அதிரஷ்டசாலிகள்' என்று கருதும்படி உயிர் தப்பியவர்கள் படும் அயதிரும் துயரமும் எண்ணிப் பார்க்கவும் மனம் கூசச் செய்வன. இவர்கள் பூவுலகிலேயே நரகத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். அணுகுண்டு வீச்சில்போது மரணமடைந்தவர்களின் குடும்பத்தினரும் மற்ற உறவினரும் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களை இழந்ததை எண்ணி எண்ணி உருகுகிறார்கள். இன்று அணுகுண்டு தயாரிப்பு உலகின் பல நாடுகளிலும் வேகமாகப் பரவி வருவதைப் பார்க்கும் போது மனித இனத்தின் எதிர்காலம் இருள் மயமானதாகவே எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. அணுகுண்டு யுத்தத்தின் பயன் கரத்தை, அதனை அனுபவித்தவர்கள் அன்றி வேறு யாராவும் புரிந்து கொள்ள முடியாதா?"

மாண்புமிகு டோமிமோட்டோ

அமாகாலாபி ஜப்பான்

கவியும் கரைவச் செய்யச் செய்ய இந்தக் கடிதத்துக்கு எங்கு நெஞ்சம் கொண்ட வலுவரகனின் பதில்தான் நியூட்ரான் குண்டு! அணுகுண்டு அகரத் தனமானது; ஹைட்ரஜன் குண்டு அரக்கத்தனமானது எனில் நியூட்ரான் குண்டு இவற்றுக்கும் ஒரு படி மேலே! அத்தப் பயங்கரத்தை வர்ணிப்பதெனில் 'கொல்லும் கலைவின் உன்னத திசு' எனலாம்! விஷமருந்து அடித்து சாரிசாரியாக எறும்பு களைக் கொல்வது போல மக்களைப் பல இனோ மீட்டர் சுற்று வட்டாரத்துக்குக் கொல்லும் சக்தி படைத்தது நியூட்ரான் குண்டு. இந்தக் கதிரியக்கத்துக்குத் தப்பித் தவறி யாரேனும் உயிர் பிழைத்தால் அவர்கள் ஆயுள் பரிபத்தம் விபாதி கனோடு போராட வேண்டியிருக்கும். 'செத்திருக்கக் கூடாதா' என்று ஏங்க லவக்கும்.

அணுகுண்டு அவ்வது ஹைட்ரஜன் குண்டு எதிரி நாட்டின் நகரத்தின் மேல் விழும்போது அது நகரையே அழித்து விடுகிறது. சுட்டிடங்கள், தொழிலகங்கள், கலைக்கூடங்கள் எல்லாம் தனிக் போடியாகின்றன. இதனால் வெற்றி பெற்ற நாட்டுக்கு ரொம்பப் நஷ்டம். அந்தாட்டு ராணுவம் ஆக்கிரமிப்பது வெறும் சாம்பல் குவியலாகத்தான் இருக்கும்! இடித்த சுட்டிடங்களை, கோவில்களை, தொழிலகங்களை, கலைக் கூடங்களை, ராணுவத் தளங்களை மறுபடி நிர்மாணித்துத் தீர வேண்டும். வெற்றியாளனுக்கு ஏகப்பட்ட வேலை, செலவு.

ஆனால் நியூட்ரான் குண்டு இந்தப் பிரச்சனையே இல்லாமல் செய்து விடுகிறது. அது சுட்டிடங்களை இடிக்காது; தொழிலகங்களைத் தகர்க்காது; மனிதர்களை மட்டும் கதிரியக்கத்தால் சாக அடித்து விடும்! கால் தடைகளை மடியச் செய்து விடும். புல் பூண்டுகளை அழித்து விடும். அதனால் என்ன? வெற்றியாளனுக்கு நாட்டின் செல்வமெல்லாம் அப்படி அப்படியே கிடைத்து விடுமே!

இப்படி இயங்குகிறது இன்று வலுவரகனின் சித்தனை. எல்லாவடி உயர்ந்த எண்ணங்கள்!

ரஷ்யா 1952லேயே நியூட்ரான் குண்டுகளைத் தயாரித்துப் பரிசோதித்தும் இருக்கிறது. அமெரிக்கா நியூட்ரான் குண்டுகளைச் செய்து குவியாதென்றே தீர்மானித்து விட்டது. ஏவுகணிகளிலும் பிரகடிகளிலும் பயன்படுத்த இந்தக் குண்டுகள் தயார் நிலையில் இருக்கும்!

இந்த அரசுப் போட்டா போட்டியின் தீவிரத்துக்கிடையில் மனித நாகரிகத்தின் சார்பில் பேசும் மாண்புமிகு டோமிமோட்டோவின் புறம்புலி வரர் கவனிக் கப் போகிறார்கள்? அவர் கட்சியில் வன்மைமிகு வாதாட ராஜாஜி கூட இல்லைவே?

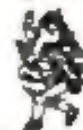
1981 ஆகஸ்டு 23

தன்மதி ஆவணி 7

மலர்: 40 இதழ்: 4

கவீகி

தமிழ்த்திரு நதி தன்னை வெற்ற எங்கள் தானென்று நம்பியடி மலர்: 40 - மார்ச்சு 1981

தியாகராஜ உத்ஸவம் நடக்கிறது. பஞ்ச ரத்னங்கீர் திறைகள் பாடப்படுகின்றன. இரு நூற்றி ஸம்பது மைல் தொலைவிலிருந்து உத்ஸவத்தில் கலந்துகொள்ள மக்கள் வருகிறார்கள். திருவையாற்றில் மட்டுமல்ல, சுண்டாலிலும், அமெரிக்காவிலும் கூடத்தான்! டொராண்டோ, கனீயவேண்ட், தியாகராஜ உத்ஸவங்களில் கலந்துகொண்டு பாடிவிட்டு வந்த வி. ராமச்சந்திரன், மேலும் சொன்னார்:

“ஸபரசி” என்ற அமைப்பு எங்கேயும் பெராவிலிவர் எம். எஸ். அனந்தராமனையும் அமெரிக்கா அழைத்திருந்தது. இந்தச் சங்கம் இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு அடிக் திசுநிறுத்தி உயர்த்துவதற்காகவும், குறிப்பாக கர்நாடக இசையைப் பரப்பவும் மிகவும் பாடுபடுகிறது. மொத்தம் முப்பத்து நூறு கச்சேரிகள் செய்தன், பிருதங்கம் வாசிக்க சுண்டாலில் யார்த் பல்கலைக் கழக இசைப் பிரிவில் தலைவராக இருக்கும் திருச்சி சங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்.

“அமெரிக்காக்கள்தான் கர்நாடக இசையைப் பற்றி இவர்களுக்கு என்ன தெரியப் போகிறது” என்று நினைத்து ஏனோ தானே என்று அங்கே பாடிவிட்டு வந்துவிட முடியாது! டொராண்டோவில் நடந்த கச்சேரிக்கு 700 பேர் வந்திருந்தார்கள். எல்லாரும் விஷய ஞானம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், தென்னிந்தியர்கள் மட்டுமின்றி அமெரிக்கரும் நாளுக்கு மணி நேரக் கச்சேரி

கூட ஆர்வமாய்க் கேட்கிறார்கள். பல களச் சனிய் இரண்டாவது முறையாக எங்கே அழைத்துக் கச்சேரி செய்வச் சொன்னார்கள். ஜி. என். பி. திசுவ நூலாக் கொண்டாடினார்கள்!

“கனீயவேண்ட் உலக மத சிலை இருக்கிறது. பல்வேறு மதங்களைச் சார்ந்த விஷயங்களை அதில் செதுக்கி உள்ளனர். அந்தச் சிலைக்கு ஒருபுறத்தில் அனந்தராமனும் பின்னாலாகும் இருக்கிறார்கள்!

“விமானத்தைக் கண்டு பிடித்ததிலிருந்து சத்திரனுக்குச் சென்ற ராக்கெட் வரை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய கண்காட்சிசாலை வாசலில் இருக்கும்! வண்ண ஒளியம் என்ன தெரியுமா? விஷ்ணுவைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும் கருடாழ்வார்!”

வி. ராமச்சந்திரனுக்கு ஏற்பட்ட நடைக் களையான அனுபவம்: ஒரு பண்டிகை நாளில் இஹி போட்டுச் சாப்பிடலாமே என்று யாழ்நா இஹிக்கு ஸ்பெஷலாக ஆர்டர் செய்தார்கள். விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து சப்ளை செய்து விட்டார்கள் - ஆனால் போடிப் போடியாக நறுக்கப்பட்டிருந்தது! “என்ன இப்படிப் பண்ணினீட்டீர்கள்!” என்று வினவிப்போது கிடைத்த பதில்: “கத்திப்படுத்திப் போடியாக நறுக்கித் தந்தால் தானே சமைத்துச் சாப்பிட வசதியாக இருக்கும்? உங்களுக்கு உதவத்தானே நாங்கள் இருக்கிறோம்!”

பேட்டி: சலன்

அமெரிக்காவில் பரவி

புரணமனிதர் பூபேஷ்

பூபேஷ் குப்தா பற்றித் தோழர் எம்.
கல்யாணசுந்தரம் பேசுகிறார்:

“67 ஆண்டும் அவருக்கும் 1968ம் ஆண்டு
தெரட்சிபுரம்பட்டது. அன்று முதல் அவரை
இறப்பதற்கு முன் கண்டிவாசல் பார்த்த
வரை, எத்தனை வித்தியாசமும் இன்றி
மனித நிறத்து பேசும் நுண்பராகவே இருத்
தார். பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும்
சொத்து வேண்டாம் என்று உதறிவிட்டார்.
பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை எதிர்த்து
வன்முறைப் படைபடை அமைத்துப் போராடி
னார். வண்டனில் பாரிசுக்குக்குப் பங்குமும்
போது. அவருக்கு இந்திரா காந்தி, பெரோஸ்
காந்தி ஆகியோருடன் நட்பு ஏற்பட்டது.
அங்கு இருந்தபோதுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
யின்போல் அவருக்கு ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டது.
இத்தியாவாக்கு வந்ததும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
யின் குழுபிறை ஊழியானாக மாறினார். ஒரு
கட்டத்தில் நாண்காண்குகள் தலைமறைவு
வாழ்க்கை நடத்தவும் தயங்கவில்லை. 1938ல்
ராஜ்ய சபாவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
அப்போது அவருக்கு வயது 36தான். அது
முதல் அவர் இறக்குவரை ராஜ்ய சபா
உறுப்பினராகவே இருந்தார். ராஜ்ய சமைய
லில் அவர் எடுத்து தின்ற பேசு ஆரம்பித்தால்
போதும். சகலரும் அமைதியாகப்
போவார்கள். நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள்
அவரை அன்புடன் “பூபேஷ்” என்றே
அழைப்பார்கள்.

மேக்ஸிமில் உள்ள அவர் வீட்டில் எப்
போதும் ‘தேஜே’ என்று கூட்டம் இருந்து
கொண்டே இருக்கும். அமைத்துப் போடு
வதற்கு மட்டும் ஒரு வங்காளச் சிறுசுரீய
வெளிக் குலைத்திருந்தார். மற்றபடி அவர்
வேலைகளை அவரே கவனித்துக் கொள்ளு
வார். அவருக்கு ஒவ்வொரு கிடைப்பதே அரிது.
அப்படித் திடைத்தால், புத்தகத்துடன் தான்
அவரைப் பார்த்து முடியும். வெளி மாதிரியில்
களுக்குச் சென்றால் கட்சியின் அலுவலகத்
தில்தான் தங்குவார். சேலவு சுவைக்க மாட்
டார்.

அய்யனாரில் நடந்த போராட்டங்களுக்குத்
திரிஷு காண்பு பல யோசனைகளைத் தந்திருக்
கினார். குதிராத்தில், நடந்த, தாழ்த்தப்பட்ட
மக்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தீர்ப்
பதற்கு இந்திரா காந்தி, இலகுண்டிய யோச
னைகள் கேட்டிருக்கினார். தெலிசு ஒருமைப்
பாட்டை மிகவும் வலியுறுத்துபவர் பூபேஷ்.
ராஜ்ய சபாயில் அவருடைய இடத்தை
திரிபுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான
காரியம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது பண்பான
பிரச்சார பிரயம் ஒன்றை இழந்துவிட்டது.
எமர்ஜன்ஸி நேரத்தில் இந்திரா காந்
தியை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரித்த போதிலும்

அப்போது நடந்த அத்துமீறல்களையும் அந்
யாய்ச் செயல்களையும் கண்டித்து, எதிர்ப்புமாக
‘திரிஷு ஏஜி’ பத்திரிகையில் எழுதினார் பூபேஷ்.

அவர் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை.
ராஜ்ய சபா உறுப்பினர் சம்பளமான 1500
ரூபாயில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் விதிப்படி
850 ரூபாயைக் கட்சிக்குக் கொடுத்துவிட்டு,
மீதியை வைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தார்.
கிரெட்டி, குடி போன்ற கேட்ட பழக்கங்கள்
அவரிடம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட மனித
ருக்கு வயிற்றில் புற்று நோய் வந்ததுதான்
அரதிரிஷ்டம். 1972ல் பெர்னிக்ஸ் ஆப
ரேஷன் செய்து கொண்டார். தாய் விரை
யில் சாகுப்போகிறோம் என்பது அவருக்குத்
தெரிந்தே இருந்தது. ஆனால் தமக்கு நோய்
இருக்கும் விஷயத்தை அவர், மிகவும் நெருங்
கியவர்களிடம் தவிர வேறு வாரிடமும் கூறிய
தில்லை. இந்த முறை அவர் மான்போவுக்குச்
சென்றது கூட சித்திரிக்கா அல்ல. அங்கு
போய், அவருக்கு ஏதோ தொந்தரவு ஏற்
பட்டே ஆகப்பத்திரியில் சேர்த்திருக்கினார்.
ஏற்கனவே அவருக்கு ‘டயாபீடீஸ்’ வேறு
இருந்தது. ஆபிரேஷனுக்குப் பிறகு அவர்
ஆரோக்கியத்துடன் திருமயிலுருவார் என்றே
நம்பிக்கையுடன் இருந்தோம்.

மால்கொவ்ஸ்கிக்கு ராஜ்ய சபா செய
வாளருக்கு ‘குவிர்காவ’ கூட்டத்துக்குத் தாய்
வரமுடியாத சிலையில் இருப்பதைக் குறிப்
பிட்டு, தமக்கு Leave of absence வழங்க
வேண்டும் என்று கடிதம் எழுதினார். இது
சிறுத்தே அவர் தமது கடமைகளில் எவ்வளவு
கருத்தாக இருந்தார் என்பது தெரிவித்து.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பார்வியெண்டரி
குழுவுக்கு அவர் தலைவராக இருந்தார். ஒரு
விஷயம் அடுத்த தான் விவாதத்துக்கு வரு
கிறதென்றால், எங்களுக்குக்கெல்லாம் முதல்
நாளை, குறிப்பு தயார் செய்து கொடுத்து
விடுவார். ராஜ்ய சபா விஷயங்களை மட்டு
மல்ல. லோக் சபாயில் நடக்கும் விஷயங்
களையும் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். இந்த
நாட்டில் நாடாளு மன்ற வரலாற்றில் அவர்
ஒரு சகாப்தம்.

பேட்டி: பியர்

படங்கள்: கபா

✖ கல்யாணசுந்தரம்

சென்னை

அலங்கார்

விளம்பரம்

பாலாபிராமி கிரேஸன்

(2-30, 3-5 6-30, 9-05) 4/6

மதுரை தென்மேற்கு

க.பாலசுந்தரன்

சென்னை

நெற்றிக்கண்

A

சென்னை

சென்னை - சென்னை - சென்னை

சென்னை

ELEGANT

சென்னை

இராமணி பதிப்பித்துள்ள நூல்
களில் 'முத்தொள்ளாவிரம்' என்ற
நூல் மிகவும் முக்கியமானது. பழத்
தமிழ் இலக்கியமான முத்தொள்ளா
விரம் என்ற கவிதைநூல் இரண்
டாவிரத்து எழுநூறு பாடல்கள்
கொண்ட அரிய நூல். இந்த இரண்
டாவிரத்து எழுநூறு பாடல்களில்

ரதிகமணி ரசித்த மணிகள்

சொல் சிரங்கிலை ஒரு நாடகம்

மீய்கோடு

இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ளவை நூற்ற
எட்டுப் பாடல்களில் மூன்றுச் செய்யுள்
மணிகளைத் தமிழகம் இழந்து விடுவது.

இவை, துணுள் அறுபதொரு பாடல்களுக்கு
ரதிகமணி அவர்கள் கவிஞன்மேலாக உடைய
அழகைய விளக்கங்கள் எழுதிவுள்ளார். இந்த
நூலுக்கு கனக மிகுந்த முன்னுரைகளில்
முத்தொள்ளாவிரத்திலுள்ள நாடகப்
பாடல்கள் ரசாரஸவத்தொடு கூறுவோர்

“தமிழர்கள் நாடகத்தில் முயற்சி முறடின
வார்களாகத் தெரிவித்து, காளையாமரத் து
பொருள் எழுதின ரோஸைப் பிரபந்திகளைப்
பார்த்தால் எவ்வாறு செய்யுள்களும் நாடகத்
துணைகளாகவே இருக்கும். கலம்பகத்தையப்
பார்த்தாலும், அனெகாசை நாடகச் செய்
புகளாகியும், அவ்வளவு ஆகை, நம்மவருக்கு
நாடகத்தின்.

ஒரு நிலையச் சொல்ல வந்த இடத்திலும்
ஒரு நாடக நிலையில் தின்று போவார்கள்
நம்மவர்கள்.

தொழிலைப் பார்த்து நாவடி சொல்லு
கிறதாக ஒரு பாடல்: “நாயகன் ஏதோ
தடுக்க முடியாத காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கி
றான். சரி, அப்படியானால் வா இவனது
என்று தானே சொல்லவேண்டும் அவன்.
அதை விட்டு விட்டு இங்கே நம்மிடம் ஒடி
வந்து, ‘மாடியில் வகுப்பேன்’ என்றுவிண்டு
மெய்மே பொய் சொன்னான் அவ்வாறு?”

இந்த ஆதரூபமைய நாலடியார்கள் செய்
புகள் ஒன்று விளக்குகிறதைப் பார்ப்போம்.

இளையா ஒருபொருள்

இல்சென்றல் யார்க்கும்

வளையன்று. வையத்து

இவற்றை: - நவையும்கள்

செய்பெழுப்புப் பொய்த்தல் -

தின்றதொட்டு! செய்த்தந்தி

கொல்லுக்க குற்றம்
உடைத்து.

(நவையும்கள் - ஆகையிலும் மனது போனும்
படி தின்றதொட்டு - தொல் வளையும்கள்
ஒரு வளைய அணிந்த தொழியை. செய்த்தந்தி
கொல்லுக்க குற்றம் உடைத்து - புதுவர்
செய்த நம்மிக்கு மாறாகத் தீமை விளைத்தல்
பொன்ற பாதகமல்லவா இது)

இதுபொருள் காதலவது நாட்டு வளத்
தையும் நால் வளத்தையும் சென் வளத்தை
வும் தரவும் வாரியாகச் சொல்லுவது
காதலத் துறையைச் சொந்தது.

முத்தொள்ளாவிரத்தில் வந்துள்ள வான
கிசை, தனித்த முறையில் பார்த்தாலே மிசை
அழகாய், கனக துறையுள்ளவாய் இருக்கின்
து. மேலே சொல்வது காதலத் துறையில்
வளத்துப் பார்த்தும்பொது, வளவெகளுக்கு
எத்தகையோ ஒளிப் பாடல்களும் தெளிவும்
ஏற்படுகின்றன. இந்த முறையிலேயே வான
மும் பருதிக்கெனவும் வீரப் பருதிக்கெனவும்
பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டும்.

தொன் காதலத் துறைக்கு வந்தோமானால்,
பாத்திரங்கள் பேசுவது, தனிப்பட்ட நாடக
முறையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக நான்கு
பாத்திரங்கள் வந்து தொழிச் செய்யப் பாரிக்
கிறோம். முதலாவது, நாயகியாகிய பெண்;
அவ்வது ஆரவத்தையும் சோர்வையும் எக்
கவிப்பையும் இன்னதென்று அனந்து சொல்ல
முடியாது.

இரண்டாவதாக பாத்திரம் பெற்ற தாய்,
அவளுக்கு ஒரு பையன். “தீயோ, காதல் வெறி
கொண்டு விட்டானே நம்முடைய மகன்.
ஊரார் எல்லா சொல்வப் போகிறார்களோ”
என்று மகனை கண்டுகிற காரியம் ஒரு
நாடகப் பாங்கு.

மூன்றாவது நாயகியை வளர்த்தெடுத்த

தென்னிந்திய திரைப்படங்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் பெண்களிடத்தில் அமோகமான ஆசை. காதல் விஷயமாக உற்சாகமாகப் பேசுவார்கள். உளவு செய்வதும் தயாராக இருப்பார்கள். காரை அப்படிச் சொல்லுவார்கள், இப்படிச் சொல்லுவார்கள் என்பது பற்றிக் கவனம் இல்லை அவர்களுக்கு.

நாங்கள் வதாகத் தோழிகள். காதல் விஷயமாக எந்த விதமான பேச்சையும் அவர்களிடம் நாவலி பேசுவான். அவர்களும் உதவாமல் போகுவார்கள். தூது போகவும் அவரால் இடம்பெறாது.

இந்த விதமாக நாடகப் பரந்திரங்களை
வருத்து வைத்துக் கொண்டாக தான், எதன்
சமிகரின் சண்மையான வேகமும் பரவமும்
நமக்குத் தெரிய வரும்!"

இத்தொள்ளாவீரம் பாடல்களுக்குள் துறழ் வதற்கு முன்பு பாலகை நிலையிலே நின்று அந் தக் கவிதைகளைப் பார்க்க வேண்டிய அடிப் படையான இலக்கிய நோக்கை இயல்பாது அடித்தம் செய்கிறார் தரிகமணி. இந்த நாடகப் பாங்கை மனத்தில் வரங்கிக்கொண் டாய். ஏறகு பாடல்களுக்குள்ளே தடை பெறுகிற கவனக்கி தாடல்களைப் புரிந்து கொள்வது எளிது.

ஒரு உணர்வுநலம் பூரித்து கொள்வது என்பது திகண்டிப் உதவி கொண்டு கடினமான சொற்களைப் பூரித்து கொள்வதுதான்! அந்தப் பாடல் என்ற சொல் அரசாங்கம் ஒரு நாடகம் நடத்திறது. அதைக் காண்பவர்கள் எல்லாம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உட்கொண்டே படுக்க... மெ...!

ஆதலால், 1973-74 ஆம் ஆண்டில் இவ்வாண்டு
மேலும் ஆரம்ப உதவியைக் கொடுக்க அரசாங்கம்
ஆண்டின் கடைசி திதியன்று 1973-74 ஆம் ஆண்டு
மேலும் உதவியைக் கொடுக்க அரசாங்கம்
உத்தரவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தலைவர் அவர்களே, காரணமாகத்தான் பேரவைப் பேரறிவுரைகள் “பேரவைக்கு மிகவும்” துரிதமாகவே பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் மத்தியத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் மத்தியப் பேரவைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைத்தான் மத்தியப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் மத்தியப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

• 1997/98 2.000.000.000

தெய்வகொழுந்தி நாராயணன் :

[illegible]

• 574 400

சுருஷ்யம் இரண்டாம்

1930-ல் அமைந்த நீதிமன்றத்தின் மூலம்
1970-ல் தான் சீக்கிரித்து மூன்று நீதிமன்றம்
உருவாகியது. உடனடி உத்தரவுகளை அளிப்பதில்
சீக்கிரிமன்றம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு
அப்போதைய சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 437
ஆவது உத்தரவுகளை அனுப்பியிருந்தது. இம்
மாதம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு
சீக்கிரிமன்றம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு

அதாவது அந்நேரம் வட்டணம் குறைந்தது
தலாம் என்பதைக் கூடி விட்டது.

இந்தியாவின் உள்நிலைகள், துறை இலாபம்
யும் நிலையாகவும் அது இலாபம் இலாபமாகவும்
உருவாகாத கட்டாயம் செய்யப்படுகிறது என்பதைப்
பற்றி... என்று... மார்பார்

• **சாவு, பிணம்** • சீட்டுபவன், உடல்

“இந்தக் காவத்திலே படிப்புக்குக் கெடாதது கூட மதிப்பு இல்லாதது தான்”

“வாஸ்தவம்தான். மேலதிகமாக நெல் தானியம் தரலாம் தினம்தான் பச்சிருக்கான். அசோகப் பவனிலை சிவா வேகி. சாப்பாடு போட்டு மாதம் அறுபது ரூபாய் சம்பளம். மெகிரி பண்டை சாறு இ. ஏ. எஸ். பஸ் பண்டிட்டு, கலெக்டரா திருக்கான். ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் மட்டும்தான்! சாப்பாடு கிடையாதா!”

* வெள்ளைக்கால் மீதா. கந்தையார்

“ரசிகமணி” **டி.கே.சி** யின் நூறுவது பிறந்தகின் விழாவிற் எமது வாழ்த்துக்கள்

உண்மையான கவிதைகள் எவை
எனத் தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துச்
சொல்லி அவர்கள் அவற்றை
ரசிக்கச் செய்த மேதை

டி.கே.சிக்கு
எமது அஞ்சலி!

ஜனதாபிசம்

செமண்ட் பேயின்ட்
தயாரிப்பாளர்கள்

வேலைக்குப் போதும் பெண்

தமிழ்
டாக்டர் தங்கவேலு
எழுத:
சாருனி, தயந்தி
சித்திரம்:
செல்வம்
பேட்டோடா: உதா

4

பூங்காவுக்கு வந்த காசின்மீது மலையாளத்திலிருந்து வந்தவன்...

காசு பெண் போய்விட்டாள். இந்த யான்களில் இருக்கிற பூங்காவுக்கு வந்தவன்...

தூய்மை என்ன? கழிவுகளைத் தவிர்த்துக் கொடுக்கிறதே தான். அப்படித் தான்...

அந்திக்கு எந்த துன்பமும் இல்லை. பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தான்...

ஏன் மகனா? என்ன காரணம்? ஏன் இப்போது சொல்றாய்?

பூங்காவுக்கு வந்த காசின்மீது மலையாளத்திலிருந்து வந்தவன்...

பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்...

பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்...

பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்... பூங்காவுக்கு வந்தவன்...

நீ சமூகப் பிரச்சனை... நீ சமூகப் பிரச்சனை... நீ சமூகப் பிரச்சனை...

எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை...

எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை...

எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை... எந்த சமூகப் பிரச்சனை...

என்ன பேசுறாய் தெனீடு சேரும்? இரு மணிக்குக் காதுல விழுவதை ஸ்பயிர் பிடிச்சிருக்கற பொண்ணு! நல்லாதான் இருக்கிறா. வேலைக்குப் பெரற ஸ்பாஷ்கூட்தான். அம் சச்சுப் பாஸ். சிவிராக்கார்கூடத்தான் என்னசெட் பயமாச்சே பரீதிருக்கு.

வேலைக்குப் போகணும்னு நீ என்ன மறச்சுட்ட வேலைக்குதான்?

கான் வேலைக்குப் போயிட்டா வீட்டை யாரு பாதுகாப்ப பாருக? அங்க சிவிராவாரு(ரு) இப்ப வேலைக்கு?

வேலைக்குப் போறவாணு! இதலெல்லை (நீ) மாய்பா தும் மருமக னுதி கருகல சகல பொரு சீரூற கணா யும்.

பஞ்சுர் சிவிரா காரகெல்வத்தெயி பரீதிருக்கிறான்.

சிவிரா கிருகதான் உதவு பன்னாணம்! இதான் என்ன... என்னெல்லாம்.

காதல், கெல்வ காவதானை? எம்மோ, உபய ணைப் புடிச்சு கருகதான்...

பஞ்சுர் இது சீரூறகுட லுச்சுனை மட்டுதலெல்லாம் இன்னவெருநதுவ கணாணம் புரட்சினை, சிவிரா கணாணத்தே, எருத சிவிரா கெல்வ வேலைக்குப் போகுதி?

சிவிரா கிருகதான் இதுகரு கருகதும் தான் கெல்வ டம் கெல்வாரு

என்னடா சொல்கிறே?

இது வேலைக் குப் போகுதெல்லாம் சிவிரா, சிவிரா கெல்வ காவதானை உபய ணைப் புடிச்சு பார்க்கதான் கூடுதல்?

கண்டு அப்ப போம் இருவழி, கவலைப் படாதே!

(முடிபுக)

குட்டிக் கதைக்களஞ்சியம்

இப்போதெல்லாம் ஊர்ப் பத்திரிகைகளில் குட்டிக் கதைகளுக்கு ஏக மவுசு! ஈசபய எழுத்தாளர் ஏகாம் பசம் மட்டும் கம்மா இருப் பாறா? மிக இலகுவாக ஆயிரக்கணக்கில் குட்டிக் கதைகளை எழுதிக்கூறித்தான், அவற்றில் சில;

கொலை விழுத்தது!

ஒருகும்மென்று இருட்டு. கைப நீலி விட்டுக்கொண்டு கருக்கூரிகாரி கூடலில் எடுத்த துக்கொண்டு புறப்பட்டான் காலை. 'ஒரே வெட்டு. விழவேண்டும் கொலை' என்று தைக் குள் சொல்லிக் கொண்டு, போனான். மெதுவாகக் கவிரே மிக நுதித்தது. பூசை போல் அடிவெடுத்த எவத்து ஒழு பதைத் துடல் அரிவாளாகக் ஒரு போடு போட்டான். விழுத்தது 'கொலை' - காலை ஒரு காதைக் குலைத் திருட்டம்!

காப்பிர பார்க்கணும்!

ஒ "ராமும் எனக்கு ரொம்ப நானாசுவை. காப்பிர போல்ப் பார்க்கணும்னு."
"என்ன கொம்பே, பட்டு... காப்பிரவா? அரிங்கம். அதுவும் நாய்ப் போனும் நன்னா இருக்குமா? எல்லாரும் நம்மையே பார்க்க பாங்கு."

"பார்க்கட்டுமே... நாம் மட்டும் என்ன அதிசயப் பிடுகிறோம்?"

"இப்போதான், இருத்தாலும் பெய்லீக் போட்டானும் போட்டுவிடுவான் பட்டு."

"என் அப்பா அறநிலைய மினிஸ்டர். உங்க அப்பா கன்னாக்க சபாந் தலைவர். அதனும் நாம் எதைமும் அனுப்பிக்கக்கூடாது போட்டா ராமும்" என்றான் பட்டு தன் அரும்பு மிகசைவத் தடவியபடியே.

சங்கெலைக் காணோம்!

ஒ 31.9. பட்டகலில் கதாநாயகியாக நடித்திருந்த ஸ்ரீமாத்நம்பியா கொபரும் அநுமையமாக இருந்தான். "என் சங்கிலி எப்படிக்காணோம் போகும்? சங்கிலி எப்படித் திருடு போகும்? இப்போதான் சோபா செட்டு மேலே வெக்கட்டுக் குளிக்கப் போனான். போலீசுக்கும் போல் பண்ணட்டுமா!"

என்று இரைத்து கொண்டிருந்தான்.

அவர டுஜன் வேலைக்காரர்களும் வேலைக் காரிகளும் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அப்போது வேலைக்காரியில் ஒருத்தி.

"அதோ... அதோ...சங்கிலி... அதோ!"

என்று கத்தினாள். அவள் காட்டிய இசைலில் ஒரு சோபா செட்டின் மேல் இருந்து மென்சு எட்டிப் பார்த்தது சங்கிலி என்னும் அந்த டுபாலீரன் கிளையன் தாங்கத்தட்டி!

சேலி! சேலி!

ஒ காரடங்குச்செட்டம், கத்திக்குத்து, கொலை என்று கதைதராமாத இருக்கும் சமயத்திலும், ரசிக் காதலமாக வந்து, அகாய் நேரத்திலாக வந்து இருக்க வேண்டும்? ரசிகியைப் இருக்க காட்டி மாடி, அறையில் மரவ கொபாறுக்கு இடம் கிடைத்தது. 'இதுவரை கத்திக் குத்துக்குப் பரிபாசாவா 70 பேர்' என்று தானிதற் லபேதரில் பயத்தை விதைத்தது.

தன்சீரடி. சிறு அகறயிலிருந்து சில குரக்கண்: "சுருத்திக் வெட்டுடா... பிசிக் இல்லாதே வெட்டு காநர், கைப வெட்டி, காச்சா? அப்படியே சுருட்டி வை... காலைச் சின்னதாக வெட்டிடு..." நிறைந்து வாரோ அடிக்க, வாரோ அழுதிருக்கள், பாக்கோபாய் பயத்தால் மயக்கமான துக்கத்தின் ஆழத்து விட்டனர். காலைச் காட்டறது விட்டு வெளியே வந்து சிறு அகறையப் பார்த்தார். "விட்டி பெய் கச்சுக் காசு" என்ற போர்கு அங்கு மாட்டப் பட்டு இருந்தது. -பி.எஸ்.சூர்,

Agfa Photography at f/5.6

The Agfa Isoly II takes perfect snapshots in dim, soft light. Open the aperture wide to f/5.6 to get as much light as possible to the film. Set the shutter at 1/30 second, slow enough to allow correct image registration. Shoot from a distance of 1.83 m. with the Isoly firmly on a tripod. Use slow film for greater sharpness—125 ASA. The result?

A perfect picture in low light.

The Agfa Isoly II is a great all-round camera. You simply adjust settings, distance and film to freeze a sports scene forever, capture every detail, near or distant, of a landscape or get close enough to snap a leopard snarling!

The Agfa Isoly II is

built to German specifications and undergoes over 100 exacting tests.

See this fine camera today at your friendly Agfa-Gesart dealer.

ISOLY-II
for professional results.

AGFA-GEVAERT INDIA LIMITED

Representatives: The Singapore Company, 81, Raffles Place, Singapore 048571 • Singapore, Straits Times Building, 11, Raffles Place, Singapore 048571 • Kuala Lumpur, 11, Raffles Place, Kuala Lumpur 50050

1st for everything in photography

மோதன் அகர்வால் மத்த நோயாளி
களைப் பார்த்து மாநிலி பாவனை செய்தான்.
"இங்கே இருந்தா மனசிலே
இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்சை கைரி
வழியைப் போலிதும் போன
இருக்கு ஹரி."
"போகக் கூடாது. உரி
ரோடையே செத்துப்
போயிட்ட மாநிலி
இருக்கு."

போலிதும். அந்தப் பாரமே உன்னை என்
வெட்டுகுத்து பிரிக்கவும்."

அகர்வால் சமாதானமாக அவன் நோயைத்
தட்டினான்.

"அரே கமான் பாபி! காட் இம் த
பிராய்மம்?"

"இங்கே வரணும்பிறகுதான் ஒரு
கட்டாய வேலைமா நினைக்கிறது.
திரும்பத்தான் நினைக்கிறது வரா
தென்னேன்"

"ஹரி. என்னை த இன்னும்
புரிகுக்கக்கூடாது"

ஹரி என்னை + மூடியபடியே
வித்தான்.

"எனக்குப் புரியவில்லை."

"தரகத்திலிருந்து வந்திருக்கிற மாநிலி இருக்கு.
நிறுப்பின இடமெல்லாம் கைவிடாமே. என்
இயல்புமே மூலகதும் எத்தனையும் அழகை
யும்... உன்னை மாநிலி பாராவது என்னைப்
பார்க்க வந்தாத்தான் இந்த தரகத்திலே
கொஞ்சம் ரிசைப்."

"நான் அந்த ரிசைப்பைத் தரத் தவிர
விருக்கேன் ஹரி."

ஹரி விட்டத்தைப்பார்த்துவிட்டுக் உன்னை
மூடிக்கொண்டான்.

"வேண்டாம்ப்பா. அப்பறம் இங்கே
வரணும்பிறகு என்னமே உனக்குப் கராமாய்

"யாளுடைய மனக் எப்படி மாறும்னு வாரும் சொல்ல முடியாது மோதன்."
மோகன் அகரிலால் அகலிக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

"மாறா வரலையா உன்னைப் பார்த்து?"
இவனுடைய புத்தி திட்டுவதாய் இருந்து துரீ தனக்குள் திணுத்துக் கொண்டான்.

"வந்திருந்தா. வந்து தன் பவத்தைத் தெரிவிக்கட்டு டாட்டா சொல்லிட்டுப் போயிட்டா."

அகரிலால் விரல்களால் கட்டிக் மேல் தாளம் போட்டான்.

"அவனுக்கும் அதிர்ச்சியாவிற்கும்."
"ரோம்பு."

"புளிக். என்னை நிதானப்படுத்துக்கோ. என்னை நடத்தது?"

"ஒன்றுமில்லே விடு. இனிமே அவ பார்த்து வரதை அவளுடைய அப்பன் அனுபவிக்க மாட்டான்."

"அவசரமா நீ எத்த முடிவுக்கும் வரக் கூடாது துரீ."

அவன் விரித்தான்.

"இந்த மாடிரி திவ்யிலே நான் எதுக்கு அவசரப்பட்டுறே? மோதன், கம்பீரம் கொ பாராப்லிவாங்கு என்னன்னு தெரி வுமா?"

"தெரியாது."

"இப்போக்கும் சீமே கலாநினைமே இருக் காதன்னு அர்த்தம். அதாவது எனக்கு."
மோகன் தன் அதிர்ச்சியைச் சாமர்த் தியமாக வரதைத் கொண்டான்.

"டாக்டர் சொன்னாரா?"

"எங்கிட்டச் சொல்லுவே. பாகி என்வாள் கிட்டேயும் சொல்லிவிடுக்காள்."

"உங்கிட்ட என்ன சொன்னார்?"

"காலை ஒட்ட வெச்சாவது வீட்டுக்கு அனுப்புவோம். ஸ்டிரெச்சர் அனுப்ப மாட் டோம்கிறார். இதெல்லாம் என்னைச் சமா தானப்படுத்த வார்த்தைகள். இனிமே எனக்கு நடக்க முடியும்னு தோணவியே, மோகன்."

"துரீ. நீ இப்படி அனாதர்வப் படக் கூடாது."

அவன் வாய் விட்டுச் சிரித்தான். "அனாதர் வமா? ஒரு திறமான் விஷயத்தைச் சொல் றேன் மோகன். நீ ஒரு காரியம் செய்யணும் எனக்கு. எனக்கு கிராட்கவட்டி, ப்ராஷி டண்ட் சிப்க்டு எல்லாம் எத்தனை தேறும்னு பார்த்துறேன். அதை வெய்லாம் பால்கிலே போட்டு அதில வாரி வட்டியிலேதான் நான் இனிமே மீதி நாளைக் கழிக்கணும்."

"அதுக்கெல்லாம் இப்போ அவசர மில்லே துரீ. நான் சொல்வதைக் கேளு. உனக்கு விஷக்குக் குறைச்சல் இல்லை. அது மாசம் விலை இரு. இப்ப ஆஸ்பத்திரி செலவெல்லாம் ஆரீஸ் பார்த்துக்கும், ஆஸ் பத்திரிலேருந்து டிஸ்சார்ஜ் ஆற சமயத்துக்கு உன் நிபுணம் எப்படி இருக்குன்னு பார்ப் போம்."

"எப்படியும் ஆரீஸிலே பழைய வேலை செய்வ முடியாது என்னுன்."

"இப்பவே எத்த முடிவுக்கும் வராதே துரீ."

"ஒ.கே. ஒ.கே. அப்பறம் என் னுடைய மோட்டார் சைக்கிள் என்ன ஆக்கிரான் அதை மறந்தே போனேன். சொம்ப டர்மென்ட் ஆவியிருக்கா?"

"இல்லை. கொஞ்சம் நெய்விட்டுக்கு. உன்"

**சுருத்
நேரத்து
உதயங்கள்
வாழ்க**

ஊழி உடைந்துவிட்டது. போலீஸ் கைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தார். நீ ஆத்திரைவோடு செட்டர் கொடுத்தால் நான் அதை வாங்கி உன் வீட்டிலே வெக்கட்டறேன்."

"என் வீட்டிலே வெக்க வேண்டாம். நீ வெக்கண்டு என்ன சிப்பேர் பண்ணணுமோ பண்ணி நல்ல விடையாகத் தர வேண்டும். பணத்தைப் பால்கிலே போட்டா கட்டியாவது வரும்."

மோகன் கைகட்டித்துடன் விரித்தான். "என் ஊழி நீ கட்டி கட்டியது சரியான மாதிரி மாறியிருக்கிறதே!"

"ஆமாம், முன்னே நேரம் எனக்கு ரொம்ப முக்கியமாக இருந்தது. இப்போதும் ரொம்ப முக்கியம். என் தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள நான் இனிமே ஒரு ஆகிரி வேலை வேலைகளையும் ஆய்ந்துகொள்கிறேன்."

சில விதாபுகள் மோகன் பேசாமல் இருந்து விட்டுப் பிறகு எழுந்தான்.

"விரை அப் ஹரி. நீ நினைக்கிற அளவு திறமை மோசமாக இருக்காது. நான் அடிக்கடி வருவேன். வெதர் பூங்கா இட் ஆர் தாட்."

அவன் கண்ணைத் திறக்காமல் "தாய்க்கு" என்றான்.

பூட்டின் ஒலி மெல்ல மெல்ல தொலைவுக்குப் போய்விட்டது.

மோகன்வந்து போனது இரண்டுநாளாக மனத்தை உறுதிக்க கொண்டிருந்த உறுதி தாக்குச் சற்று சமாதானமாக இருந்தது. ஆத்திரக்காரன். ஆனால் தங்கவன், உதவக் கடியவன் அவன் ஒருத்தர்தான் என்று உணர்ச்சியில் இத்தனை பெரிய உணர்ச்சியில் தான் நினைக்கிறான் என்பது இப்படித் தவிர்ப்பில் போனதும் என்று நினைப்பாக இருந்தது.

அந்த மாலையில் எத்தனை குறும்பு செய்கிறார்களோ தாங்கு மனசினால் போனதும் என்னை சத்திரத்தில் எத்தனை உணர்ச்சியில் எழுந்து கொண்டிருப்போம்! அதையெல்லாம் அவன் அந்தக் காலமாக மறந்து விடுவானா? சில சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் நம் நினைவைத் தாக்கும் நினைவுகள் அவனையும் தாக்காதா?

"நான் எத்தனைகூடவே உனக்கு உதவ வுள்ளது புரியவில்லை!" என்று உணர்ச்சியாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனவன் பிறகு வரவில்லை.

ஒவ்வொரு தடவையும் இத்தப் பிரச்சனை அவனை ஒரு உறுதி உறுதிப்படுத்தி.

அவன் நம் எதிரில் இத்த அளவாக உட்கார்ந்திருந்த தொலைவில் உட்கார்ந்திருந்ததால் போதும் என்று அவனுக்கு என் புரியவில்லை? அந்த மிகுதியான கைவின் கவனிப்பும் மெல்லப் பட்டால் மனத்தில் ரகசியம் ஆகும் என்று—

"உத்தரவு என்ன கனம் கனம் இது ஹரி!"

"அதிலே விஷயம் இருக்க வேண்டாம்!"

"கவலை கனிமன்னை, இருக்கும்."

"இந்தக் கனிமன்னை நம்பித்தான் என் கம்பெனியே நடந்தது!"

"ஆ, இப்பப் புரியுது. இந்தக் கனம் மனதைக் கனம்!"

அவன் மடியில் படுத்தபடி அவன் முகத்தைப் பார்ப்பது ரொம்ப கவரவில்லை.

மாண அனுபவம். செதுக்கிவிட்டபோன்ற அந்த மூக்கைத் தொட்டு மிகுதியான உதடுகளுக்கு விசைத்து மென்மையான கழுத்தில் எதிர்க்கள் இறங்கி அந்த எழுப்பான மார்பகத்தில் பிரேக் போட்டு திறக்கவில்லை—

"ஓம், இது இத்தியா கேட், பவபெருக்குக் கனம் உண்டு."

அவன் அவன் கிரகங்களை அகற்றாமலே கண்களில்.

"புருஷாடய கழுத்துத்தான் இத்தனை கனிமன்னை இருக்கும்."

"சுட்டாட்டிட், ஹரி!"

இதைக்கொண்ட எப்படி மறப்பே நீ? இப்போ மறக் குடியாது என்னை பவனைத் திகைத்து எதிரே வரப் பவப்படுத்தியா?

மாலாஇதை நான் உணர்ச்சியுடன் நிச்சயம் எதிர்பார்க்கவில்லை. இனிமே நான் அந்த மாதிரி செதுக்க வேலாகும் நிச்சயம் செய்ய மாட்டேன். அதுக்கெல்லாம் அந்த உணர்ச்சி கழுத்தைக்கொண்ட ரொம்ப மெல்ல என் மனம் பறந்தாகக், எனக்கு உணர்ச்சியைத்தொழுவது வேண்டும். இத்தனை நாளாக நம்மிடையே இருக்க வேறுக்கத்தில் காரணத்துக்காக! இரண்டு கழுத்துக் கனம் இருந்தான். எனக்கு நின்று மனசில் பிண்ணிக்குத்தான் அன்னி கொண்கியத்துக்காக! நீ மாலா வேண்டும் நுதல் கவலாவும் பண்ணிக்கொள்! எனக்கு நினைவில் என்னைத் தாக்கத்தை மட்டும் கொடு! அதுவே உனக்குப் பாரமார்பில் போகும்!"

"மீட்டர் ஹரி! மீட்டர் ஹரி!"

தவன் திருக்கிட்டுக் கண்ணைத் திறந்தான்.

"வருக்கிறதா?" இரண்டு நாள் கனம் பவனா.

"எது?"

"உட்கார்!"

"போதுக் குடியாக இப்போ."

அவன் எதையும் சொல்லாமல் என் துண்டிக்குக் குத்தத்தைத் துண்டித்தான்.

"தாக்கத்தில் அழைக்கிறா? கனம் கனம் கனம்!"

"இருக்கலாம்."

அவன் வேறு ஒரு தரையில் உதவியுடன் அவன் படுக்கையைச் சரி செய்தான். நேரமாக் கொடுத்த தாக்கத்தைத் துண்டித்தான். எத்தனையே கனம் இருக்கும் மென்மை இவனுக்கு இப்போ.

"எத்தனை அகற்றுக போய்விட்டானா?"

"அதற்குள்ளேயா? இத்தனை மணி ஆகிறது. அவன் விடு போய் போ ஆகிறது ஆகிவிடும். புருஷனிடம் நல்ல 'ஸ்டாப்' ஆகப் போகிறது இன்னிக்குப் பாலம்."

"அவனுக்குக் கவலாவும் ஆகிவிட்டதா?"

"ஓ பெண், ஆகிவிடுகிறது, ஒரு மிகுதி துண்டி!"

இரண்டு தரக்களும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துத் திகைத்துக் கொண்டார்கள்.

"அவன் எப்படி அப்படிச் செதுக்கிறான் என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது ஹரி!"

"தயக்கிடுவான்!"

இருவரும் வேறு கட்டியுக்குப் பெரியபடியே நடத்தார்கள்.

TWO MINUTE WARNING

அமெரிக்கா. யான் ஒருவன் தகரம். விளையாட்டு ஆரங்கு. எங்கு நிற்கும்பிடிதான் என்குத்திரம். அமெரிக்க பாணி கூடப் பந்து விளையாட்டில் வெற்றிக் கோட்பாடுபடிப் பெற இரண்டு புகழ்பெற்ற அமெரிக்க வீரர்களுடன். ஆட்டத்தில் தேர்வுக் காரணம் தொலைக் காட்சியில் தொடர்வது. அரங்கில் உச்சி மாடியில், ஓர் உருவம் தொலைத் தொலைதல் கூடிய துப்பாக்கியின் பாக்கிகள் இரண்டில் சரி யுட்கிறது. எதிர்பாராத விதமாகத் தொலைக் காட்சி காமிரா அவசரக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறது. உட்குறையாக மனிதத் திருக்காத்திலும் இக்காமிராவும் என்ன? குறிப்பிட்ட யுரையேனும் திரிந்துகட்ட வந்திருக்கிறது அல்லது மனிதப் போலியோக்கில் மக்களைக் கட்டுத் தள்ளப் போகிறது? கொண்டு உட்கிட்ட பல பிரதானம் அரங்கில் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் போலியை உயர் அதிகாரி செயல்பட ஆரம்பிக்கிறார். போதுமளவுப் பீதியடைவாமை என்பதற்காகப் போலியைப் படை கொடுக்கிறார் ஒழித்துக்கட்டத் தயாராகிறது. ஆட்டம் முடிவடைந்த சில விநாடிகள் முன் தன் இடத்தில் தொக்கிக் கட்டுகிறது. கையுட்கட்டத்தொடு கூட்டமாகக் கலந்து

இரண்டு நிமிட எச்சரிக்கை!

விடுவதால் கொடுக்காரனில் கட்டும். ஆட்டம் முடிவாகும் இரண்டு நிமிடம் பாக்கி இருக்கிறது. போலியைக் கொடுக்காரனைத் தேர்வுகிறது. ஆனால் காமிராவில், ஆட்டம் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. பக்கம் திரும்பிக் கொடுத்தல் கட. ஆட்டிக்கிறது. மக்கள் பீதியுற்றுச் சிகிச்சை கொடுக்கிறார்கள். குழப்பம், ஒரம், இவற்றுக்கு இடையே கொடுக்காரன் கட்டுத்தள்ளப்படுகிறது. இரண்டு நிமிட எச்சரிக்கை - இரண்டு மணி நேர இடம்!

-டி. எம். ஆர்.

அவர்கள் சொன்ன விஷயம் அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. எத்தனையோ பரிசுச் செய்தி சிரிப்பு, சூயசுத்துக்கு வந்தது. ஜீன்க் திருப்பதே சந்தோஷகரமான விஷயம் என்பது சிரிப்பு. அவனுடைய சொந்த உட்காட்சி மெழும்புவதாக இல்லையா? நமதுவது கட்டமாக இருந்தது. மனத்தின் ஒரு விசைத்தனை வலத்துக் கொண்டு எப்படி அப்படிச் சீர்க்க முடியும்?

“நடிக்கிறாயா?”

அவனுடைய சிரிப்பு தடிப்பு என்னும் உயர்வத்தில் நிறும் என்று ஒன்றுமே இக்கை என்று சொன்றிற்று.

அவன் கண்ணைக் கழற்றிப் பார்த்தான். சற்றுத் தொலைவில் இருந்த படுக்கையில் புதிதாக ஒருத்தன் படுத்திருந்தான். காட்டாட்டமாக, செக்கச் செவேல் என்று சிவந்த தாழ்நாயகன் மாநிரி சின்ன வயசாகத் தெரிந்தான். கண்ணை மூடி திறைவற்ற திறையில் படுத்திருக்கும் அவனைப் பார்த்துக் கையின் பரிதாபமாக இருந்தது. கைமீற வாகுக்கொடுக்கப் பிடிபிரச்சி எடுக்க வந்தான்.

“புதுதான் யார் அந்த பேஷன்ட்? என்ன கடிப்போம்?” என்றான்.

“எனக்கிடக் காக்க அடிக்க இருப்பதுக்கு இரண்டு பரானினில் ஆகியிட்டது பாவம்.”

அதாவது கொடுக்காரன்... “சரிவாவிடுவாரு?”

அவன் உதட்டைப் பிதுக்கினான். மனத்தின் மூலையில் வேராக ஓர் அதிர்வு ஏற்பட்டது.

பார்க்கையைக் கட்டி திறைவற்ற மாநிரி அந்தத் துறும் கட்டைக்கும் இந்த மாநிரி ஒடித்து படுக்கத்தானா? என்ன அக்கிரமம் இது? இதற்கெல்லாம் என்ன தாழ்நாயகம்! தன் குடும்பத்தைச் சேர்த்தவன் மாநிரி தெரிந்தான். அவனுடைய பெற்றோர்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? அவனுடைய காதலி எப்படி....

அவனுடைய கண்ணை கலைத்தது. மாவா அவனைத் தொக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக் கண்டதும் இதயம் வேகமாக அடித்துக்கொண்டது. கடவே இவன் எதற்கு வருகிறான் என்று அவனுள் எழும் கேள்வியைக் கண்டு அவன் திடைத்தான். (தொடரும்)

போர்ஹென்ஸ் - பல் டாக்டரால் உருவாக்கப்பட்ட டீத் பேஸ்ட்

**உங்கள் பற்களை சுத்தம் செய்யும் போதே
ஈறுகளையும் வலுப்படுத்த உதவுகிறது**

ஈறு உபாதையால் ஆரோக்கியமான பற்களைக்கூட இழக்க நேரிடும்

பல் டாக்டர்கள் கூறுகிறார்கள், உங்கள் பற்களை சரிவர சுத்தம் செய்வதில்லையெனில் பற்களையும் ஈறுகளையும் சுத்தி, மெல்லிய திரவியாகப் பழகமாவிட வேண்டாம் (Plaque) தோள் துகிரத. இதவே ஈறுகளில் பற்களையாக மாறி, ஈறுகள் பலவீனப்படுத்தி, அவற்றைத் தளையதால் ஆரோக்கியமான பற்களாக விழுந்து விடக்கூடும். ஈறுகெட்டால் உடல் பலமே கெடும்.

ஈறுகளுக்கு போர்ஹென்ஸ் பாதுகாப்பு

டாக்டர் போர்ஹென்ஸுடைய பல்பொருளை அரிசை (அஸ்டிரிஜன்ட்) சேர்க்கைப் பொருள் உலகை பற்களை வலுப்படுத்தி ஈறு உபாதைகளைத் தடுக்க உதவுகிறது. ஆகவே, போர்ஹென்ஸ் டீத் பேஸ்ட், போர்ஹென்ஸ் டிரிங் ஆக்ஷன் டுதிரைக் கொண்டுபற்களைத் துலக்குவான், ஈறுகளைத் தேய்ந்துக் கொடுங்கள்.

போர்ஹென்ஸ் - ஈறுகளுக்கெனவே

வெளக்கம். நான் சாந்தா!

ஆங்குடாமணி

அவன் தாய் அவனைக் குழப் படுத்துடன் பார்த்தான். இவ்வு திமிரென்று சாத்தாய்க்கு என்ன வந்து விட்டது? கடந்த பத்தாண்டுகளில் அவனைப் 'பெண் பார்த்து' வரங்கள் வரவில்லையா என்ன? அப்போ தேவனாம் இவ்வாறு அவன் கூடச் சேரவில்லையே!... இது

உரை பார்க்கும் அவன் உருவம் பிடிக்கா மக போனதினில். எல்லாம் பொருளா தாரப் பிரச்சினைதான்.

"இப்படிப் பெண்ணாய்ப் போனேன்மா சாத்தா! இந்த காட்டி வம்பாடு பட்டாவது இந்த வரலில் முடிக்கடவாம். கடன் குறைவச் சொல்லாணதும் கடன் வாங்கியாவது..."

"கடன் வாங்கியாவது எதுக்கும்மா கொடுக்கிறது? இந்தப் பழக்கங்கள் எதுவுமே எனக்குப் பிடிக்கக்கூடாது. இனி நான் என்னை யாரும் பெண் பார்த்து வரவோ பணத்தைக் கொடுத்துக் கம்பாணத்தை விடக்கு வார வோ சம்மதிக்க மாட்டேன்."

இத்தனை திடமாய்த் தனளுக்கு ஒரு முடி வெடுக்க முடியாமென்று என்று காண்கூட அவன் தலைத்திருக்கவில்லை. ஆனும் விவ ஆண்டுக்களாகியே தெருவில் பெண்கள் எழுந்த வண்ணம் இருந்தன. கொடுக்கல்- வாங்கல் இவ்வாத சமத்துவ அடிப்படையில் ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் நடக்க முடியுமா? அப்படி முடியாத அந்தக் கல்யாணம் எனக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடிய திண்டாட ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்கக்கூடாது? பெண்ணின் தலைமைக் கொள்கைப்படுத்தும் மனப்பான்மையில் ஓர் அம்சம்தான் இந்தப் 'பெண் பார்த்தும்' சம்பிரதாயம்?

காணில் எழுத்திருக்கும்போதே 'இன்று என்னைப் பார்த்து வருகிறேன்?' என்று தலைவின் கைச்சே. நேரம் செல்லச் செல்வ மனத்திக் பரபரப்பு, ஆவல், கவலை 'அவர்களுக்கு என்னைப் பிடிக்கும்மா? பிடிக்க வேண்டியே, கடவுளோ!' விட மனக்கல் கத்தியை மீதிய தரத்திற் றிவிட்ட, காரம், காபி, கடம்புக்கு வித்தியாசமாய். ஐ.டி.எம். 'இந்

"அரை நான் வீடு யிலும்தான்..."
"பெண் பார்த்து வரா யா?"

சாத்தாய்க்குக் கண்ணத்தின் அடி வாங்கிவிடுவோம் இருக்கிறது. ஏனென் றால் மாணேஜர் க்கைம் சரிதான்.

"ஆமாம் ஸார். ஆஹ... ஆஹ..."
பேச முடியவில்லை. உணர்ச்சிகள்தான் குழ நினை.

"வீடு எடுத்துக்கொடுப்ப போதே. பென்ட், விஷம். இந்தத் தடவைகளாவது கல்யாணம் நிச்சயமாகட்டும்..."

மீண்டும் சாத்தா அடிபுண்டான். பாயெ ஹர் குத்திக் காட்டும் நோக்கத்துடன் போ வியலை. பதார்த்தமாய், அவரை ஆதிர் வதில்கும் ஒரு பெரியவர் என்ற முறையில் தான் பேசினார். எனினும் சாத்தா புண்பட்ட தெருசோடுதான் பஸ் கட்டாண்டை அடைத் தான். உண்மைதான், பிச்சை விட்டார். அவனைப் 'பெண் பார்த்து' வருவது இதுவரை பழமறை நடத்துவிட்ட சடங்கு.

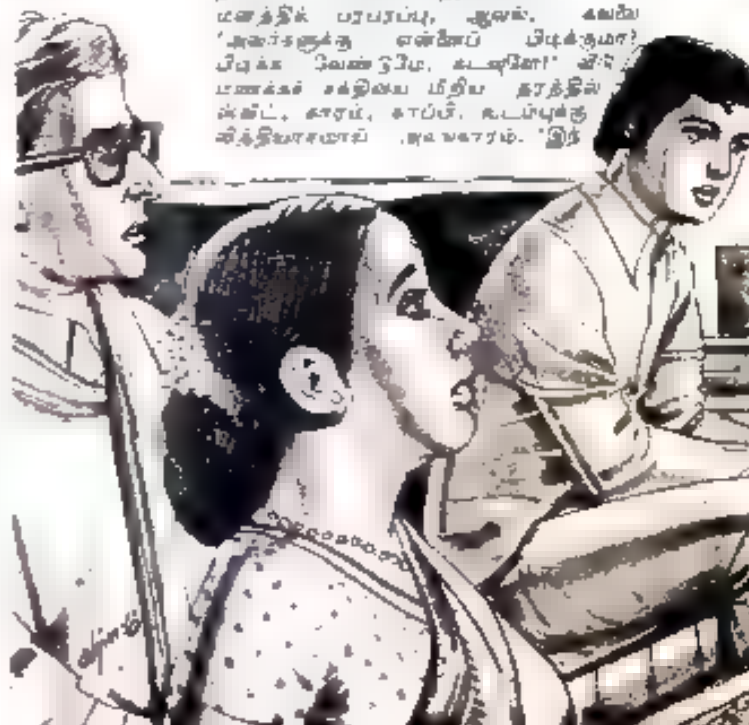
விடு சேர்ந்ததும் நேரே தந்தையிடம் வந்து "அப்பா இன்னிக்கு வரப்போவாக்களை வர வேணும்னு சொல்லி அனுப்பிச்சேறங்க" என் றான்.

"என்ன உளர்த்து?"
என்றார் அப்பா. அம்மா திருக்கிட்டு நோக்கிய திறும் அந்த கேள்வி வெளியப்பட்டது.

"உசுரல் ஒன்று நியிலே, இப்படிக்க கண்ட வணும் வந்து வந்து என் னைப் பார்த்துட்டுப் போந்து எனக்குப் பிடிக்க கல்லை, அம்ம வ னு தான்."

"இத்தனை காலமா வில்லாம் இப்ப என்னடி புதுக்?"
"என்றான் அம்மா."
"ரோம்பக் காலமா ஒரு தப்பைப் பண்ணி யோம் என்மிறுதுக்காக அநாதை திருத்திக் கணுண்டு நோனா போது திருத்திக்கரம் இருக்கணுமா?"

"திருத்திக் கணும்கிற மாநிலி இதில் துடி என்ன வந்தது?"

தக் செலு எண்கு நன்ற யிருக்குமா? தலைவா இப்படிச் சீலிக்கொள்வது என் றாக அமைப்புக்கு எடுப்பால் இருக்கிறதா? மெல்லக் கண் உயர்த்தி 'அவனை'ப் பார்த்து. அந்த முன் பின் தெரியாத 'அவனு'க்குத் தன்னைப் பிடிக்க வேண்டுமே என்று ஏக்கி, 'அவர்கள் கேட்பதை பெல்லாம் உடன் வாங் கியாவது செயல் ஒப்புக் கொள்ள வேண் டுமே' என்று பெற்றிருக்கே துரோகம் தீண்டி, யாருக்கோ நமஸ்காரம் செய்து அவர்கள் பாடச் சொன்னால் பாடி, கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்வீ. இவ்வெருமை மூகக் குறிப்பில் தன் காரணமையே தீரண யீக்கும் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து...

இதுவா திரும்பத்தின் அந்திவாரம்? ஊ - குணப் பரிச்சயங்களுக்கு திடமனக் காத இது போன்ற சடங்கா உடைக்கக் கூடாத. வாழ்தான் முழுவதற்குமான புனித பத்தம் என்று பிரமாந்தமாய்ச் சொன்னபெரும் ஓர் உறவுக்கு அவ்வீவாரம்! அதுவும் இப் போது அவன் சிறு பெண்ணை, சம்பாதிக்கித், அறிவு முதிர்ச்சி கொண்ட, முப்பது வயதுக்காரி, இன்னுமா அவன் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, அன்னியர்கள் முன் பவத்து நின்று, அவர்கள் அவனை மதிப்பதும் நோக்கத்துடன் மேலும் கீறும் பார்த்தும் போது கவியவுடன் காத்திருந்து....?!

உன்னதின் குணத்து கொண்டிருந்த உணர்வுகளெல்லாம் மாணேஜரின் அந்தப் "பெண் பார்க்க வராங்கனா?" என்ற பேச்சுக்களில் குயிரென்று உசுப்பப்பட்டுத் தன்மான ஆலோசத்துடன் ஒரு தீர்மானமாக உருப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

"அ தெ ள் வ ா ம் எனக்குத் தெரியாது காத்தா, இப்போ திமாினு அவங்களை வரக் கூடாதுன்னு சொல்ல முடியாது. இந்த ஏற்பாடெல் லாம் செய்யறபோது க ம் ம ர த் தாளே

இருக்கே? சம்மதமில்லன்னு அப்பவே சொன்னதுக்கென்ன? காணிய்கூட அரை நாள மீது போட்டுட்டு வத்துடவேன்று தானே சொன்னிட்டுப் போனே?"

"அது ஏன் தப்பு, அதுக்காக உங்கிட்ட மன்னிப்புக் கேட்டுக்கிறேன். ஆறு இப்போ தவது சொ்க எங்கடாக அவங்களை நிறுத் துச்சப்பா! ப்ளீஸ்!"

"உங்கடப் பேச நான் தயாராயில்லை. உங்களை மோலக் காப்பி குடிக்கட்டு அழகா ட்டிரைன் செய்துக்கிட்டுப் பிச்சு" விட்டுக் காரங்க வரப்போ ரெடியா இரு."

அரமணிக்ரு ஐத்து தீமிடங்கல் இருக்கும் போது "அவர்கள்" வந்தார்கள். அப்பா வும் அம்மாவும் வரவேற்க வரவேண்டு இரு வர்கள். சாத்தாவின் தங்கைகள் வழக்கம் போல் பிண்கட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். சாத்தாவைப் பெண் பார்க்க வராவது வத் தாக அவர்களை அப்படிப் போய்விட வேண்டு மென்பது அப்பா கட்டளை.

"இந்தே இப்படி உட்காருங்கள், இந்த தாற்காலிக சௌகரியமாய் இருக்கும். வாராக்கு அங்கே காத்து வருதா? சிபானி இன்னும் வேகமாய் விடாமமா? இந்தப் பக்க

மெல்லாம் அடிக்கடி கரெண்ட் உட் ஆயிடுது. இப்போ ஆகாம இருக்கணும்."

"அப்போ பெண்ணை வரச்சொல்லலாமே" என்று பிச்சையின் தம்பையார்.

"ஓ பெண், தெவாங்க நீ போய்ச் சாத்தாவை அழைச்சிட்டு வசியா? அப்படியே யுபயோகிச்சுட்டு கொண்டுங்கூடாம்."

சாத்தாவின் தாய் உள்பேரோடு திரும்பினாள். அவள் உள்பேரோடு அவசியம் தெரவித்தாள். சாத்தாவை வசியத்தில் ஒரு பீரையில் சிறுத்துத் தட்டுக்கூடான் அறங்கூன் வந்துகொண்டிருந்தான்.

"விளிட்டிரன் வந்து கொஞ்ச தெரமாகுதே, டிபன் கொண்டு வரவாழ்ந்து நினைக்கத்தாய்ப்பா கொண்டு வந்தேன்" என்று சாத்தா அபேரவை அங்கிருந்த ஒரு மெளனமேய் வைத்தான். பிறகு தங்கி நிமிர்ந்து நின்று, வந்தவர்களைப் புன்னகையோடு பார்த்துக் கரம் குவித்தான்.

"வணக்கம், நான் தான் சாத்தா. இந்த விட்டுக்காரரோட ஓத்தமகள். நீங்க தானே பிட்டுயிங்க. டி. என்ஜினியர் மின்டர் கார்த்திவேலனும் அவர் மனைவியும் மஹும்? நீங்க வரப் போறதாய் அப்பா சொல்லியிருந்தார். உங்களைத் தந்திச்சுட்டு ரொம்பச் சந்தோஷம்" என்று கூறிவிட்டுச் சாத்தா அவர்களுக்கு எதிரே நூற்றாளியில் உட்கார்ந்தான்.

அவன் பெற்றோருக்கு அநிக அநிச்சிலை அல்லது கார்த்தியேயல் தம்பதிகளா என்று சொல்ல முடியாமல், எவ்வொரும் அவனை வெறித்தாரிகள்.

"உங்க பேர் தம்பையா அப்பா கொண்ண தாய் நினைக்கிறேன். அது சந்தானமா?" என்று சாத்தா வரவிட்டம். அவன் பேரமுடியாமல் மலுத்து உட்கார்த்திருந்தான்.

"ஏ.ஜி. ஆபீஸ் வேலை பார்த்திருக்கலாம். தான் ராஜன் என்டர்பிரைஸஸ்கு கட்டுறேவான் இருக்கேன்."

அன்ற பிசுவம் நிசந்தமாத இருந்தது. "டிபன் எடுத்துக்கங்க. சாப்பிட்டுக்கிட்டே பேசலாம்" சாத்தா டிரே மீதிருந்த சிறு லுண்டித் தட்டுக்களை எடுத்து விடுத்தானென்

றுக் கைத்தான். தாயின் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டது. "அம்மா, ஏம்மா அப்படி தெய்வமே? மறுபடியும் லுண்டித் தோகுதா?"

சாத்தா வந்திருந்தவர்களைப் பார்த்தான். "எங்கமாவுக்கு ரெண்டு குணு தானா கொளம் முதுகு வலி. வேலைப் பளுதான். இவ்வீக்குத்தான் கொஞ்சம் சுமாராச்சு.

ஒங்க எடுத்துக்கச் சொன்னேன். காலைய ஆயிஸ் போறப்போதே. உடம்பைக் கஷ்டப் படுத்துக்கிட்டே உங்களுக்காக இந்தச் சிறுசு பணவான் செஞ்சிருக்கோங்க. பாராக்கோங்க. எதுக்கு இந்தச் சம்பிரதாயமெல்லாம்! வர கூங்க பணவரமா கேக்கலுங்க? இப்ப பாராக்கங்க. குது தெவா திரும்பியும் அநிக மானிடுங்க." மீண்டும் தானைப் பார்த்தான்.

"சீ.ஜி. உளவுதே" என்று அவன் தாய் பதறித்ததுடன்.

"இது என்னம்மா தப்பு? சிறிதெத லுண்டியை வந்திருக்காங்க. உன் உடம்புக்காவென்னு சொன்னு தப்பாகலா நினைக்கப் போருங்க?"

"எனக்கு ஒரு உடம்புமில்லை. நீ... நீ... குத்கியை அலங்கலுக்கெல்லாம் தமஸ்காரம் பண்ணு சாத்தா."

"நான்தான் அப்பவே என குவிக்க வணக்கம் சொல்வோமா? அது பதினுக்கு யாரும் எனக்கு வணக்கம் செப்பலை. தம்ம சலுகத்தின் மலிகாரைப் பண்புகளுக்கு என்ன ஆயிட்டு வருதுன்னு புரியலை."

வந்தவர்களின் முகங்கள் சிவந்தன. அவன் பெற்றோர்கள் அரண்டு போனார்கள்.

"எங்கோரும் டிபன் சாப்பிட்டுக்கிட்டிருங்க. தான் போய்ச் காப்பி எடுத்து விரைன்."

காவிடிருவை எடுத்துக் கொண்டுசாத்தா எழுந்த போனான். கார்த்தியேயல் தம்பதி ஏதோ மந்திரக் கட்டியிருந்து கிறுபட்ட வர்க்க போய் அவன் பெற்றோரை கிறித்துப் பார்த்தார்கள்.

"என்னவா இது! உங்க மனஸுக்கு லுண்டினை சேய்க்கலா? எங்களை அவமானப் படுத்துதா இங்கே வரவாழ்ச்சிக்கு?" என்று கார்த்தியேயல் இரைத்தார்.

"ஹா, தயவு செய்து மன்னிக்கணும். எங்களுக்கு ஒண்ணும் புரியாலை. எங்க சாத்தாவுக்கு இவ்வீக்குத் திமர்சு என்னமோ ஆயிருக்கு. உடம்பு சேய்க்கலியா என்னமோ, எப்பவும் அது இப்படி நடத்துக் கிட்டே இருக்கே..."

"அவளுக்கு உடம்பு சேய்க்கலென்னு அதுக்காக எங்களை இன்னக். பண்டதா? இப்படிப் பட்ட இடத்திச் சம்பந்தம் பண்ணன்னுன்னு எங்களுக்குத் தகவெழுத்தா என்ன?"

"ஹா, ஹா, பேசிய மனக் பண்ணித் தங்க எங்களை மன்னிக்கணும். என் மகள் கார்த்தி தான் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கிறேன். அவளுக்குப் புத்தி கொல்றேன். நீங்க தயவு செஞ்சு இந்தக் கவலையைப் பெச்சை முறிச்சொடுங்க..."

சாத்தா அறங்கூன் லுண்டித்தான். அவன் வசியில் காப்பி இருந்தது. அவனைத் தொடர்ந்து எந்த இரு பெண்களும் ஓய் கொருத்தியும் இரண்டு தம்பகர் காப்பி கொண்டு வந்திருந்தான்.

"இரேதா இங்கே ரெண்டு பேரும் என் தங்கைக்க காள். அம்மா, தம்ம எவ்வொருக்

மனைவி: ஓய்வொரு நாளும் உங்கள் கைக்குட்டைகளை ஆபீசிலே மறத்து போய் வசைட்டு வந்துடரீங்களை; ஏன்? களவன்: மறுதான் ஆயின் போறதுக்கு அந்த ஒரு காரண மாவது இருக்கட்டும் என்று தான்! - பெ. கனகசாயி

“எனது கூந்தல்
அடர்த்தியாகவும் பட்டுப்
போல் மிருதுவாகவும்
வளரக் காரணம்”

V.V.D.

**தேங்காய்
எண்ணெய்**

உங்கள் தேவைக்கேற்றபடி
பலவித பாக்கிங்குகளில்
கிடைக்கின்றது.

V. V. தனுஷ்கோடி நாடார் & சன்ஸ்
தூத்துக்குடி-628 001

சர்க்கரை
பொறியைக்கொண்டு திருந்தி
பெறும் சுகந்திப்பூக்களாக
Charminar

சுந்தி இனம்பலிப்பதைக்கு சர்க்கரை

1 ரூபாய்க்கு 10⁰

Charminar

* அறிவுறுத்தல்: சர்க்கரை பொறியைக்கொண்டு திருந்தி பெறும் சுகந்திப்பூக்களாக Charminar

CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

கார்மினார்-200-200 காம்

விநியோகிகள்: சென்னை: A. சந்திரன் முதலியார் & சந்திரன், திருவள்ளூர்-406 601 (ம. க.)

குறியை காப்பி கொண்டு வந்திருக்கேன். ஏன் ஒரு சாத்தா வந்திருப்பவர்களால் பார்த்தான். "இது ஒரு நட்புறையிலான விஷயம் தான். நீங்கள் எங்க விட்டுக் கொடுத்து ஒரு 'மோஷன்' கால்' பண்ணி விடுகின்றீர்கள்னுதான். தான் வந்ததைப் போறேன் தான் என்றுப் பேசும் பார்த்த நீங்கள் வந்திருப்பதா வந்ததைப் போறதில்லை. ஏன் ஒரு தரப்புகள் சிந்தை மாற்றத்துக்கு ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பம் அமைப்பதும். இல்லைவா? இதைப் 'பெண் பார்த்துப் பேசுக' என் வந்திருக்கும் அப்படி தம்பி ஏன் ஒரு குறியைக்கொண்டு அறிமுகமாகிறதற்கு ஒரு விவரம் மட்டும்தான். இது ஒரு மோஷன் வகுப்பாகவா தான் என்றுக்கும் ஒன்றையே உட்கார்த்து காப்பி குடிக்கவாய்னு நினைக்கிறேன்." அவன் ஒன்றை விடுக்கிறார் முன்பும் தன் பெற்றோர் முன்பும் ஆளுக் கொடு காப்பித் தம்மையே வைத்தான். உடன் பிறந்தவர்களுக்கு ஒவ்வொன்று கொடுத்த விட்டுத் தானும் எடுத்துக் கொண்டான்.

அந்திரி மிகுதியால் காத்திருக்கவந்திருப்பேன் வர சிறிது நேரமாகிற்று. "என்ன சொன்னே? இது... இது 'மோஷன்' வானா?"

"ஆமாம்."

"பெண் பார்த்து எட்டிக்கு இல்லைவா?"

"இல்லை."

தம்பியை உட்கார்த்தும் அந்தநேர வார்த்தைகளையும் சாத்தா நினைவமாய்ப் பார்த்து விட்டான். பார்த்துக்கொண்டிருக்கவந்திருப்பேன் அவன். அவன் முன் ஒரு வித்தியாசம் உருவாகியிருந்தது. தனபாளன் பிரயத்தி பார்த்து மெல்லத் தளர்ந்து கொண்டு இருந்தது. இளையவாய் ஒரு புன்னகை அவன் முகத்தில் வெளிப்பட்டது.

"என் தம்பியைக்கொண்டு இது பெரியது. நேரமாகி. இவளும் ஒரு பெண்ணாகவே வேலை பார்த்தா. அது சின்னம், சரிதான்."

தனபாளன் மரியாதைப் பார்த்துடன் எழுந்திருந்து அந்தப் பெண்ணை நோக்கிக் கரம் குவித்தான். "வணக்கம்." பிறகு சாத்தானை நோக்கினான். "உங்களுக்கும் வணக்கம் சொல்கிறேன் மில் சாத்தா."

"வணக்கம்." அவளும் புன்னகையோடு கரம் குவித்தாள். "எங்கேயும் உட்கார வரமா? விளக்கு. சரிதான், நீங்களும் உட்காருங்கள்."

"நீங்கள் உட்காருங்கள். நாங்கள் போகும். இனிமேல் எங்களுக்கு இப்போது என்ன வேலை?" என்று காத்திருக்கவந்த எழுந்தான்.

"பாப்பி பொண்ணை என்ன காண்கிறேன் கொடுத்தேன்?" என்று சாத்தரின் தாய் ஒலியிட்டுக் கொண்டே "பெண் பார்த்த வாரும் வரக் கூடாது என்று அப்பதும் உங்களுக்கு வயதானம் எப்படி ஆகும்?" என்று.

"ஆகாமல் போனது நான் சொத்துமட்டும்தான்." என்ற சாத்தா காப்பியை ஒரு வாய் பருகினான்.

"உங்களுக்குக்கவாய் எக்கணம் சரிதான் இருக்கா?"

"ஓ, சரியா இருக்கே! காப்பி ரொம்ப நல்லது இருக்கு மின் சாத்தா. தாங்கல்" என்று தனபாளன்.

"உன்னை ஏதோ சிரிப்போலும். அழகையுமா அமாக்களப் படுகிறதே என்ன மாமி?"

"ஒன்னுமில்லை. புதிதாக வந்திருக்கும் மருமகன், மற்றப் பெரிய மருமகர்கள் 'ராகி' செய்வதற்கு, அவ்வளவுதான்!"

- ஏ. வி. தேவன்

"அப்பதும் தந்தையாவத் தானே மாப் பிள்ளை தேடிக்கொண்டது" என்று சாத்தானை நாய் தொட்டது ஒலியிட்டான்.

சாத்தா புன்னகை செய்தான். "மில்லா தனபாலை ஒன்று கவனிப்பீர்களா? நம்ம சமூகத்தில் ஒருத்தர் தானே புதுசாகவே மனவினைபோன தேடிக்கொண்ட என்னமோ பெரிய தம்பி மாதிரியும் தான்மோதலித் தான் மாதிரியும் திணைக்கொண்ட. உங்க அப்பிரதானம் என்ன?"

"நான் அப்படி நினைக்கவே. தங்கள் காந்தியைத் தாங்களே நினைக்கக்கூடிய மனப் பக்குவம் பொறுப்பும் உள்ளவர்களுக்கே வேண்டியிருக்கின்றன நான் அந்த நினைக்கிறேன். என்னுடைய என் ஆபீஸில் வேலை பார்த்து ஒரு பெண்ணைக் காதல் கவனமாய்தான் செஞ்சுக்கொண்டேன்" என்று தனபாளன்.

"என் காந்தியைக்கொண்டு சாத்தா. "என்ன? இது தனபாலை?" அவன் தனக்கு நோயாய்க் கூறினார்.

"மன்னிக்கக்கூடியதா. எனக்கு அந்த எண்ணம் ரொம்ப காலமாக உண்டு. ஆனால் உங்கவிட்டேயும் அம்மா விட்டேயும் சொல்வப் படியா விருத்தது. அந்தத் தனி, எம் பிரதானத்தை மிகத் தனிமையாகப் போனதே. இங்கே பெண் பார்த்த வரணும்னு நீங்கள் சொன்னபடிக்கே மாட்டேன்னு சொல்வதை மனவினைத்தான் வந்தேன். ஆனால் இப்போது... அவன் என்ன சாத்தரின் மனம் மதிப்புடன் படுத்தான்.

"இப்போது இங்கே நடந்ததைப் பார்த்தப் புறம் வந்திருக்க சரி என்றுதான்னை விதமாய் நடத்துகிற விதமும் வந்திருக்கே."

"ஓ! பிள்ளைவா நீ? தந்தை!" காத்திரேவன் வேகமாய் வெளியேறினார்.

தனபாளன் மீண்டும் வந்திருக்கிறான். "நான் போய் வரேன் மில் சாத்தா. உங்களுக்கு நேரம் தவிர."

சாத்தா தந்தையிட்டுக் கம்பீரத்துடன் "ஓ ஆர் செக்கம்" என்று.

கேசத்தின் பராமரிப்புக்கு இரு கைலங்கள்

பதுயஷ்டி கைலம்

தலைமயிர் உழிர்மதை திதுத்தி கேசத்தை அபரிமிதமாய் வளரத் செய்யும்

தீலிபிஞ்சுங்கா மலகம்

அகால தளையைப் போக்கி தலைமயினை கருமையாக வளரத் செய்யும்

லலிதா பார்மஸி

கும்பகோணம் (போன் : 123)

DRUG LICENCE No. 40/78

(மத்திய அரசாங்கத்தின் தொளகக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது)

எமது கிழக்கண்ட டிரோகளிலும் மருந்துகள் கிடைக்கும் :

60-B, கச்சேரி ரோடு, மைலாப்பூர், சென்னை-4 (போன்: 73007)

6, ரெங்கநாதன் தெரு, தி. நகர், சென்னை-17 (போன்: 441454)

81, வடக்கு ரத வீதி, செம்பரம்

52, மஹாதானத் தெரு, மாயவரம் (போன்: 370)

மற்றும் சிறந்த ஷபர்மேத மருந்துகள் யாவும் கிடைக்கும்

ஆக்டோர் தொடுத்த கலை அழகு கலை ஜோதிடத்தை
அறிந்து கற்றிடுவோர் அரிய வாய்ப்பு இது

ஜோதிடப்பயிற்சி

(தபால் வழிப் போதலு முறைப் பயிற்சி)

இன்று நாள் எப்படி? நாளை, நாள் என்ன வரும் என்ற நிரமறியா காலத்தை நாடியே அறிந்து கொள்ளும் அரியகலை. ஜோதிடத்தை - அழகு தமிழ்த்தென்றால் வீச - ஆழ்ந்த நவ்ல கருத்துடன் அமிழ் தூற்றாக்கி அள்ளி அள்ளிப் படைக்கின்றோம். எவர் துணையுமின்றி எதிர்காலம் அறிந்திடலாம் - எவர்க்கும் எடுத்துரைத்து உதவிடலாம். தப்பாது பவன் சொல்லும் தரமான ஞானவீணியே பாடங்கள் தரப்படுகின்றன. அதிசய பல்கங்கள் - அதிசயிக்கும் வினக்கங்கள் ஆரம்ப அரிச்சகடி முதலாக - அறிந்து கொள்ள அடுக்கடுக்காய் பாடங்கள். என்னவையும் மாறாது பவன் சொல்லும் மார்க்கங்கள். இது போலும் இனியோர் வாய்ப்புக் கிட்டுதல் அரிதாகும். படித்து முடித்தார்க்கு பட்டமும் சான்றிதழும் பாங்குடனே தருகின்றோம்; வந்திடுவீர் வளமான நலம் பெறுவீர்.

சேரும் முறை, செலுத்தும் கட்டணம்தகை அறிய 50 கயா அபை தபால்தலை ஒட்டிய கய விவரகமிட்ட கவரினைத்து 10-3-81த் தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்க.

பிரபல ஜோதிடர், ஜோதிட ஆசிரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெயவீர தேவா, யோகி,

ஜோயோகப் பயிற்சியாசர்

பிளாட் 204, கதவு எண் 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625020

நியை ஒரு புதுக் கவிதை !

சுந்தரத்திலே நின்று
அற்புதங்கள் செய்வதெல்லாம்
மந்திரத்தாலா?
யயர்ந்துகின்றோம்.
மகனே!

அகவஞ்சாய் எவ்வளவு
அளக்கப்படுவது
இந்திய - சோனியத் நடப்புறவா?

நல்லது
தொய்க்கு
சோனியத் கல்வண்ணமுது!

- இ. வி. திரீ

சுட்டாந் உயர்த்திய
எக்கலிக்கும் வரத்தெனைய
எட்டிப் பிடித்து
கலியாணக் சந்தைகளேவா?
சனவரிக் கிழிப்பேசு
இத்தாட்டுக் கல்லியாரிக்கு
விண்ணிலிப் பறக்கும் விந்தைகளை
அவ்வாறிக் கிழித் தீ எழுக்கொடு!
புண்ணியம் ஆவிரம் உணக்குவோர்!

- திருமதி பரத்திருத்திரித்திக்

சு வானிலி
மேயிலே பறந்துத எப்பிடிக்
இங்கே
தீமே புறப்பது யிஸ்கிர்.
ஹம்பக் அல்ல, சுபுடனிக்
மேலிக் அல்ல யிஸ்கிர்
இரண்டுமே நல்ல குஷிய மேக.
இந்தா ஒரு பாராட்டு மேக.

- கவிஞர் பதன்

சு வானிலே எம்படிக் குதித்து
அந்தரத்தில் நிற்பதென்ன
அரும்பெறும் சாதனைவா?
எங்கள் ஊர் கிழிவாசிகள் இனதவிட

உயர் உயர்

சு இவ்விமே!
எங்கலின் கரலிவல்லாதிகள்
மட்டுமெனவே, சிறித்தவர்களை?
அவர்கள் அடித்திருப்ப

லு

பு 4 மூன்
உங்கலின் 'நிம்மெனடிக்கம்'
தலைகளிலே வேண்டாமப்பா! - பரத்திரித்திக்

சு 1998 இடம் எல்லாம்
பிறந்த இடம் மறுத்தாலும்
இறங்க இடம் இவ்வெண்ணு
இருக்கின்றாய் அந்தரத்தில்!
1998 யாரக், காட்டுவெண்ண
உங்கலையும் படராக்கி
அந்தரத்தில் ஆடவிட்டு
ஆனந்தப்படுவதுமேன்?

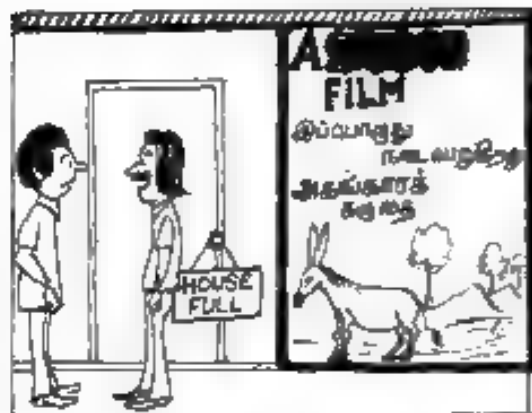
- ஆர். இ. சாரதி

சு அந்தரத்தில் மிதக்கும்
'உங்கலின்' பறவைவிய!
தீமே இரு புதுக் கவிதை!
உங்கலிப் பற்றி ஒரு புதுக் கவிதைவா?

சு ஆனந்த
உங்கலு நான் மென்கலில்லை!
விஜய புறம்
உன்னிலு

விளம்பு அழகை
வேளப்படுத்திய - திருப்படுத்திய
அந்த
சாமிராணவத்தார்
நான் கா தவிக்குதேன்!

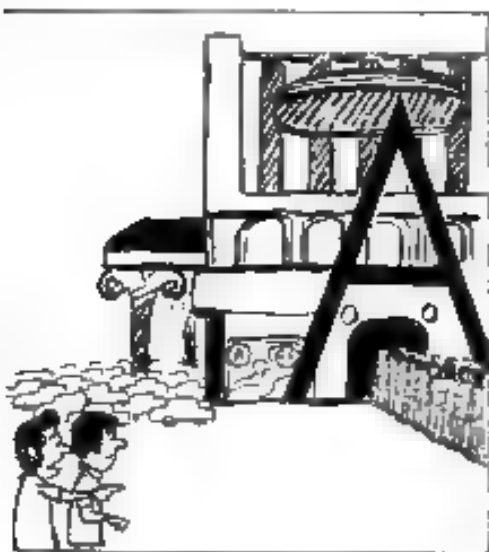
- மதிவண்ணன்

“இது ஒரு ‘AWARD’ பிசும். தியேட்டரின் கூட்டமே இல்லை. A எழுத்தைத் தவிர மற்ற எழுத்துக்களை அழித்து விட்டுத் திரைப்படோம். படம் ‘ஹவுஸ்’ ஆக இருக்கிறது!”

ஜோக்ஸ்! - JONES

“இது ஒரு ‘A’ தியேட்டர். A மட்டும் உட்கூடும் இங்கு திரையிடுகிறார்கள்!”

“இப்போதுதான் A விடாக ரசிகர்களுக்கு வேண்டியபதேயாம் இந்த A அடைவான்தான். அதனால் விளம்பரம் செய்வும் உகந்தவு!”

“நான் சிறியவனாக ஒரு ‘A’ தயாரிக்கும்! என்னைதான் ரத்தம் கூட ‘A’ குரூப் ரத்தமாகும்.”

"மெதுவாகப்போ! நாம் பார்க்கப்போவது 'A' படம். சூப்பராகவும் பயல் பார்க்க வருஷத்து ரிஷ்ட'தம் பிடிக்கும்."
 "தவிரைவாகப் பார்த்துவிட்டு வந்து கதைகளைச் சொல்லுறதுதான் ரகசியம் படம் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையே வந்தது!"

"மிஸ்டர், உங்களைப் பெயர்?" - ஒரு போலீஸ் குரலில் அதட்டலாக கேட்டு, மிகவும் இந்த உலகத்துக்குத் திரும்பி வந்தான்.

எதிரே காக்கிச் சட்டை களும்பெய்குளையும் தெரிந்தான்.

"மிகவும்" என்றான்.

"ஏதோ சாமியார், சத்தியாதி மாதிரி இருக்கிறதே - ரிஷிகேஷா - கிருஷ்ணா காவா?"

"மன்னிக்கவும், நான் குடும்பஸ்தன்" என்றான் உணர்வமாக.

"தொழில்?"

"பிரிண்டிங்"

"எங்கே?"

"மெட்ராஸில்"

"எவ்வ பிரிண்டிங்?"

"பிரெஸ் - ஐ"

"ஓ!" என்றான் இவ்ஸ்பெக்டர். பிறகு வேட "ஐ"களை அவருக்குப் பிடிக்காது. பிரெஸ்யேட் டுக்களுக்கு இவ்ஸ்பெக்டர் பிடிக்காது. முகத்தைக் காண்பதற்கு.

"வேறாட்டல் நிர்மலாவில் என்ன புண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

"என் கிரியாண்ட் ஒருவரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"கிரியாண்டின் பெயர்?"

"கமலாநாத்."

இவ்ஸ்பெக்டர் வானுவதற்குச் சரியான வாய்ப்புக் கிடைத்ததில் உற்சாகமடைந்தார். சித்திதார். "நீ பாதுகாத்த வட்சனம் தெரிவதா? உன் ஆசான் குளோஸ். அவரைக் கத்தியால் குத்திப் படுக்கையிலேயே எரிவ விட்டிருக்கிறான். நீ கமலாக அடுத்த அறை யிலே தூங்கியிருக்கிறே!"

"ஓ. எம் கர்ட்!" - தலை கற்றியது மகிழ்ச்சிக்கு.

"அவருக்கு என்ன தொழில்?"

"பிலிம் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்."

"எதிரேதான் உண்டா?"

"தெரிவாது."

"உன் இந்த மதுரைக்கு வந்தார்?"

"என்னிடம் சொல்வதில்லை."

"பின்ன என் துயா உங்களைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்தார்?"

"தனக்கு."

இவ்ஸ்பெக்டர் அவருடைய கைகளைப் பார்த்தார். "நீயேதான் கொலை செய்திருப்பாயோ?" என்று பார்ப்பது கேட்டது.

"ஹீ, இந்த ஆகாய் பிடிச்ச இரண்டு நாளைக்கு என்னை போய்" என்று சொல்ல தீண்டி, ஏதோ நினைவு வந்து நிறுத்திக் கொண்டு. "உங்களை எப்படி 'இடென்டிங்ஸ்' பண்ணது?" என்று தணித்தார்.

மிகவும் உள் சட்டைப் கையிலிருந்து அத் தாட்டிப் பத்திரத்தை எடுத்துக் காட்டினான்.

"அடுத்து எவ்வ செய்திப் போறே?"

"கொலைகாரனைக் கண்டு பிடிக்கணும்."

"கண்டு பிடிக்கலாமா? முடியுமா?" - எகத்திரா காமாக் கேட்டார்.

"உங்களைப் முடிஞ்சா நீங்களும் கண்டு பிடிக்கலாம்." - அந்த 'முடிஞ்சா' வே இன்னொரு எகத்திரா எகத்திரா தொய்த்துத் திரும்பி எறித்தான். எத்தக் கொலைக் கேஸில் எத்தக் குற்றவாளியை நீங்க கண்டு பிடிச்சிருக்கீங்க? என்ற குத்தல் அதில் தொனித்தது.

"அதென்னவா - முடிஞ்சா? - கண்டு பிடிக்கத்தான் போறோம்."

"செய்யுங்க. - நான் போகலாமா?"

"மதராசுக்கா?"

"மதராசுக்குத் துறவாளியோடுதான் போகலாம் மிஸ்டர் இவ்ஸ்பெக்டர். இப்ப என் லிசென்ஸை ஆரம்பிக்கப் போறேன்."

"நாங்களும் உங்களை மேலே லிசென்ஸ வேண்டுகிறோம். இன்னும் இரண்டு நாள் மதுரை யை லிட்டு தீவிர போக்க் கூடாது."

"தேறாட்டல் துறவாளியோடு இருப்பேன். ஆல்வெஸ் வெக்கம்." எழுந்து வெளியில் ஓடும் கண்களுக்கு வந்தான். வரத்தாளில் புணர் இன்னமும் இருக்கிறது. அருவியில் நீரை அகிதத்து லிட்டார்கள். கிராபிஸ் எஞ்சிய சின்னங்களை எடுத்துப் பாலமிட்டிருந்தார்கள்.

"ஹீ! என்ன வட்சனமாக நான் பாதுகாப்பு வேலை கொடுக்கிறேன்?" - வெறுத்தான்.

"என் கிரியாண்டை நான் அறியாமலேயே கொன்று பிறகு நான் எதற்காக மர்?" லித்தித்தான். எதிரே ஜெயித்து லிட்டான். சந்தேகமே இல்லை.

கோயிலோரமான நடந்தான். கமலே ஹீஸில் பித்தார். "மிசெஷ், என்னைக் கை லிட்டுட்டோ?" - கத்தினார்.

"லிட்டாட்டேன். உங்களைக் கொன்ற மிகு கத்தைக் கண்டு பிடித்தே திருவேன்." - உறு மிக்கொண்டான்.

எதிரே ஒரு 'கல்' பார் இருத்தது. உன்னே துளையிட்டு ஒரு பாவத்தைத் தருவித்துக் கொண்டு உறிஞ்சியபடியே நெடு தேரம் நீன்றிருந்தான்.

கேள்விகள் வரையங்களாகக் கழன்றன. (அ) இந்தக் கமலாநாத் வார்? ஓரிஜினல் மிசெஸஸ் ஆன்தாது? எந்த ஊர்? பூர்வோதரம் என்ன?

விசாரித்தாது? விசாரிக்கவில்லை. எவ்வளவு பெரிய தவறு!

அடுத்ததாக, “வெறும் பாடினாட்ட” வேறுதானே என்று அவட்சியமாக இருந்தால். அதுவும் பெரிய பிரச்சினைதான்?

ஆனால் கமல்நாத் ஆபத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறார். அது யரும்போது உதவுவதற்காகத்தான் தன்னை அமர்த்திக்கொண்டார். இரவில் எல்லோரும் தூங்கிய பின் கூட ஆபத்து வரலாம் என்று அவன் ஏன் எதிர்பார்க்கவில்லை?

‘கமலா! நீங்கள்லாவது உங்களைப் படி எதிர்பார்ப்புகள் பற்றி என்னை எச்சரித்திருக்கலாம் என்று சொல்லிவிடுகிறீர்’

பாடும் கற்றறிவிட்டதும் சீரே வைத்து விட்டு லாசனாகுக்கு வந்து நின்றுள். பார்த்திக் கூடும் கிழ்ந்தார்கள். ஒரு பெண் - பயமற்ற பார்வையுடன் பேருக்களை எதிர்பார்த்து நின்றுள்.

படுத்தலையில் எரிஷம் கமலை மூங்குப்பதிக் பார்த்துக் கொண்டு மனோ நின்றுள். கெள்ஷின் மீண்டும் எழுந்தன.

(அ) கொடியவாளை எப்போது வந்தான்? யார் அலுக்குக்கு உதவைத் திறந்து விட்டார்கள்? கமலா?

(இ) ஏன் அவன் படுத்தலையில் நேவத்தான்? கத்திக் குத்து ஒங்கே போதாதா? நேவ வேறு வைத்து ஏன் எல்லா கைத்தையும் கவர்த்தான்?

நீ எவக்காமல் இருப்பதுதான் கிடிவும் கலர அந்தக் கொடுமையைப் பற்றி உலகம் அறிவாதிருக்க உதவும் என்பதும் நேவத்தான் கூடவே அக்கம் பக்கத்தாரிலிருந்துக் கொண்டு ஓடிவந்துவிடுவார்கள் என்பதும் அவனுக்குத் தெரிவாது?

தார்கள். உடுத்து அப்பால் போய், ஒரு பெட்டிக் கைடில் ஒரு சிகரெட் வாங்கிப் பற்றவைத்துக் கொண்டான்.

விதெயங்கும் பிரசித்தி பெற்ற மதுரை மக்கினைகள், கடை கடைவாய், தட்டுத் தட்டாய், மூப்பலாய் மணத்தன். ஆனால் அவனுக்குக் கமல்தாத் நீலம் எரிந்து தாறுவது போலிருந்தது. வேறுபாடு இருந்தது. பார்த்தலே பிடிக்கவில்லை. மதுரையை.

ஒருவேளை இது எல்லாமை மூங்குப்பதிக் திட்டமிட்டதாக இருக்குமோ? மூங்கிலில் ஒரு புதிய ஒளி வீசுபட்டது. “கமல்தாத் தே ஏற்பாடு செய்ததாக இருக்குமோ?”

தீவிருத்து கிடைத்த உடய்அடைவாளும் தெரிவாதகாறு கருகிக் கிடத்ததைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தான்-

இறந்தது கமல்தாத்நாக இல்லாமலும் இருக்கலாமோ? ஒ.இறந்தவர்கமல்தாத் இல்லை. ஆனால் நான் இறந்துவிட்டதாக எல்லோருக்கும் தெரிவய்மடுத்த கமல் கிரும்பிவிருக்கிறார். இறந்தது கமல்தான் என்று லாட்டி சொல்லத்தான் அவன் அழைத்து வந்திருக்கிறார்.

-ஒ. கமல்தான் கொல்லாரன். அளி தான் வேறு பாணரயோ நகுனித்துக் கொண்டு செப்து. தீவிட்டுப் போகக்கிவிட்டு, எங்கோ மறைந்து விட்டார் - ஏன் கூடாது?

மனமனவென்று நடத்து ஒரு மெடிசல் ஸ்டோரிக் நுழைத்து. பெரிமிகுப் பெற்றற் சேக்கிணையப் போனிக் அழைத்தான்.

“தடெக் தியரி” என் தது குரல்.

(ஈ) கொடுமையை மறைத்தும், கமல்தாத் தீ விபத்தில் இறந்தார் என்று 'எல்.டா பிரிஷ் பண்டன என்வலினது)

(ஐ) அப்படியானால் கத் இளைய அப்படியே மார்பில் விட்டுத் சேன்றிருக்க மாட்டானே?

நாகப்பட்டினம் அங்குரக் கடைலில் அங்குர தட்டைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்

“நான் மிகக்ஷேபசுறேன்.”

“ஓ-ஓம் டியர்! என் பாய் ஹோ ஆர் யூ?”

“கெவ் நபேஷ்” என்றான்.

“குட் நிங்ஸ் ஓம் டியர் - நீலா வந்து விட்டாள்” என்றான் நபேஷ்.

“வந்துவிட்டாள்? எப்போ, எப்படி?”

“நீ போன் இரண்டாவது மணி நேரமே முனை முறியாமல் வந்து சேர்ந்து விட்டாள். ஒரு காயம்பிடிச்சு. நான் தான் சொன்னேனே!”

“கடவுள் காப்பாற்றினார்.”

“தான் தான் சொன்னேன் - என்னை மெட்ராசிலேயே மட்டகிப் போடத்தான் நீயாவைக் கடத்தி உனக்குப் பயம் காட்டியிருக்கிறார்கள். வடக்கத்திப் போம்போ, நரபலி எவ்வாறும் வெறும் கதை... ரீப்... அதையும் மீறிக் கிணம்பி விட்டாய் என்று தெரிந்ததும் அவளை ரிஸ்க் செய்து விட்டார்கள்.”

“கமல் விட்டிக் கொலை நடக்கப் போவதாக வந்த காய்?”

“தட் ஆய்லோ ஏ ரீப். - கமலிடம் நீ தம்பிக்கை இழந்து அவன் கூட வர முடியாது என்று நீ மறுத்து விட வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள்.”

“கொலை ஒன்றும் நடந்துவிட வில்லையே?”

“ஒரு கொடூரக்குக் கூடச் சாகவில்லை.”

“ஆச்சரியம்தான்.”

“மனைவி என்று ஒருத்தி இருந்தால் அவ் வவா கொலை செய்வா?”

“ரீயலி?”

“கமல் கட்டைப் பிரம்மச்சாரி. நான் விசாரித்து விட்டேன்.”

“ஓ!”

“கமல் மதுரைக்குத் தனிவாக வரவேண்டும் என்று யாரோ விரும்பினார்கள். கமலும் வாரையோ தனிவாகச் சந்திக்க அஞ்சினார்.”

“அவர் அஞ்சியதில் அரித்தம் இருக்கிறது நபேஷ்.”

“ஹயா - என்ன சொல்கிறாய்?”

“அந்தக் கமல்தான் இங்கே இறந்து விடக்கிறார் நபேஷ்.”

“வாட் - வாட்?” - அதிர்ந்தான் நபேஷ்.

“கொலை?”

“கொலை என்றுதான் தோன்றுகிறது. கொன்று படுக்கையில் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். பாடி சுத்தமாகக் கருவிவிட்டது. - நான்கொஞ்சம் அயர்ந்து இருந்துவிட்டேன்.”

“இடியுபட்!” இரைந்தான் நபேஷ்.

“கொடிகாரதே நபேஷ். நடத்தவை முடிக்க வேண்டும். - விவரமாகச் சொன்னால், கேட்டு விட்டு, “இப்போ எதற்குக் கூப்பிட்டாய்?” என்றான் நபேஷ்.

“எனக்குக் கமல் பற்றிச் சில தகவல்கள் தெரிய வேண்டும்.”

“நீ கிட்டாய் என்று தெரியும். நேற்றே நிறைய விசாரித்து விட்டேன்.”

“கமலின் பூர்வோதரம் என்ன?”

“சொல்லிடுறேன். கமல் என்னை இந்த ஆலைப் பற்றி இந்தப்பட்டனத்துக்கு முன்னாள் அங்கு களாகத்தான் தெரியும். ஆல் பிரம்மச்சாரி. பெண் தொடர்பு இருப்பதாகத் துப்பி இல்லை. சமையற்காரன் இவனைத் தங்கம் என்விரும். ஆனால் ஆசாயிக்கு இப்போ பணக் கஷ்டம் என்விரும். இரண்டு படம் டிஸ்டிரிபியூட் எடுத்துப் படுமோசமாக ஓடியிருக்கிறது.”

“நான்று வரவுத்துக்கு முன் என்விரும் தான்?”

“தெரியாது.”

“அவனுக்கு எதிரிகள யாராவது...?”

“மெட்ராசில் நிச்சயம் இல்லை.”

“மௌனம். “என்கி மோர் கொல்சென்ஸ்?”

“தோ... நாகுக்கல் - நாளை பெகலிடுறேன்.”

“இரு அப்பா - இன்னொரு முக்கியமான செய்தி இருக்கிறது.”

“என்ன?”

“நீயும் கமல்தாத்தும் இங்கிருந்து எத்தனும் தேதி கிளம்பினீங்க?”

“ஜூன் 2ம் தேதி. அதாவது நேற்றுக் காலை.”

“அதே ஜூன் 2த் தேதி காலை ஆறு மணிக்கு உன் ரயில் புறப்படுவதற்குப் பதிலாக நியமித்ததுக்கு முன்னாலுமேயுமீட்டை ஸ்காட்டி இருந்து ஒரு பெண் ஒரு அபூர்வ தந்தி கொடுத்திருக்கிறாள் - மதுரைக்கு.”

“ஓ!” - நிமிர்ந்து கூர்ந்து கேட்டான் மிகேஷ்.

“தந்தியில் என்ன இருந்தது தெரியுமா? அப்பருக்கு டபிள் ஜே” என்றிரு ஒரே வார்த்தை.”

“வாட்... வாட்?”

“தந்தி குமாஸ்தாவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்ததாம். ஆனால் தந்தியையும் பணத்தை யும் கொண்டு வந்தவன் ஒரு சின்னப் பையன். ரயிலுக்கு பொறுக்கி... “யாருடா இதைக் குடுத்தாங்க” என்று குமாஸ்தா கேட்டாராம். பையன், “அதா, அத்த அம்மா” என்று காட்டி யும், பழக் கடைசன் அருகில் ஒரு பெண் னின் முதுகுதான் தெரிந்ததாம்.”

“தந்தியில் கொடுத்தவர் கைபெழுத்து இருக்குமோ?”

“இருந்தது - “நார்” என்று. விளாசம் ஏதோ கொடுத்திருந்தான். அக்கே போய் விசாரித்ததில் அப்படி யாரும் இல்லை. அது ஒரு சிசுரெட் ஸ்டால்.”

“சொம்பலுச்சரியமாக இருக்கிறது இல்லை?”

“ஆமாம். மதுரை தன்னாகுளம் போகும் மாண்டரைப் போய் பார். நிஷார் அகமது கோரூப் போகும் மாண்டர் என்று யாராவது வந்து தந்தியை வாங்கிக் கொண்டு போயிருப் பார்கள். எக்ஸ்பிரஸ் தந்தி.”

“ஓதோ இப்போதே போறேன்.” வேகமாகக் கிளம்பினான் மிகேஷ். (தொடரும்)

“கணக்கு என்றால் காததாரம் படுவானோ தம்ம பிள்ளையாண்டான் இப்போ எப்படி சார்?”

“எவ்வளவோ தேவலை! பள்ளிக்கூட கேட்கவரைதான் இருக்கிறான்...!”

- பெ. கலாசாமி

மின்னலடிக்கும் ஸூப்பர் ரின் வெண்மை...

**...இதர, டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார்
எதனையும் மிஞ்சும் வெண்மை.**

பார்வைக்கு தப்பவே தப்பாத வெண்மை உங்கள்
துணிகளுக்கு—வேளை நவராத ஸூப்பர் ரின்
சலவையின் வெண்மையே தனி.

இதர டிட்டர்ஜெண்ட் வில்லை, பார் எதனையும்
மிஞ்சுவது ஸூப்பர் ரின் வெண்மை.
காரணம், மிகுந்த வெளுக்கும் சக்தி
அடங்கியது ஸூப்பர் ரின்.

நீங்களே கண்டு கொள்வீர்கள்

இக்க
வெளுக்கும்
யோறான
டிட்டர்ஜெண்ட்
பார்

இதர
வெளுக்கும்
ஸூப்பர் ரின்

அதிக

**வெளுப்பூட்டும் சக்தி படைத்தது
ஸூப்பர் ரின்.**

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு

விண்ட்லாஸ்-RIN-33-3013 TM

இதோவுக்குச் சாப்பாடு பிடிக்கென்றே
கொரம்பிம இல்லாமல் ஏதோ தானே
என்றுதான் கையாடல் ஆக்கி வைத்திருந்
தான். ரசித்துச் சாப்பிடுவதற்குக் கணவரும்
முறுத்தலையும் விட்டால் இல்லாதபோது
தனக்கு மட்டும் வக்கணையால் சமைத்துக்
கொள்ள யாருக்குப் பிடிக்கும்?

வதாவும் மிரிஷும் மிடுமுவதைய மூக்
கிட்டு அவரவர் பள்ளிகளில் ஏற்பாடு செய்
யப்பட்டிருந்த பிள்ளைப் பார்த்துவிடும் கண்ணி
கற்றுவாக் கோஷ்டியிலும் காத்துக்கொண்டு
சென்றிருந்தனர். அவர்களுடைய அப்பா
வும் ஆபீஸ் வேலைபாடும் பம்பாய்க்குப்
போயிருந்தார். இன்ற மூலையிலும் விடு
யெதிர்சென்றுதான் இருக்கப் போகிறது.
தானைக்குத்தான் வழக்கமான கண்காணியை
எதிர்பார்க்க முடியும்.

தனிமை மாறாமல் இருந்தது. தனபாக்
கிவத்தைப் பிற்பகல் வேலைக்கு வரவேண்டிய
நிகழ்வாளர் சொல்வாமலிருந்திருக்கலாமோ?
அவன் கழிக்கப்போல் இரண்டு மணிக்கு
வந்தால் ஐந்து மணி வரை ஏதாவது வேலை
கொடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். பேச்சுத்
தூண்டுக்குப் பேச்சுத் தூண்டு. பொழுது
போவது கஷ்டமாக இராது.

ஆனால் துவங்குவதற்குப் பதற்குப் பாத்
திரைக்கூட ஒன்றிரண்டுக்கு மேல் இல்லை.
அவளும் பாகம். தன் விட்டில் குழந்தை
குட்டிகளுடன் பொராதிக் கொண்டு
தானே வேலை தவறாமல் இங்கும் வந்து
பாடுபடுகிறாள். அவர தான் பொரு
தாவது அவளுக்கு ஒவ்வ இருக்கட்
டுமே!

“தனபாக் கிவம். மத்தியானம் உணவுத்
தேய். விட்டில் நல்லா ஒவ்வ இருந்துக்கோ,
ஏதாவது சினிமா பார்த்ததானாலும் பார்த்
துட்டு வா!”

“ஆமாம்! தான் சினிமா பார்த்து வாழ்ந்
தேன்! அன்னுடன் பொழய்ப்ப எண்குத்
சினிமாவாத்தானே இருக்கு!”

“ஏன். உன் புருஷன் சம்பாத்தியம்?”

“என்ன சம்பாத்தியம் போகக். அவ
ருக்குத் தெக்குச் வேலை படத்திற்குக் கண்
னுடி போட்டுச் சட்டம் அடிக்கிறது ஒன்று
தான். அன்னுடம் கடை கடைபா அகிலு
செட்டுத்தான் வராது. வாரு வேலை
குடுக்கோக்! வாரத்திலே ஒரு
தான் செண்டு தான்
வேலை செடைக்
சாலை அகிலு
டம். அப்பதம்
கணிக் நல்லா
தடக்கணும்.”

இக்கதாவுக்குச்
செடையா பிடுத்
தது. ஏன் தனம்.

கட்டிது

இராசந்திரன்

தம்ம வீட்டில் ஒரு வேலை இருக்குது சொன்னேனோ! கங்காபி படக்கன் தானஞ்சு மாட்டாம வந்திருக்கு. கங்காபி ஆனி நிறங்க மாட்டேய்கிறது. தும்பாளே தான் போட்டுத்தான் ஆனி அடிச்சப் படக்கன் மாட்டப் படுபுயம். உன் புருஷன் அனுப்பி அசைச் செஞ்ச குடுஞ்சு சொக்கி விருத் தேனோ!" என்றான்.

"மருக்கள்க. தான் அவர் விட்டதென்கலவும் சொன்னேன். இங்கனக்குப் போனேன். தானாக்குப் போனேன்னு தட்டிக் கழிச்சக் கிட்டே இருக்காரு. தான் வேலை செய்வத எடுத்துக்கு வான் எங்கொசெய்யுறோ என் னாவோ!" - ஒரு பெருமூச்சைத் தண்பக் கியல் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

பாஷம் தண்பாக்கியல்! வஞ்சனை இவ்வாறு எழப்போலி. வெருளி. நுதுவாறு தெரியாது. கண்ணம் கெடு கிடைவாறு.

"தம்ம துபா கையிலே சொக்கி என் வீட் குக்காரருக்கு ஏதாச்சும் வேலை பார்த்துக் குடுக்கச் சொத்துக்கம்மா. புண்ணியமாப் போதும். பிழுவேலைபோல. எடுபிடிவேலைபோல எதுவாயிருந்தாலும் சரி. மாசம் பொறத்தார் சம்பளம் கூக்கலு வராப்பலி ஏதாச்சும்..."

துதா கையாரிடம் சொல்வாறும் இவ்வை. அவரும் "ஆகட்டும். சந்தர்ப்பம் வரட்டும்" என்று சொக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அக்கறக்கு துதா உறியாகக் கூறியிருத் தான் - "தண்பாக்கியம், துபா காரவருக்கு வந்துட்டரும். எப்படியாவது உன் புருஷ னுக்கு வேலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யச் சொகிறேன்."

கணபர் பம்பாயிலிருந்து வந்ததும் முதல் காரியமாக அசைச் செயல் வேண்டுமென்று மனத்தில் முடி போட்டுக் கொண்டு ஒய்வு எடுத்துக்கொள்ளச் சென்றான் துதா.

தேவீத்தகைகளெல்லாம் ஏறிநிறங்கி எக்குமே வேலை கிடைக்காமல் அதுத்துச் சைத்து விடு திரும்பி வந்தான் வீரப்பன். பிற்பகல் நூன்டு மணிக்கிரமம் ஆவிரிட்டது. ஓரே பசி. வீட்டில் ஏதும் இருக்காது என்று தெரியும். தண்பாக்கியம் காணியில் வேலை செய்கிற இடத்திலிருந்து பிச்சம் பித்தது ஏதாவது கொண்டு வந்திருந்தாலும் குழத்தை கூக்குக் கொடுத்திருப்பான். இப்போது மறுபடியும் வேலைக்குப் போவிரப்பான்.

மே! என்ன போக்கற்ற சீமழப்பு இது! சொத்தத்தின் கடை என்று ஒன்று இருந்தால் இந்தத் திண்டாட்டம் இருக்குமா? கடை போட்டுக் கொண்டவதற்கு மூலதனமாக ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் கையில் இருந்தால்...

இத்தக் கற்பனையுடன் அவன் வீட்டை தெருவிப்போது ருடிசைக்குள்ளிருந்து காதிக்கு ஈழந்த தண்பாக்கியத்தின் குரல் அவனுக்கு விடப்பலித்தது. தான் பிற்பகலில் வேலைக் குப் போகாததன் காரணத்தை அண்ணாட் வீட்டுக்காரிக்கு விவக்கிக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

"அத்த வீட்டு துபா வெனியூர் போயிருக் காரு. புண்ணியமும் வீட்டில் இல்லை. அம்மா ஒண்டிதானே வீட்டில்! அதுவதான் அசை தான் விஷ குடுத்து அனுப்பிட்டாங்க."

சட்டென்று ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்த வீரப்பன் ஒகைப்படாமல் அங்கிருந்து அசை குத்.

துதா வீட்டில் படுத்தவாறு ஏதோ பத்திரிகையைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்து வீட்டுக் கண்ணபரப் போன சம்பவம் அழைப்பு மணி ஒலித்தது. துதா சலிப்புடன் எழுந்து வந்து துக்கை வழியே வெனியே பார்த்தான்.

"வாரது?"

"தாய்தான் வீரப்பனாக. தண்பாக்கியத் தோட புருஷன்..." என்று கூறியவாறு துக் கை பக்கமாக வந்து திக்குத் வீரப்பன்.

துதா ஓரிரு தடவை அவனைப் பார்த்திருக் கிருன்.

"என்ன வேணும் வீரப்பா?"

"தண்பாக்கியம் அனுப்பிக்கலுக்க. பூனா துபா ஆனி அடிச்சப் படக்க மாட்டானும் சொக்கிக்களாம்."

“ஆமாம், கொண்டுள்ளேன். வாங்கிச் சுவர்-
தும்பர் வச்ச அடிச்சத துணி போட்டாத்
தான் அணி இறங்கும்....”

“கைபோட என்னாம் கொண்டு வத்திருக்
கேனுங்க. வேற எவ்வையும் வேலை கிடைக்
கலே. இதைவாஸது செத்து குடுத்திட்டுப்
போகாமென்னு....”

சுதா சதவைத் திறந்து வீரப்பனை பூனை
கைறக்கு அழைத்துச் சென்றாள். எங்
கெங்கு எத்தெத்தப் படத்தை மாட்ட
வேண்டும் என்று-விளக்கிச் சொன்னிட்டு
தறாவில் போய் உட்கார்த்து கொண்டாள்.

கைப்பையில்லுந்து கத்திவந்தையும் மற்றக்
கருவிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்

போதே வீரப்பனின் கண்கள் சோபாவில்
சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்த சூதாசுவத் திருட்
டுத்தனமாகப் போட்டம் விட்டன. கைரக்
கம்மங்கள். இரட்டை வடச் சங்கிலி, நாறு
தோடி வண்டியங்கள் - ஒன்று கடை வைப்ப
தற்குப் போதுமான முயற்சனம் வைத்தியாச
இதக் அம்மாவின் மேலியில் புரண்டுகொண்
டிருக்கிறது!

“அம்மா! அம்மா! ரொம்பத் தாகமா
இருக்கும்மா. கொஞ்சம் தண்ணி குருங்க
நீங்கமா?”

“இதோ கொண்டு வரேன்!” என்று
கூதிய சூதா எழுந்து உன்னே சென்றதும்
அவள் கத்திவங்கக் கையில் உறுதியாகப் பிடித்
துக்கொண்டு கதவுக்குப் பின்னால் மறை
வாச தீவறு கொண்டாள்.

நீதபாக்கியத்துக்கு வீட்டில் இருக்கவே
பிடிக்கேயில்லை. மிச்சம் மீத்தது எது இருத்
ததோ சாப்பிட்டுவிட்டுக் குழந்தைகள் விளா
யாடப் போய்விட்டார்கள். ஒன்றும் செய்
வாடக் கட்டொந்திருப்பது தனபாக்கியத்
தந்தை வீட்டில் போட்டாத் போலிருந்தது.
வழக்கம்போல் வேங்குடிப் போலிருந்தால்,
சுதாசுவமாக நேரம் போக வழியுண்டு.
விட்டைப் பூட்டிச் சாமிசுவப் பக்கத்துக்
குடிசை ஆவாவிடம் கொடுத்துவிட்டுப்
புறப்பட்டாள் தனபாக்கியம்.

தண்ணி கொண்டு வருவதற்காகச் சமை
வளவுக்குச் சென்ற சூதாவுக்குத் திடீர்
ரொன்று கண்கற்றுவது போலிருந்தது. பித்தக்
கிழட்டுப்பாக இருக்குமோ என்று நினைத்
தான். ஆனால் மார்பில் பளிச்சென்று ஆயிரம்
செட்டிகளை யாழ்ச்சிதூற்போல் ஏன் இத்தடி
சொரக்க முடியாத கவி! எப்படியோ தன்
கிச்ச சமாதித்துக்கொண்டவாறு குருசொம்பு
நிலையத் தண்ணி எடுத்துக்கொண்டு பூனை
அவரைய நோக்கி வந்தாள்.

“இத்தாய் தண்ணி!” என்று கூறிச்
கொண்டே பூனை அறைக்குள் நுழைந்த
அவள இரண்டடி முன்னே சென்றிருக்க
மாட்டாள். மறுபடியும் தெருவில் பொதுக்க
முடிவாக கவி! திரை முடிவாமல் எய்வக
தடுமாறின். எங்களை இருட்டிக் கொண்டு
கத்தது. செம்பு கைவினிருந்து நழுவுத்
கட்டி சென்ற தரையில் சாய்ந்து விட்டாள்.

சத்திவந்தும் கையுமாக மறைந்து நிற்
திருந்த வீரப்பன். தான் செய்ய நினைத்த
வேலை இவ்விதம் தற்செயலாகவே நிகழ்ந்து
யிருமென்று சிந்திதும் எதிர்பார்க்கவில்லை.
முன்னே விளர்த்து சென்ற அவன், தரையில்
யண்டையிட்டு, அவளுக்குச் கவாசம் இருக்
கிறதா என்று மூக்கருவெ விரல்க் கொண்டு
போய்ப் பார்த்தான். மூச்சு நின்றுபோயிருந்
தது. தாடிசுவப் பிடித்துப் பார்த்தான்.
துடிப்பே இல்லை. கைதுவண்டு வேறுவிருந்தது.
மாறடைப்பாக என்ன! கொலைப் பறிதண்ணிச்
சொரது என்ற போலி நிம்மதியுடன் அவன்
செயல்பட ஆரம்பித்தான்.

அவனது கரங்கள் வேகமாக இயங்கின.
தஞ்சு தகைக்கி ஒன்றுவிடாமல் கழற்றி எடுத்
துக்கொண்டான். கண நேரத்துக்குப் பின்
சுரைக் கம்மக்கிளையும் கழற்றி எடுத்துக்
கொண்டான். எவ்வாவதையும் மெல் துணி

31-3-1980ம் நாள் அளவில் இங்
தியா ஓர் கொரு நாட்டினும்
வாங்கியிருந்த கடன் கிளையும் இதோ:
கொடியில்

சர்வதேச அபிவிருத்தி	
சுதாபனம்	ரூ. 1534.33
அமெரிக்கா	ரூ. 3633.29
மேற்கு ஜெர்மனி	ரூ. 1363.78
பிரிட்டன்	ரூ. 441.70
ஜப்பான்	ரூ. 830.82
சுரான்	ரூ. 758.48
தறாவத்து	ரூ. 825.88
கடை	ரூ. 378.86
பிரான்ஸ்	ரூ. 329.78
உலக சிரமம்(1)	ரூ. 201.00
அபிவிருத்தி	
ரஷ்யா	ரூ. 186.21
இராக்	ரூ. 116.32
பூகோல்வாசியா	ரூ. 100.00
பெய்தியம்	ரூ. 72.00
ஜக்கிய அரேபு அமீர்	ரூ. 34.10
குசுவத்	ரூ. 43.34
கௌதி அரேபியா	ரூ. 44.33
பெட்ரோல் ஏற்றுமதி	ரூ. 29.71
நாடுகள் சுதாபனம்	
செக்கோஸ்லாக்கியா	ரூ. 39.08
ஆஸ்திரியா	ரூ. 21.53
டென்மார்க்	ரூ. 24.93
இத்தாலி	ரூ. 24.40
ஐரோப்பிய பொரு-	
ளா தார எழுதாரம்	ரூ. 22.69
கவிட்டிரவாத்து	ரூ. 21.71
அபுதாபி	ரூ. 12.11
ஹங்கேரி	ரூ. 10.51
போலந்து	ரூ. 7.68

மொத்தம் ரூ. 12378.41

இதைப் படிக்கும் தீங்கன் ஒரு கட
னாள் என்பதை மறக்காதீர்கள். எங்
வளவு கடனாள் என்பதை நீங்களே
முடிவு செய்துகொள்ளுங்கள்.

சுருதி திராவிடமணி

The fragrance of choice coconuts in every drop.

Yendelux

coconut oil

என்டெலக்ஸ்

தேவகாய் எண்ணெய்

மு. ஸ்ரீ நாகலிங்க நரடார் சேன்ஸ்

உரிமையாளர்கள் : ஸ்ரீ நாகலிங்க விலாஸ் ஆயில் மில்ஸ் வெல்டன் - கோலா

போன் : ஆயில் : 2244, 4454, மில்ஸ் : 2266, 4511

Trade Enquiries Solicited from wholesale dealers only

MARK THE **MPF** HALLMARK TO PICK YOUR PENCILS

Now with a superior range of

SUJATHA KAVERI ANAND

You can be perfectly sure of pencil-quality with the hallmark of MPF—makers of better pencils for over 60 years.

The Madras Pencil Factory
15, Stringers Street,
Madras 600 001.

MAKERS OF BETTER PENCILS

ADWAVE MPF 1519 D

ஆண்பிரகீழ் கரு உதவிவாதம் உடையது! அணிவதற்கு தங்கத்தின் தரம் உடையது!

22 ரூபா மேக்னட் கோஸ்டு கவரிங் தகைகள்

22 ரூபா மேக்னட் கோஸ்டு கவரிங் தகைகள்

1. No. 18 Rs. 77.50
2. No. 19 Rs. 77.50
3. No. 20 Rs. 77.50
4. No. 21 Rs. 77.50
5. No. 22 Rs. 77.50
6. No. 23 Rs. 77.50
7. No. 24 Rs. 77.50
8. No. 25 Rs. 77.50
9. No. 26 Rs. 77.50
10. No. 27 Rs. 77.50
11. No. 28 Rs. 77.50
12. No. 29 Rs. 77.50
13. No. 30 Rs. 77.50
14. No. 31 Rs. 77.50
15. No. 32 Rs. 77.50
16. No. 33 Rs. 77.50
17. No. 34 Rs. 77.50
18. No. 35 Rs. 77.50
19. No. 36 Rs. 77.50
20. No. 37 Rs. 77.50
21. No. 38 Rs. 77.50
22. No. 39 Rs. 77.50

ககம்ப மாளிகை

36-பாண்டிபாளையம், திருச்சி - 600017

ககம்ப மாளிகை 75 வருஷம் நிறைவு கொண்டது. தனது தனித்துவமான விலைகள், தரமான பொருள்கள், சேவைகள், மற்றும் கிராமிய விலைகள்.

பரதநாட்டியம் ரிசட் கிடைக்கும்

மூல் போட்டுச்சுட்டி கைப்பையில் திணித்து,
சத்தியம் முதலியவற்றை மேலாக வைத்துத்
கொண்டு அவன் அங்கிருந்து புறப்படத்
தயாரானபோது...

“அம்மா! அம்மா!” - வெளியே இருந்து
தொப்பாக்கியவம் அழைக்கும் ஸரஸ்.

மீரப்பன் சட்டென்று பாய்ந்து தாவித்
இருந்த குளிர் பதனப் பெட்டிக்குப் பின்னால்
போய்ப் பதுங்கிக்கொண்டான்.

“ஆம்மா, வாசன் கதையைத் திறந்தாய்வு
கிட்டுட்டு உங்களை என்ன செய்துகிட்டு
யிருக்கிறான்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே
திரைபாக்கியும் ஹாலுக்கு வந்து சேர்ந்த ஒரு
கணம் சுற்று முற்றும் பார்ந்தான்.

மார்க்கை பூதது அஹநப் பக்ஷம் சொந்தது. தரையிற் மல்லாத்து கிழுத்து டீட்டை ஏத மாணி அம்மாளின் உருவத்தைச் சண்டதும் அவள். "அம்மா!" என்ற அஹநதுடன் அருகே ஓடினாள்.

எதுமாளி அம்மாளின் உயிர்த்த உடல்
தனக்காக பெய்காய் இழந்த வெறுமனத்
தோற்றத்துடன் காட்சிபெரித்ததைக் கண்ட
அவளது நெஞ்சம் ஓயலிப்டுது. கச்சரிட்டு
ஆட்களின் கூட்டுவதற்காக அவள் வெளிநே
ஒடிப்போது... வாயின் தடையின் லீய்ப்பு
சூருத் செழுப்பு... இது...

உச்சநீதிமன்றத்திலிருந்து ஆயத்தமாக விடுதல் தரத்
தீர்மானித்து உள்நாட்டிலேயே போலீஸ்து. பதந்
தம், பரஸ்பரப்பெல்லாம் எங்கே மனத்தினால்.
உடல் முறையாகும் பீதியால் விடத்தக்கது.
கன நேரம் உட அபிவி இருந்தால் ஆபத்து
என்று உணர்ந்தார். அடிமல அடி எடுத்து
வைத்துக் கதவருகே வந்தார். கதவை
தேசமாக திறந்து வெளியே காதுபினை
என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டதும்
தெரியு இருந்ததும் எடுத்துப் புடகைத்
தெரியுபி மனத்தினால் கொண்டு உட்பென்று
வெளியேனும் பு வேகமாக விளியிற் உட்கார்

இப்போது அவன் செய்ய வேண்டுகூறு என்ன? நம் கணவன் தான் அத்தனையும் கைவிட்டுச் செல்வான் என்பதின் அடிப்படையில் சத்திரமே இல்லை. அவன் விட்டுச் சென்றிருந்த கொடுப்பை அதற்குச் சாட்சி!

தன் கணவன்தான் அந்தக் கொடுமைவாழ்
நிறுட்டையையும் செய்தான் என்று ஊர்தியப்
சொல்வதற்கும் அவன் மனம் துணிவதற்கும்
தானே தன் கணவன் தூக்கில் தொங்கு
வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறேன் என்று

உடம்பியில் தீவிரம் அற்றுப் போனது போன்ற கோரியுடன் வீடு திரும்பிய அங்கம். அங்கமெல்லாம் நயிந்து துணை, அப்படியே தரையில் படுத்து விட்டாள். எங்கையின்மீது அசை அகரம் ஆட்கொண்டது. உறக்கம் அவளுக்கு உணர்வுகளை மறக்கச் செய்தது.

அவன் மீண்டும் உண்மையில் திரைப்படத்துக்கு அடிப்படையாகப் பங்களிப்பதற்குத் தயார் என்று தெரிவித்தார். பதிலாகத் திரைப்படத்துக்கு அடிப்படையாகப் பங்களிப்பதற்குத் தயார் என்று தெரிவித்தார். பதிலாகத் திரைப்படத்துக்கு அடிப்படையாகப் பங்களிப்பதற்குத் தயார் என்று தெரிவித்தார். பதிலாகத் திரைப்படத்துக்கு அடிப்படையாகப் பங்களிப்பதற்குத் தயார் என்று தெரிவித்தார்.

ஆட்சியர்: “பாணிப்பட்டைப் பற்றிக்கட்டா உங்க பையன் படாப்பட்டைப் பற்றிச் சொல் தான், சரிவசன சினிமா பைத் தியம் போலிருக்கே?”

தண்பார்: அதெல்லாம் ஒண் னுமில்லை. நீங்க சத்தோஷப் படுவீங்கள்னு அப்படி சொல் லியிருப்பாள்! -அ. தெ.

தாம் சசி. எனக்குத் தெரிந்த உண்மையை
காரணியத் சொல்லியே தீர்வேண்டும்.
இந்தத் தெளிவு பிறந்ததும் அவன் பரபரப்
புடன் வெளியே வந்தான்.

அதே சமயம் ஒரு போலீஸ் வேலை அவன் குடிசையருகே வந்து நின்றது. என்ன? அவன் தகவல் கொடுப்பதற்குத் தேவையில்லாமல் ஐந்துபது நிமிஷக் கண்ணிமிடத்துவிட்டார் உமா?

ஆனால் இதென்ன! வேலூருக்குள் குந்தி உயிரற்ற ஓர் உடலை அங்கலமா இறக்குகிறார்கள்! ஆறு...

"ஐயோ! உங்களுக்கு எப்படி இந்தக் கதி தோடித்தது!" என்று அனாதியங்காவு அருகே இடிவந்த அலகை.

அந்த உயர் கருவியைப்போல் நீண்ட-
பாதித்திருந்தது. 'தெய்வமே! உன் கோபமே
இவ்வளவு இப்படித் தட்டெரித்து விட்டதா?
தலை சுற்றுகிறதே! திரைவே தப்பிவிடும்போது
இருக்கிறதே!'

போலீஸ் அதிகாரி கடுத்தமான குரலில் கூறுகது எதில் கிழிந்தது. - "உன் எதுமானியைக் கொலை செய்வதில் திட்டமிட்டு, அவரைத் தடைக்கவிட்டு குதறபாடிய சிற்தவரான உன் பருகான். தப்பியவராகும் சமயத்தில், யாரோ உன்னை வருவதை அறித்து பீப்பிற் றூக்குப் பிள்ளை ஒன்றை கொம்பருக் கினான். பீப்பிள்ளைப் பழுதாடிலிருத்த எரத் அவரில் கால் மாட்டித் தொண்டு மின் தாக்கு தறுக்குப் பவிவாதி விட்டான்..."

அதற்கு மேல் அவர் பேசிய வார்த்தைகளை ஏனாமல் புனைவதங்கள் ஒருவிதப்போக, திணிவூற்று தரையில் சாத்தாள் தனபாக் கிலம், அவளது வாய் மட்டும் "தெய்வ கோயம்ப... தெய்வ கோயம்ப" என்று முகநிக் கொண்டுயருந்தது.

இந்த முறை எதவு' சிறிச்' சிட்டதும் அன்றம் பிச்சைபோடுதான் வாசக பக்கம் பார்த்தான் ஜானகி. ஆனால் அவன் நம்பிக்கை போய்க்கவிவிட. சுத்தது அவன் கணவர்தான்! பிச்சை என்ன? ஒரு மணி நேரமாய் சவனவத் தொழிலாளி, போண்ட உயன். பக்கத்து வீட்டு மாமி இப்படியாக அவன் எத்தனை முறைதான் ஏமாத்து போகான்!

"உன்... அப்பாடா..." பிரணவமாய்ப் பெருகும் கிபரிவங்கைத் துடைத்துக்கொண்டார்.

ஆவலைக் கண்ணிப் தெக்கிவடி. "இந்த மோசரைச் சாப்பிடுங்கோ" என்று சாமர்த்தியமாக மொரி டம்ளரை நீட்டினான் ஜானகி. அவளை சிமிர்ந்து பார்த்தார். மோசரை வாயிலிருந்து, மனமனவென்று குடித்துவிட்டு டம்ளரை நீட்டினார்.

"உட்கார் ஜானகி... அந்த மாமி குணம் அன்னிக்கே தெரிஞ்சதுதானே! சைவரத் தோட்டியிலேயே குதிவாச இருக்கிறது. நீ கொண்டு மாநிரி' மாளமாசம் துத்துற குபாய் சம்பளம் வாங்கறவதானே! ஒரு வருஷம் அவ சம்பளத்திலேயே திண்ணைக்கு சேர்த்து வைச்சா சைவரத் தோடு ஆறுத' எந்தோன்... கொஞ்சம் பெருமூக்க விட்டுக் கொண்டார்.

ஜானகி மெனமென இருந்தாள். ஊட்ட போவது அவருக்குப் பிடிக்காது. அவரே தொடர்வார்...

"பொண்ணப் பெறுறதை விடப் புண் ணுக்குச் சுகம்கிறது எங்குனவோ மெய்!... 'எப்படியாவது முடிச்சுடுங்கோ' ஏடாகடம் பண்ணி'டாநீங்கோ'ன்னியே... அவ என்னை கேட்டா தெரியுமா?"

ஜானகி பொறுமையுடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்தபடி இருந்தாள்.

"பாவுகிலே வேலை பாரக்கிற மாப்பிளை வேணும்னு ஆசைப்பட்டா மட்டுமே போகுது!

"ஒரு வருஷத்திலே வேற தலை இடம் அளவையாப் போலிட்டா? இப்பவே வயச இருபத்தஞ்சாக்க... பொண்ணும், புடவையும் முத்தினுக் கழிக்கிறா... ஒரு வருஷம் இதோ ஓடினும். பங்கைக் கடிக்கண்டு இருப்போம். ஜெயத்திக்கு மாப்பிச்சையைப் பிடிச்சிருக்கு... குழந்தை மனகதானே முக்கிவம்!"

ஜெயத்திவிடம் இருந்த ஒரே ஒரு மார்தம். கழுத்திலிருக்கும் மறுசன் கயிறு. அதே மாதிரி திருவங்கிக்கோணி வெங்கடாசலம் செட்டத் தெருவிருந்து வந்து வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இன்னும் மாமிவாரி கட்ட ஒன்பது மாதம் பாக்கி.

கறுங்குப் போய் மஞ்சள்தீர்த்திகொண்டு வந்தாள். "இந்தத் தடவை நோக்பு இரத்தி ஒரு மணிக் குவந்தே" என்று அலுத்துக் கொண்டு மாமிவாரி காரடைவாள் தொப்பு நோற்றதும் சிரமத்தைப் பாரக்காமல் ஆட்டோவில் கொண்டு விட்டு விட்டாள்.

குமாசை நினைத்தபோதுதான் ஜெயத்திக்குச் சிசிப்பாய் வந்தது. "இதென்ன கொழைத்தனம்! அம்மா முத்தானியை ஒளித்து கொண்டு... பேசாமல் சைவரத்தோட கடலே கப்பாணம் பண்ணிச்சிருக்கலாம்! பழைய தலைப்பாவை மாப்பிச்சை மாநிரி திருட்டுப் பூனை பார்ப்பவையோடு எத்தனை தரம் தான் தண்ணீர் குடித்திருப்பார்!

மேனாழிச் சைக்கன் குவித்திருந்தன. இன்னதற்கு நேரமா விடி. இரண்டு பேருக்கும் விட்டத்திட்ட ஒரே நேரத்தில் கவிபாணம்... மச்சை தலை தூக்க முடியவில்லாமல்... நெற்றி நொண்டின், இன்று விடி போடப் போவதா?

"விசில், விசில்..." போகக் கூப்பிட்டது. "ஹோ!" - ஜெயத்தி நினைவுகளை உறுப்பி கொண்டு பேசினாள்.

புரைகுயாடிய புண்கள்

இவ்ஸ்டால்மெண்டிலே சைவரத் தோடா? ஏதோ பொண்ணு சம்பளத்திலிருந்துதான் இருபது பவுனுக்கு ஒத்துண்டோன். ஸ்ப்பது பவுக் தகையும், சைவரத் தோடுமா அந்த பொண்ணைக் கழிச்சான்' என்று அடுக்கா.

"சுண்டிலிலே என்னதான் சொன்னா?"

"சைவரத் தோடு வர்றவரை பொண்ணு உங்க வீட்டிலேயே இருக்கட்டும். அதுக்குப் பின்னாலேதான் சாத்தி ஸ்கூர்த்தம். ஒரு வருஷமும் சம்பளம் 'டாண்டஸ்' ஒண்ணு தெரி இல்லே வந்துடனும். இல்லேவந்து சைவரத் தோடு வர்றதுக்குள்ளே பொண்ணு வயத் தைத் தள்ளிவிட்டு திப்பா'ங்காரு."

"இவ்வளவுதானே?" ஜானகியை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தார் ஜாத்தாதன். "என்ன இவ்வளவு கலமமாச் சொன்னிட்டே?"

இது அவனுக்கேதாம்! அந்தக் குரல்... அவனுக்கு மெய் சிலிர்த்தது.

பாரதி சில அருகே அன்று மாலை அவன் காத்திருக்க வேண்டுமாம். ஏதோ முக்கியமான விஷயமாம்!

போகை வைத்து விட்டான் குமாரி. எத்தனை இந்தச் சத்திப்பு?

குமாரி ரொம்ப யூகிம்மாக இருந்தாள். ஜெயத்திதான் கிணத்திருந்தாள். அவன் கொக்கலக் கொக்கலக் கிணப்பு மேலும் கடிப்பது தான் மிச்சம்!

"என்ன ஜெய... பேசாம இருக்கோ? உனக்கு ஆகலே இல்லைமா?"

ஜெயத்தி திரைமாய்ச் சித்தித்தாள். "ஆசை வேறு. தடப்பு வேறு... தாம் அக்கினி

சாட்சியாய்த் தாவி கட்டிவிட்ட கணவன் -
மனைவி. திருட்டுத்தனமாய்...தெனவதானா?"

தெயத்தியின் மறுப்பு குமாரின் மூக்குக்கு
இறுக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

"எவரத்தோடு வந்து நீ வாழ வரும்
போது அம்மாவுக்கு மருமகளாக இருக்கவாமே
தவிர, என் மனைவிகளது வெலும் பட்ட.
மாகத்தான் இருக்கும்."

பிளாக் மெயிலா? பயமுறுத்தலா?

"சாத்தி மூகர்த்தமிதது நாமா திரி
விக்கிறதாவோ? தேவ மூகர்த்தமா? அது
ஆளாப்பட்டபோது நடக்காம...? தவிர
இத போதுதான் தண்ணீர் வேணும்...
அப்பறம் குடம் கு மாக் குளிக்காக்
கூட மூதல் வறட்சி மறந்துமோ?" -
குமார் பேசிக்கொண்டே போனான்.

இரண்டு வரா லுக்கும், க்ஷுக்குமாந் நூறு
தடவைவரவது அரித்திருப்பான். தெயத்தி
எப்போதும் இவ்வளவு டிரைமாக்கியதில்லை.

"புண்டி பேட்டி" பயத்து கொண்டேதான்
கேட்டான் தூண்டி.

"எல்லா விசாரணையும் வாரம்பெய்யே
தானா? கொஞ்சம் பொறுமையா இரும்மா,
நாளைக்கு வீடு போட்டிருக்கேன். குழந்தை
களும் அப்பாவும் வெளியே போன பிறகு...
இது விசாரணைச் சொல்ல
வெளியேயாது..."

தூதனக்கு 'என்வனாவிடுக்கும்' என்று ஆயல் மன்னடையைக் குடைத்தது.

"நீர்த்நிர்பெய்வுரை - புருஷாத் துடிச் சிண்டிடுத்தென். ஓ, இவ்வனவுதானா?"
"என்னம்மா, இவ்வனவு வேளா சொல் லிட்டே!"

"மாப்பிள்ளை சொன்ன மாதிரி என்னைக் கிடுத்தாய் அவர் சொத்தது. ஒரே ஒரு குறைய... அவரும் உடைபட வந்திருந்தார் ஆரத்தி கரைச்சிடுப்பேன். என்னைவும் அவல் கம்மா மாதிரி நினைச்சிட்டேனே... தான் பொண்ணைப் பெத்தும..."

தூதனவின் முகத்தின் அனாதி நிம்மதி. ஜெபத்திக்கு அருவதா கிளிப்பதா என்று தெரியவில்லை.

"ஒரு விஷயம் சொல்றேன் கேட்டுக்கோ... எனக்குச் சாத்திருக்கிறதன் ஆவிறப்போ நீ வயத்திலே ரெண்டு மரகம்."

ஓ. தாய்க்கிட்டது தன் மகனாகா? மேலே தொங்குவிருது பாய்பு என்விலுன் அவன். இவ்வியழுதது என்விலுனே அம்மா! போதாக்குறளுக்கு மாப்பிள்ளையை அடத்துவீட்டுச் செய்து கொள்ளும்படி அறிவுரை வேறே!

பிறந்ததற் கனவத்த மத்தி மரத்தத மத்துவீடுமா? தூதனக்கு வகுவிடுதல் என்று குமாரி போல் பண்ணப் பகலில் ஜெபத்தி அரைநாள் வீடு போட்டுவிட்டு, பேரின்னாள் எழுதிவிட்டு விட்டது இருக்க ஜான்பிலே சொலிதுக்கும் போறேன் என்ற பொய்ச் கிட்டை ஒழித்துக் கொடுக்க... குமாருக்குக் கொண்டாட்ட மாயிற்று.

"என்ன ஜெப்... இப்படி!... பேசாம ஒரு வேடி டாக்டரைப் பார்த்து... படி சாத பெண்ணுட்டம் இதெப் பேசுகுடுத்த காமா? அம்மா இதை ஒத்துக்கொள் மாட்டா. தா. அதன்னு குறிப்பா... அது பழக்கமா மனுஷ... தெனவிய்வாத பிரச்சனை..."

"இதோ பாருப்போ... இது தமக்கு ஒத்தக் குழந்தை. இதே அழகம் எனக்கு மகை வரம்பே, நீங்க ஆண். கவனமா சொல்லிட்டேன்! உங்களுக்குச் சொன்னதே தவிரம்! இவ் கேள்விக் உங்கம்மாவிட்டே தான் சொல்றேன். தான் விபராரம் பண்ணிவா கருவகச் கமத் திண்டிடுக்கென்? அரெய்வாரம் துனிக்விருந்த விட..."

"அதிசய பிரச்சனை" - குமாரி எரித்து விழுந்தான். கோபத்தின் அவன் மூக்குதான் எந்தக் கிராமமாக மாறுகிறது!

"மிரப்பிண்டி சொக்குதுதான் சரி" - ஜான்பெய் தச்சித்தான். குமாரி அதற்குப் பிறகு ஜெபத்தியை தேரில் சந்திக்கவே இல்லை. ஆனால் தினம் போனில் 'டாக்டரைப் பார்த்தாயா?' என்று அக்கறைபோடு விசாரித்தான். இந்த அழகின் சொல்வியே அருவருக்கும் மிரட்டல்கள் வேறு! குமாரோடு மீதக் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் அவனுக்கு வேறுப்பா பிடுக்த்தது.

என் ஆண்மகன் இவரிட முகம் முகம் தக்கையாகப் போகிறேன் என்றுகூறுவதோடு ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதில், "இது என் குழந்தையே இல்லை என்று சொல்லிவிடுவேன்" என்று சொக்கக் கெட்கமாக இவ்விடம்

வேறு வழியில்லை என்றபிறகு அருவருப்போடுதான் வேடி டாக்டரைப் போய்ப் பார்த்தான்.

"என்னம்மா இது... செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று முடிவெடுக்கும் பட்சத்தில் முன்னாலேயே வரக்கூடாதா? இது 'முதல்' என்விலும். ரொம்பக் கஷ்டப்படுகாய், கிடுத்த கிட்டப் போகட்டுமே! என்னைக்கேயடி டாக்டர்,

அவருக்கென்ன தெரியும் இவன் பிரிங்கக்! கடைசியில் ஜான்பெய் வழிபுறத்துக் கடை யெழுத்து வாங்கிக்கொண்டுதான் செல் தான். மாதவிக் வீடு திரும்பிவிட்டார்கள். ஜெபத்திக்கு கவலம் வெறுக்கமாக இருந்தது. இவ்ளோ மாதமாக அவன் மயக்கமேன்றும், காத்தி யெல்லும் படுத்தி எவத்த ஒரு இப்போது வறுக்கட்டாயமாக வேனி வேற்றவப்பட்டது என்று நினைத்தபோது எல் லாவோ குணமாய் இருந்தது.

மதுநாள் ஜான்பெய் தடுத்தும் கேளாமல் பச்சாத தண்ணீர்தான் குனித்தான். அதிலோ, இல்லை. மன ஏக்கக்களோ, உடல் பண்ணியோ ஜான்பெய் கண்டு விட்டது.

கண்டபடி பித்தறிலுன், டாக்டர் வந்து பார்த்தார். மாத்விசை கனம் அனியுமாக வைத்தியம் திட்டத்தது.

தூத்தாதுக்கு விஷயம் தெரிந்ததும் ஜான்பெய் அவர் பார்த்த பாரணை அவன் ஆவனுக்கும் போதும்! மாமிவாரி விட்டுக்குச் செய்தி போயிற்று. எல்லாரும் ஒடிவந்தனர்.

ஜெபத்தியை ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிட் பண்ணக் குமார்தான் உதவினான். திரும்பி உடனாக் கொண்டு வந்து கரிமாக்களாக் செவ்த தும் அவஸ்தாக்க! ஒரு கைரத் தோடு கைர மான அவன் வாழ்வையே அறுத்துவிட்டது. இனிமேல் மாமிவாரிடம் "என் பெண் கைரத்தோட்டுக்காகத் தவணை கட்டிய கல் கப் பணத்தைத் திரும்பித் தாருங்கள்" என்று கேட்க முடியும்?

"அவனுக்குக் கொடுப்பீன் இக்லை" என்று மாமிவாரி ஸ்துத்தானியில் கண்ணை ஒற்றிக் கொண்டு மன மேடையில் அமர்ந்திருக்கும் குமாருக்கு அட்சதை போடுகிறான். அடுத்த மருமகன் அவனுக்குக் கிடைத்த விட்டான்! ஆனால் கைரத் தோட்டுக்காக வாழ்வையே அவயம் வைத்த ஜெபத்தியைக் பிரச்சனை என்று திரும்ப நினைத்து வைப்பவர்க் வார்?

மாங்கையார்
மலர்

மாங்கையார்
விருப்பம்
மாங்கையார்!

உங்கள் கேசம் அபத்தியின்னி
சக்தியின்னி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது...

செழுமையான நுரத்தியைக்கு நிறைந்த ஹேலோ கெ ஷாம்பூ

ஈட்டம் துறைந்த கிழிஸ் உங்கள் கேசம் அபத்தி
யின்னியும், சக்தியின்னியும், ஆரோக்கியத்தின்னியும்
வாழப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, போல் கிறதன் வறண்டதன்
ஹேலோ கெ ஷாம்பூ செழுமையான முத ஈட்டம்
கிழிந்த உத்தியின் ஸ்தலம் உங்கள் கேசத்தை சீரமைப்பதற்கு
படியவைத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஈட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக
ஆரோக்கியமாக, அடர்த்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ கெ ஷாம்பூயின் செழுமையான நுரத்தியை
உங்கள் கேசத்தின் முதல் அடை போலியுடனும்
நுரத்தியைப் பரப்பியுடனும் திகழச் செய்கிறது.

ஹேலோ கெ ஷாம்பூ

அழகிய அபத்தியைத் துறத்தியைக் கேசத்திற்கு

ஐஸ் கிரீம்

விற்பனையாளர்கள் கவனத்திற்கு
ஐஸ்கிரீம் - பால் - ரோஸ்பில்க்

முதலிய பொருள்களில் கொழுப்பு சத்து, சர்க்கரை, கலர் ஆகியவை மீளாவு கலப் படத் தடை சட்ட விதிதங்களில் இருக்கிறதா என்று பரிசோதனை செய்து பாருங்கள்.

விபரங்களுக்கு :

ஸ்ரீ கணேஷ்வரம்ஸ் அனல்பிகல்
லாபெரடர்ஸ்

197, தம்பு செட்டி தெரு,

சென்னை - 600 001

Phone : 20402, 26599

**அறுவை சிகிச்சை இன்றி மூலத்தை
சுருக்குவீர் நமைச்சலையும் வலியையும்
அபூர்வ மருந்தால் விரட்டுவீர்**

நியூயார்க்—மருத்துவ விஞ்ஞானத் துறை இப்போது பெருமளவில் மூலநோயை அறுவை சிகிச்சை இன்றி சுருக்கும் ஒரு மருந்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளது. மூலநோயால் ஏற்படும் வலியும் நமைச்சலும் நீங்கி, அதி விரைவில் மூலம் சுருங்கி குண மேற்பட்டிருப்பதை டாக்டர்களின் பரிசோதனைகள் நிரூபித்துள்ளன. பல ஆண்டுகள் மூலநோயால் துன்புற்றோர் கூட, "மூலநோய்ப் பிரச்சனை முடிந்து

விட்டது" என்று மகிழ்வதாக கூறப்படுகிறது. இப் புதிய மருந்தான ப்ரெபரேஷன் எச் களிம்பு, மூலத்தை சுருக்க உதவுவதோடு, நமைச்சலை நீக்கி வலியைத் தணிக்கிறது; மலப் போக்கின் போது வலியைக் குறைத்து எளிதாக்குகிறது. ப்ரெபரேஷன் எச், இடும் குழாயுடன், 30 மற்றும் 50 கிராம் டியூபுகளில் எல்லா கெமிஸ்ட்ருகனிடமும் கிடைக்கிறது.

இயற்கை

தீயமிகப்பட்டுள்ளார்.

கடத்த இரும் தெதி பதவி வற்ற இயற்கை அதுவகைம், தலைமைச் செயலகத்தில். இந்த இயக்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டதன் நோக்கம்: ஒன்று, தலைகீழ், மேல் தாடுகளை உள்வகை போல் கிரமம் புறம், கீழ்ப் பாக்கும் கொண்டு ஒரு அருக காட்சியகம் அமைத்தல். மற்றொன்று தமிழின் கிறம்பையும், தமிழ் மக்களின் மேல் பாட்டையும் எடுத்துக் கூறுகிற பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளையும், தொன்மையான நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடல். மேற்கூறியவை தவிர, "தமிழ்ச் சேவக் காலஞ்சியம்" தொகுதிகளின் முதல் பதிப்பினைப் புதுப்பித்தல், தமிழ் பல களைக் கழகம் தீர்வுதல், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்தல் போன்ற பணிகளினும் தமிழக அரசுக்கு உதவுமாறு திரு சோழ செட்டுக் கொள்ளைப் பட்டுள்ளனர்.

© "இளமணி" - இந்தப் பெயரில் மலேஷியாவில் ஒரு செய்தித்தாள் வெளியாகுகிறது. இப்பத்திரிகையின் விவர்பரப் பகுதி ஆசிரியரான திரு சூர் காரையனார் (புனை பெயர் சூர்மன்). மற்றும் சைர் அடங்கிய மலேஷியச் சூழ் ஒன்று தமிழகச் சற்றுளா வளர்ச்சித் துறையும். மலேஷியன் ஏர்லைன்ஸ் வரிவட்டமும் இணைத்து செங்க ஏற்பாடுகளின்படி தென் மீத்தியப் பயணம் ஒன்றை மேற்கொண்டது. திரு சூர்மன் சொன்னார்.

மலேஷியாவில் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலர் இருந்தாலும், கஜாநா, லக்ஷ்மி, சான்புலன், கெசக்சி, பூப்பா தங்கதுரைக் குத்தாடல்களாகக் கவிதையே வரவேற்புமிருந்தி.

சொம்ம பாபுகரான அரசியல்வாதி கைஜார், சிவியா உலகிக் கமம் (பெண் ரசினாகள் மிதுதியாம்) ரஜினி, ஸ்ரீதேவ் (நிறைய ரசிகர்கள் இவருக்களாம்) கரிதா, மெளன கிதங்கன் கைகப் போடு போடுகிறதாம்.

இந்தியப் படங்கள் எல்லாமே சென்சார் செய்யப்படுகின்றன. கொஞ்சம் ஆபாசமான லஸ்ஸுதையான காட்சிகள் வெட்டிவிடப்படுகின்றன. தமிழ்ப் படங்கள் பல வீடியோ ரேப்புகள் வட்டமைக்குக் கிடைக்கின்றன. வட்டமை 5 டாலர்கள்.

-சுங். சந்திரமௌலி

© "தாட்டிய நாடகம் சம்ஸ்கிருத மொழியில் இருந்தாலும் என்னை மிகவும் சுவர்ந்தது. தவிரசெய்த தம்பதி அனோகரின் வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியை அப்பதமாகக் காண்பித்து விட்டார்கள். இசை வழங்கிய அரவித்தாக்களையும் பிரயோகம் தனியே பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். சம்ஸ்கிருதப் பாட்டில் இவ்வளவு இனிமையான இசைவுடன் அமைப முடியும் என்று இன்று நான் என்னைக்குத் தெரிந்தது. ஆட்டுக் குட்டி களாக வந்த திரு கிறியர்வன் முதல் அசோகராக வந்த தனஞ்செயல்வரை எல்லாரும் அத்தனை ஒழுங்குடன் கையாண்டு கொண்டிருந்திருந்ததை வெருவாக ரசித்தேன்!" -சுமார் சன்ஸ் வழங்கியவர் சட்ட மன்றத் தலைவர் மாண்புமிகு கா. ராசாராம். சந்தர்ப்பம்: பரத கலாஞ்சலி குழுவினர் வழங்கிய "சங்க மித்ரா" நடனநாடகம் முடிந்த பிறகு.

-சாருகேசி

© "கஜாநா"லின் டி.வி. பேட்டி. எழுத்தில்கை கொடுக்கும் நவகச்சைய உணர்வு. அவருக்குப் பேச்சினும் கை கொடுத்தது. "புத்தி சாலியை பெண்களைப் பற்றி நீங்கள் எழுதுவதில்லைவே?" என்று ஒரு பெண் கேட்டபோது. "பெண் பற்றி நான் தாவலில் கஜாநாவில் வித யாவைப் பற்றி கஜாநா குறிப்பிட்டார். 'அவளா புத்திசாலி!' என்று என்மேலும் வக காலத்தில் தாக்கியபோது, கஜாநா சிரித்துக்கொண்டே "உங்களைச் சந்தித்து விட்டேனே? இனிமேல் புத்திசாலியான பெண்களைப் பற்றி எழுதுவேன்!" என்றார்.

வேறு ஒருவர், உ. சமுத்திரம், கத்திர ராமசாமி, பூமணி என்று எழுத்தாளர்களின் பட்டியலை அடுக்கிக்கொண்டே போன போது, கஜாநா, "வங்கன் திவகன்? அவரை விட்டுவிட்டீர்களே?" என்றார். "அத்த நரதன் எட்டிப் பிடிக்கும் அளவுக்கு தாளும் கைதன் எழுதிவிடுகிறேன்." என்றார் தன்மனப்பிக்கவுடன்.

-தயங்கி

© தமிழ் நாடு அரசு புதிதாய் அமைத்துள்ள 'தமிழ் பழங்கலை இயக்கத்தின்' இயக்குவராய் திரு மீ. ப. சோமசுந்தரம் (போலு)

அங்கத்தது கருணைமயத் தவிர பூசங்கள் பல அநியாய வர்க்காயும் கொடுமைகளையும் இப்பாறுத்துக் கொள்ளிவளங்கு வந்தது. அரசர்கள் தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

—ஆன் டி ரீட்டே

21

அரசர்களைக் காட்டுக்கு ஊடே வீணர வாகச் சென்றும், ஒரு ஓடைவாய் பின்பற்றி நெடுந்தூரம் சென்று, ஒரு பரந்த கருங்கல் பாறை வெளிவாய்க் கடந்து புகுராஜா குளத்தில் களர வழிவாகப் பிரயாணித்து, சிறிது தூரம் ஒற்றைவாய்ப் பாறையில் சிரமப்பட்டுக் கடைசியில் அதற்கு சத்திரகிரிச் சாஸனைய அடைந்தான்.

இருள களரத்து கொண்டிருந்தது. கிழக்கே உடைவின் குறுநகை சூங்குமிட்டது. குதிரை மிகவும் சொர்ந்து தலையைத் தொங்கவிட்டது.

ஆச்சரியமாக அவன் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த இடத்தில் அவனது புரிவாரங் களைக் காணவில்லை.

அதற்குப் பதிலாகக் காரிலகண்ணன் என்ற குதிரை வீரன் மட்டும் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“தயா வந்ததும் அழைத்துக் கொண்டு வரச் சொன்னாங்க” என்றான் இரு வாக் களாலும் வணங்கி.

“எங்கே போனார்கள்? என்ன தடத்தது?” என்று பரபரப்புடன் கேட்டான் அரசர்களை.

“ஏதோ செய்திவந்தாப்போல. மாமூண்டி சத்திரத்துக்கு உங்களைக் கூட்டியாரச் சொன்னாங்க.” என்றான் வீரன்.

“வா, போகலாம்” என்று அவர்கள் வீணரத்தார்கள். அரசர்களைக் குதிரை கடத்த பல நினைவுகளில் மிகவும் உழைத்திருந்தது. இன்று அவ்வளவு முழு மனத்துடன் அது ஒத்துழைக்கவில்லை. எனவே சத்திரம் போய்ச் செருவதற்குள் விடிந்து ஒரு நாழிகை ஆகி விட்டது.

சத்திரம் சாஸனைய விட்டு ஒதுங்கி இருந்தது. வாகையில் நிறையக் குதிரை வீரர்கள் நின்றுகள். அரசர்களை நன் வீரர்களை இளம் கண்டு கொண்டான். சில புதியவர்கள் அங்கே தேம்பட்டார்கள்.

அரசர்களை வரவாத அடுத்து வீரமாளி சத்திரத்து இருட்டிலிருந்து வெளியே வந்து அவனை வரவேற்றான்.

சாவர்ணாழகி

ஸ்ரீவைணவனை

“ஐயா, அவசரம். உன்னை ராஜா வெங்
கடர் இருக்கிறார்.” என்று பரபரத்துக்
கொண்டிருந்தார்.

“அரிக்கணங்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.
ஒரே மட்டில் நான்கு படிக்க தாண்டி உன்னை
கொண்டிருந்தான்.”

உகிராண்ட அசுரனின் வேங்கடரைத்
தென்றோடு போட்டுப் படுக்க விட்டிருந்தனர்.

அவர் மூக்கிலிருந்து இரத்தம் ஒழுகிக்
கொண்டிருந்தது. காதுகளும் கைகளையும் துளை
விட்டு மிகவும் சோர்ந்தது. அதைத் தவிர
போய் விட்டதாம்.

“மகாராஜா!” என்று தென்றோடு போகும்
கொண்டிருந்தார் அரிக்கணம்.

அவர் அருகில் மண்டியிட்டு அவரது கைகளை
கொண்டிருந்தார். கைகளில் ஒற்றிக்கொண்ட
தான்.

வேங்கடர் மத்திய பிரதேசத்தில் இருந்
தார். மூக்கிலும் கைகளிலும் ஏற்பட்ட
முதுகை. தென்றோடு அவர் கைகளைத் தவிர
கொண்டிருந்தார். மேலே தூசையும் புழுதியும்
படிந்த பட்டு அங்கு அவர் அணிந்திருந்தார்.

அரிக்கணங்குத் துயரம் பொங்கி வந்தது.
பிரசித்தி பெற்ற விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின்
மாமன்னரா இவர்?

ஹரிஹர், புகார், கிருஷ்ணதேவராயர்
போன்ற மாமன்னர்களின் கரிமத்தில் வந்த
வரா இவர்?

பாவம், ஒரு தறுதல மன்னர் போல்
மாட்சிமை இல்லாது இப்படி ஒரு வழிப்
போகும் தென்றோடு அருகே போகக்
கொண்டிருந்தார்.

அரிக்கணம் மூன்றாம் பிரேமியர்கள் வர்
கொண்டிருந்தார். அதன் ராஜாசனமும்
கொண்டிருந்தார்.

மேனகன் என்ன, பரிவாரங்கள் என்ன,
மத்தி ருமாம் என்ன, தளபதிகள் என்ன,
ராஜகங்கள் என்ன, கிறிபன்னர்கள் என்ன,
கவிஞர்கள் என்ன, அஷ்ட திக்களங்கள் என்ன,
அணிவரிக்கொண்டிருந்தார் என்ன,
கொண்டிருந்தார் பிரதிநிதிகள் என்ன, வாய்
புகைத்த ஒற்றியன்னர்கள் என்ன?

இப்படி அத்தனை ஜனங்களும் கலந்து
கொண்டிருந்த கிருஷ்ண தேவராயரது ராஜ
கை எங்கே? அதன் கம்பிரம் எங்கே?
அதன் கிரத்தி எங்கே?

எவ்வாறு ஒரு கணவாஸ்ப் போய்விட்டதே! அந்த விஜயநகர ஊரே அழிந்து புல் மூசுத்து விட்டதே! அதை அடுத்து ஆளகொத்தியும் அழுகியவராய் ஆகிவிட்டதே!

எங்கேயோ மனக்கு இருக்கிக் இருக்கும் சத்திரதிரியில் பதுங்கிக் கொண்டு, பழைய விஜயநகர கீர்த்தியை இன்னும் எத்தனை நாள் குங்குமம் ஈவத்த சம்புடன் போக நினைத்துக் கொண்டிருப்பது?

வடக்கே எழுந்திரும் போல் மொககைய ராஜ்யம். அருகே அகர பவங்கனில் கல் தாண்டிய ராஜ்யங்கள்! இவைகளினால் ஏன் கொலையே தவ் பிரதேசங்கள் கவனீகரம் செய்கப்பட்ட பின்பு.

எழுதியுள்ள வெ சீமைகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு.

பெயருக்குச் சக்கரவர்த்தி என்று ஒப்புக் கொள்ளும் தமிழ் நாட்டு தாயக்கள்களையும் தம்பிக்கொண்டு.

எத்தனை நாள் இந்த விஜயநகர ராஜ்யம் வாழ முடியும்?

விஜயநகர ஊரே அதன் காலிக் இடம். பெயர் மட்டும் விஜயநகர ராஜ்யம்!

இப்படி நாட்டு எங்கு குறைந்து, நாட்டு மாட்டிமை சிதைத்து போய்த் கைது வாழ்க் கைக்கோ அக்ஷாபுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பலவீன ராஜ்யத்தில்

இன்று சிங்காதனத்துக்குக் கண்டை! ராஜா கிரட்டம் அணிவதற்காகக் கண்டை!

இன்று அயல், நேற்று அயல், பதினெந்து ஆண்டுகளாக நடக்கிறது.

ஒருவர் மாநிலி ஒருவர் ராஜாவாக வந்து போகிறார்கள்.

நாட்டின் சேகமந்தரைக் கவனிப்பதற்கு முன்பு தங்கள் சொந்தப் பாதுகாப்புக்கே கண்டை, போட வேண்டி வருகிறது.

வாழ்நாள் முழுவதையும் கண்டைப்பீடுகளே ஆழிக்கிறார்கள். சீக்கிரம் அக்ஷாபுசீடுகளே மடிபுடிபுடிகள்.

இன்று இந்த வேங்கடாருக்கே கடைசிக் காலம், வந்து விட்டதா?

பெருந்த தீண்டுகளின் பின்னணிவிக் மனம் வெதும்பி அச்சங்கள் மன்னர் வேங்கட னரப் பாரக்க.

அவர் அப்போதுதான் என்ன திறந்து அவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்.

உடனே சற்றே தலையை நிமிர்த்தி "அச்சு என்ன, கண்டைக்குப் பிரகு உங்கள் பார்ச்சு

முடியவில்லை. கண்டைவிக் நீ செய்த உதவி எல்லாம் கெட்டுப்பட்டுடன். ரொம்ப சத் தொடியும். வாய் தன்றியைத் தவிர என்னுங் வேறு சித்தத்தில் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை, உனக்கு விஷயம் தெரியுமா?" என்று மெய் விட குரலிக் கேட்டார்.

குரலிக் ஒரு ராஜா கவிவு துணும்பியது. அவனை அணைத்துக் கொண்டது போல் ஒரு இதம் இருந்தது. ஒரு தந்தை முன்பு இருப்பது போன்ற பாசம் அவனுக்குத் தோன்றியது.

"மகாராஜா! நான் எங்கேயோ போய்ச் சிக்கிக்கொண்டேன். தங்கள் தொடர்பு இல்லாமல் இந்தச் சிறு புத்திக்காரன் இருந்து விட்டான். இப்போது என்ன நேர்ந்திருக் கிறது சொத்துங்கள், மகாராஜா!" என்றான்.

"சத்திரதிரியை நாம் இழந்துவிட்டோம்" என்றார் வேங்கடவர்.

அச்சுனை முகம் இரும்பு போல் இறு சீவது.

கண்கள் அந்தக் கணமே கலங்கி, விழி நெடுக தீர் படித்தது.

எதுவும் ஓடவில்லை.

ஒரு மகாராஜா முன்னும் இருக்கிறதும் எப்பதையும் தீண்டாது கிக்கி அழ ஆரம் பித்தான். அவருங் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு குறந்தை போல் தேம்ப ஆரம்பித்தான்.

மகாராஜா வேங்கடர் அவன் தலையை மெனதத் தடவிக் கொடுத்தார்.

"அச்சு! அழாதே! எழுந்திரு! இப் போது தமக்கு அவரை வேங்க் இருக்கிறது. வேரில்கு" என்று உதி அவன் முகத்தை நிமிர்த்தினார்.

தேம்பலிக் சற்று அடக்கிக் கொண்டு அச்சு கைப் கை முகத்தைத் துடைத்தான்.

"மகாராஜா! என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று எரம் கைத்த குரலிக் கேட்டான்.

"இனிமேல் நம் ராஜ்ய பரிபாயவகத்துக்கு நாம் எங்கே போயிருப்பது? நாம் இரும்பு பதற்கு ஒரு தகரம் வேண்டுமோ!" என்றார் வேங்கடர்.

அவர் அப்படிக் கேட்பதே அவனுக்கு வருக் கத்தைக் கொடுத்தது.

எனினும் கணர்ச்சிகளை அடக்கிக்கொண்டு.

"தேற்றே ஏதாவது நாயகர் நகரத்தில் புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மகாராஜா!" என்றான்.

வேங்கடர் மெதுவாகச் சிரித்தார். "அச்சு என்ன பெயருக்குத்தான் அவர்கள் நம் குறு

யாகருவாய் தந்தை?

யாகருவாய் தந்தை?

இடப்புறம் இருப்பவர் பத்தி சிங்க உலகில் பிரபலமான ஒரு வரின் தந்தை. அவர் யார்?

வலப்புறம் இருப்பவர், மகனின் திரைப்படம் வெற்றி பெற வேண் டும் என்பதற்காக மதுரை பீஷ்ப்சி கோயிலுக்கு வந்து விசேஷ அர்ச்சனை செய்து திரும்பினார். யார் அவர்?

விடைகள் 54ம் பக்கம்

மன்னர்கள். நடைமுறையில் அவர்கள் ஏகக் கைவிராதிபதிகள். விருப்பமிருந்தால் உதவி செய்வார்கள். இன்னாவிட்டால் வெளும் கைவியக் காண்பிப்பார்கள். நாம் நம் மரி வாளையைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதுதான் தங்களுது" என்றார்.

"ஏன் மகாராஜா! யாராவது ஒரு நாபக் கரகூட தங்களை உள்வாங்கிப் போடு நேரிக்க மாட்டார்கள்?" என்று கேட்டான் அரிக்கன்.

"வேறுநர் நாபக்கரிடம் போகலாம் என்று பார்க்கிறேன்" என்றார் வேங்கடர்.

"ஆகா! அவர்தான் நமக்கு ஏற்றவர். என்றும் தங்களை மீது அபிமானத்தோடு இருப்பவர்" என்றான் அரிக்கன்.

"நல்லது. அனைத்தான் நானும் தீர்மானித்தேன். இப்போது நேரமில்ல. இங்கே இருக்க இருக்க ஆகத்து. உடனே புறப்படுகிறேன். நீயும் வருகிறாய்" என்றார் மாமன்மயர்.

"இந்த அடியவனா?" என்றான் அரிக்கன்.

"ஆமாம் அரிக்கனா! போகும் வழியில் நிம்மன் படை திச்சை நம்மை வழிமறிக்கும். நேற்று மாலை அதனுடன் சங்கட போய். களைப்பில் நான் இருக்கிறேன். நீயும் உள் பரிவாரமும் வந்ததால் நான் வழியில் சமாஸித்துக் கொண்டு போக முடியும்."

அரிக்கன் வாயில் வார்த்தைகள் தவித்தன. அரசர் விருப்பம் என்றால் அது கட்டளை.

நான். அனை நின்றுவோற்ற அவன் கடமைப்பட்டவன் மட்டுமல்ல. ஆயிரம் மடங்கு விருப்பம் உள்ளவன்.

ஆனால் சுவர்ணமுனியின் நிறைவு தோன்று. மனம் கவலியவது. "நீது பல்வகைக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று இதோ வந்தவன் திரும்பிப் போகவில்லை என்றால்...

அவன் போகிக்க. அந்த அனை நிசந்தான் இருக்க. மீண்டும் அவனுக்குக் கவக்கம்.

நனது கவக்கத்தை மகாராஜா துப்பித் மாக எடுத்துக் கொண்டான்...

அவரிடம் சுவர்ணமுனியைப் பற்றிக் சொல்லிவிட்டான்...

அதற்கு இது நகுணமல்ல. சுற்றிவர ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

தவிர சொன்னாலும் பிரயோசனம் என்ன? சுவர்ணமுனியை மீட மகாராஜாவுக்குத்தான் இப்போது அதிக ஆபத்து. அவளாக் காப்பாற்றுவதுதான் முதல் கடமை.

"சரி. மகாராஜா புறப்படுவோம்?" என்றான் அவன்.

நிதிது நேரத்தில் எதிவோரார் புறப்பட்டு வரக்கூட.

அரிக்கன் காத்தோடுவதற்கும், மாமன்மயர் புறப்படுகிற கள் பாய்ந்துச் செருகிவருகிற பிரமாரம்நான் ராஜாநின் பரிவாரம்கூடப் போய்விடு.

அவன் சுற்றிவருகிற துர பதங்குத் தான் ராஜாநின் பல்லக்காய் போய்விடு.

இந்தியாவின் புகழ் பெற்ற நிதி உதவி அளிக்கும் சுகேசன்ஸ்

உங்களுக்கு பணியாற்ற பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்
சுற்றுமதி/இறக்கும்தி விவாயாத்திற்கு கடன் உதவி அளிப்பதில்
விண்டகாலம் அனுபவமும், திறமையும் பெற்ற சுகேசன்ஸ் உங்கள்
செலுக்கத்திற்கு அறிமுகம் பரான அளிக்கும் சிறந்த திறமை பெற்றவர்கள்
நிதி உதவி தேவையும்கு சுற்றுமதி இறக்கும்தியுள்ளவர்களுக்கும் நல்கக்
கடன் உதவி வழங்குகிறோம்.

நல்கக் டிபாசிட் குகையும் ஏற்றுக் கொண்டு பின்னடை வித்தத்தில் வட்டி அளிக்கிறோம்
மாத்திரேலும், காலாண்டுதோறும், அளாயாண்டுதோறும் மற்றும்
15% — 18% ஆண்டுதோறும் வட்டி தரப்படும் (ரூ. 3000-க்கு மேற்பட்ட
டிபாசிட் குக்கு மட்டும்)

23.19% வட்டியும், டிபாசிட் குக்கு 3 ஆண்டு காலத்திற்கு நிறை திரும்பப் பெற்றுக்
(ஏறத்தாழ) கொள்வனாம்

66.67% வட்டி, 2 வருட செலக் சட்டிசுமட்டுகளுக்கு வழங்கப்படும்
(ஏறத்தாழ) குறைந்தபட்ச முதலீடு ரூ. 1000ம் ரூ. 500ன் கூட்டுத்
தொகைகளும்.

SUGESAN FINANCE INVESTMENT
(COPYRIGHT REGISTERED)

35, Rajaji Road, Madras-600 001
Phone: 36870, 22495, 22488/87
Telex: 041/480. Grams: SUGESANS.

BRANCHES: AHMEDABAD BANGALORE, BOMBAY, CALCUTTA, COCHIN,
CHENNAI, HYDERABAD & RAJKOT.

14-8-81, வெள்ளி,
காலைமணி 10,

"கடிப வரை கட்டி மேளடகளை நான் தலிப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்; 'கட்டி மேளடகளைப் பேசுவதென்றால் இவருக்கு மிகவும் நடுக்கமாம்' என்று 'கொசையா' தாமராவே ஒரு காரணத்தை கூறினாள். 15-8-81 இதழ்: ஒரு சுற்று வந்த போது பகுதியில் - எழுதுவது அழகல்லவே" என்று கவி ஆசிரியருக்குப் போஸ் செய்து கூறினாள் அமைச்சர் திரு விஜயசாரதி. கோபமாக அவள்; விளித்தவாறேதான்!

பரிவாரம் அவசரமுடன் புறப்பட்டால் நிம்மன் படை நுழைகிறதற்கு மூல் அவர்கள் நெருங்கிய பார்வையிட வேண்டுமென்று விருப்பம் - அச்சங்கள் சில கண்களே உயங்கி "வீரமாளி!" என்றான்.

வீரமாளி அருகில் வந்தான். அவனாக காட்டுக்குள் அனுப்பி வைக்க முயற்சிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கலாம் என்று நினைத்தான் அச்சங்கள்.

ஆனால், இப்பொழுது அரசர் இருக்கும் பரிதாப நிலையில், பாடல் இழந்து, பலம் இழந்து தலி யாக நிற்கும் தருணத்தில் நிச்சயம் அச்சங்கள் உதவி மட்டுமல்ல, நல்ல வீரர்கள் பலரின் உதவி அவருக்குத் தேவை.

"ஒன்றுமில்லை, வீரமாளி! மன்னரைக் கவலமாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டு போவோம்!" என்று மட்டும் கூறி,

குறியை எய்த செலுத்தத் தொடங்கினார் அச்சங்கள்.

"நீ ஒரு முட்டாள்! சரிவ முட்டாளர் ஒரு நாட்டை விட்டு இன்னொரு நாட்டுக்கு வந்தும் அதிவு இல்லை."

என்று வரை பாடினும் பிரான்ஸில் டே. அவன் முன்னால் அந்தச் சுங்கவாரி சத்திரத்தில் தனையில் டிரேக் ராஜர் பதில் ஏதும் கொல்லாமல் உட்கார்த்திருந்தான்.

"அந்தப் பெண் ஒரு ராஜ குமாரி என்று ஏன் என்விடம் முன்னமே சொல்லவில்லை? சொல்லியிருந்தால் அவள் வழிக்கு நான் வந்திருக்க மாட்டேனோ! அதை விட்டு, என்னைக் கடற் கரையில் அவமானம் செய்தாய். சரி போகட்டும். அந்தப் பெண்ணை ஒரு இத்தியனிடம் ஒப்படைத்தேன் என்று, பார் அந்த இத்தியன்?"

டே இன்னும் அதிக ஆத்திரமுடன் கேட்டான்.

"அவன் எனக்குத் தெரிந்தவன். தோதா என்று பெயர். நடப்போடு பழகியவன்."

"நடப்பு இத்தியனின் நடப்பு என்பது எப்படிப்பட்டது என்று உனக்குத் தெரியாதா? இன்று ஒருத்தனுக்கு நடப்பு, நாளை வேறு ஒருத்தனுக்கு நடப்பு! பணமும் பலமும் உள்ள இடமெல்லாம் இந்த இத்தியன்கள் நட்பை மாற்றிக் கொண்டே இருப்பார்களோ! உன் தோதா உனக்கு என்ன செய்தான்? உள்ளிடமிருந்து அந்தப் பெண்ணை வாய்க்கிக் கொண்டு நடப்போடு உள்ளே வரிக் கொண்டு வந்தான். நீ நிறுத்தும் வழியில் இரவுதிரவே ஆட்களை அனுப்பி உள்ளே மட்டும் வைத்தான். நல்ல வேளை, பொருள் நஷ்டப்பட்டாலும் நீ உயிர் தப்பினாய்... இதைச் சத்திரத்தில் உடம்பு சரியில்லாமல் எத்தனை நாட்கள் படுத்துக் கொண்டிருப்பாய், நான் பார்க்காவிட்டால் உன் கதி என்ன ஆகிவிடுகிறதும்? ம... எழுந்திரு! என்னோடு மருமியிட்டனத்துக்கு லா! ஏதாவது விவரப் பாரம் செய்ய! ஊருக்கு நல்ல பிள்ளையாகத் திருப்ப... ம... எழுந்திரு!"

டிரேக் ராஜர் பலனை உடம்பை மென்சுத்தனாகத் திருத்தி எழுந்திருந்தான்.

டே. சையர் பார்ப்பதற்கே உச்சமாக இருந்தது; அச்சமாகவும் இருந்தது.

சத்திரத்தை விட்டு வெளி வந்து அந்தக் காஞ்சேபுரம் காவலையப் பார்த்தான். டேயின் பரிவாரம் சற்று நீண்டு தெரிந்தது.

அதைப் பார்த்துவிட்டு, வெறுமையாக வரவந்தான் பாரிக்கா.

கவரணமுடியில் உருவம் ஒரு மின்னல் தோததமாக ஒரு முறை கொடுக்கி மறைந்தது. (தொடரும்)

விடை :

இடதுபுறம் ஓவியர் ஜெயராஜின் தந்தை திரு ஜே. எஸ். பொன்னுப்பா

வலதுபுறம் பாதிராஜாவின் தாய் மீனாட்சி அம்மையார்

- தகவல் : நிசைமுத்து

பஸ்ஸின் புதை, மூக்கைத் திறை அடிக்க,
புழுதி அரித்த கண்ணைத் துடைத்துக்
கொண்டே இருவாசர் முணுசாமியைப்
பார்த்தார் டெப்பி இன்ஸ்பெக்டர்.

பார்வையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து
கொண்ட முணுசாமி, "போவவா மூங்கை
சார்?" என்று அடக்கத்தோடு, மனதுக்குள்
முணுசாமிக்கு அவர் தம் கிராமத்தை இன்ஸ்
பெக்டர் செய்வ வராமலிருந்தால் நல்ல
யிருக்குமே என்ற தப்பாலை!

"எப்படி?" என்று கேட்ட டெப்பிக்குத்
தாமதிகாமல் பதில் சொன்னார், முணுசாமி:
"தம்ம சைக்கிள்ஸ்தான்!"

அரட்டவாடி கூட்டு ரோடு, மார்க்க மாத
லையில், புரசப்பட்டி ஓராகிரியர் பள்ளி
இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்க்காக பஸ்ஸில் வந்து இறங்
கிய டெப்பியை வரவேற்க வந்திருந்தவர்
ஓராகிரியர் முணுசாமி.

காலை வெவ்வேறு பாம்பு போல் சீறி ஏறிக்
கொண்டிருந்தது, கூட்டு ரோடிமிருந்து
அரட்டவாடி நாறு சாலை. அங்கிருந்து
புரசப்பட்டி இரண்டு மைல். பஸ் வசதியோ,
சாலை ஒழுங்கோ இல்லை.

டெப்பி, சைக்கிளையே பார்த்துக்கொண்டு
நின்றார்.

மழைய சைக்கிள், மெருகு
வழுக்கையாலு மணி இருத்
தது. ஆனால் அடிக்க

உதவும் நாக்லிஸ்மூக்கால் பருதி கூடாது
போய் இருந்தது. முன் பிரேக்லிங் இணைப்புக்
கம்பி, முடமாதித் தொங்கிக் கொண்டிருந்
தது. பின் பிரேக்லிங்க்டை, இடுக்குக்குச் சம
மாகத்தேய்ந்துபோய், முன்சக்கர பட்டங்கள்
மழமழலென வாழைப் பழம் போல்... அதில்
இரண்டு இடங்களில் பெரிய பேட்டிகள்.,
ஒன்று நீட்ட வட்டத்தில், இன்னொன்று செங்
கை வடிவில், பின் சக்கரம் பரவாயில்லை.
ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் இரை எடுத்த
பாம்பு வலி... உன்னை ஒரு துண்டு டயர்
இருந்தது.

"ஏன்யா... இந்த வண்டி நாய்குமா?"
டெப்பி சத்தெகப்பட்டார். முணுசாமி உடனே
இன்ஸ்பெக்டர் ஆலிமிட்டார்.

"என்னுங்க சார், இப்படி கேட்டுட்டீங்க
களை! பறைய இங்கிலிஷ் ராஜி சார்... இதுவ
எனக்குப் பத்து வருஷ சரீஸில்... கயமா
மூக்காகுங்க சார்!"

முணுசாமி பஸ்ஸிமாத் சைக்கிள் ரெரி
யானரத் துடைத்தார், டெப்பியின் கைப்
பைஸ் காங்கி நெண்டட்பாரில் மாட்டியிரு
வாகவமாடிக் ஏறி உட்கார்த்தார். "ஏதுங்க
சார்!"

டெப்பி "கடவுளே!" என ஏற முயதும்
போது ஓர் எச்சரிக்கை: "சார்! பர்த்து
ஏதுங்க... ரெரியர் போய்ட்டு கொஞ்சம்
துரக... வெயிட்டை எல்லாம் முன்னியே
போட்டு ஒக்காரணும்..."

"சரி...சரி!"

டெப்பிக்கு ஏக எரிச்சல், இப்படி எல்லாம்
போய் இன்ஸ்பெக்டர் செய்வ வேண்டி,
இருக்கே! பத்திரமாக ஏறி உட்கார்த்து
நீட்ட திருத்தியில் கண்களைச் சுழல விட்டார்.
மழைப் பசை காணுத கொங்கிய
மெரு... அங்கங்கே காப்பிந்து தொடிந்து விடத்த
துவாரைச்சுருக... அறுவடைவாண சொளதி
நின் கருவிய தாளடிசன், பண்ணியே மேய்
வன போன்ற சில எழும்பு
மாடுகள்...

தலைமையக்
குளிந்து குளிந்து ழுள்ளும்
பெருமல் நிமிர்ந்து ழுடி
கொண்டிருந்த செம்மறி
ஆடுகள்... கையில்
தரட்டோடு நடத்த
ஓர் அகல நிர்வாணத்
ரெயி...

இன்ஸ்பெக்டர்!

அன்புர் ந. சீத்

கு. 2500, வந்த
குண்டுவாழ்ந்தகை

அமரர் கல்வி
வினாவுள்
பிழைகதை
வாட்டி

"தட...தட...தட..."

டெப்டிக்கு ரயில் பவன் திணைவு வந்தது. போர்த்தியை வழியே வந்தது. டயர் பிரகேஷிக்கும்போதும், 'பேச்' போட்ட பகுதி பூயாதேவியை அங்குக்கும்போதும் வரும் அதிர்ச்சி. தண்டவாள இணைப்புக்களில், ரயில் ஏதப்படுத்தும் அதிர்ச்சியைப் போல...

'சே...! மனுஷன் போனான். மாநிலி இருக்கானே!' வேர்வையையத் தூசு...தூசுக் கொண்டார் முனுசாமி. நுகல் வேர்வையாகப் பள்ளிக் கடத்தை ஐக்கிரைதையாக நேற்றே பெருக்கி விட்டிருந்தார். போனாவுடன் பூட்டை இழுத்துத் திறக்க வேண்டும். மணி அடிக்க வேண்டும். அட்டென்ஷன்ஸ் ரெஜிஸ்டரரைத் தூசி தட்டி வைக்க வேண்டும். லக்ஷ்மிநிபின்பையக்கள் ஒவ்வொரு விடாய்ப் போய்க் கூப்பிட வேண்டும்.... கச்சி பொறுக்க ஒழுத்தன்... தண்டு பிடிக்க ஒழுத்தன்... மாடு மேய்க்க ஒழுத்தன்... இப்படிப் போக்கிட்டவர்கள் போக மிதி எத்தனை பேர் சிக்குவானோ... நாமதான் சொல்லி இருக்கோமே... மதியம் உப்புமாவு போடறதா... அதனுலே வந்துடுவாங்க, இருந்தாலும்...

முனுசாமியை ஏதோ ஒன்று பயமுறுத்தியது. அந்த நினைவு வந்த உடனே குப்பெண்ணிலித்து விட்டார். உடம்பிலிருந்து நடுக்கம். நெண்ணெய் கட்டு பிறித் திரும்ப, முன் சக்கரம் மணலில் காரட்டமாகப் போய்ப் புறந்தது.

விழிப்பாக இருந்ததால் டெப்டி கீழே குதித்துவிட்டார். நீண்ட காலை வண்டிச் சமாளித்து நின்ற முனுசாமி அடி வழியச் சிரித்தார்.

"எச்சரிசா அது?" - எரித்து விழுந்தார் டெப்டி.

"மணம் சார்!" அடக்கத்தோடு கதிரை முனுசாமி, இறங்கி வசிக்கிற நிமிர்த்தினார்.

"ஏன் ஓரமாய்ப் போனார்?" அதிகாரத் தொர்ணையில் அதட்டினார் டெப்டி.

"நடு ரோட்டு நுல்விக் கல்லு சார். கொட்டக் கொட்டையா... டபுக்கென்குக் கொஞ்சம் காத்து அதிகமா அடிக்கட்டேன்... டயர் நடு ரோட்டுலே தாங்காது சார்!"

டயரின் ஒட்டக் முதுகுடன் டெப்டியைப் பயமுறுத்தின. முதுகில் வேர்வை அரிப்பு. முகத்தையும் கண்ணாடியையும் சரத் வைக் குட்டைடயர் துடைத்துக் கொண்டார். முன்னையில் அதிகமாக அழுது வடிந்தது கண்ணாடி.

"இன்னும் எத்தனை மைலுயா?"

"இன்னும் முனுசாமி ரெண்டும்தான் அங்க மைல் சார்!" டெப்டியின் பவனின் முனுசாமிக்கு இப்போது மேய்வுப் புரிய ஆரம்பித்தது. "இப்ப ஒரு மைலுதான் சார் வந்திருக்கோம்!"

"போய்டலாம்... ஏறுங்க சார்....!" கொஞ்சம் வேகமாகவே மிதித்தார் முனுசாமி.

ஐயு போட்ட காலோடு கோயமாக ஓடி வக்கென ஏறினார் டெப்டி.

தட...
என்ன நடந்தது? நுதிசாவால் பிரேக் போட்டுத் திருப்பினார் முனுசாமி.

"யோவ்... யோவ்....!" டெப்டி அவனுக்குக். நடு ரோட்டில் இரண்டு கால்களை டிப்டிக்கொண்டு, இரண்டு கால்களை பிள்ளுக் கண்ணிய நினைவில் விடுத்தார் டெப்டி. ஸ்டெண்ட் இல்லாத வாகனமாக கீழே படுக்கப் போட்டு விட்டு டெப்டியின் உதவிக்கு ஓடினார் முனுசாமி.

"என்ன சார்? அடிவிக் பட்டுதா?"

அருங்காக்கு

மதமாற்றமும் மேம்பாசனமும்!

ரயிலடியில் பிரயாணிகள் வந்து இறங்கியதும் ஐக்காக்காரன், ரிக்காக்காரன். டாக் வக்காரன் என்று பலபேர் வந்து குழ்த்து கொள்கிறார்கள். எவனுடைய வண்டியில் ஏறிக்கொண்டாலும் போக் வேண்டிய இடத் துக்குப் போய்ச் சேரலாம். வண்டிக்காரர்கள் விராக்வி பிடிப்பதற்காகப் போட்டி போடுவதைத் தவறு என்று கொல்வதற்கில்லை. அது அவர்கள் பிழைப்பு. ஆனால் கடவுள்

என்கிற ஒரு வட்டிவத்துக்கு அளமுத்துச் செல்வதற்காக வேல்பெறு மதவந்தர்கள் போட்டி போட்டுத் கொண்டு மத மாற்றத்தில் முனைவு அளித்தவரே காரியம்.

நதியின் மேல் பாலம் போட்டிருக்கிறது. அதில் பல வண்டிகள் இருக்கின்றன. எல்லா வண்டிகளும் ஒரே அளவாகக் கட்டப்பட்டனவாகும். ஆனால் ஒவ்வொரு வண்டிக்கும் கிட்டத்தில் இருப்பவனுக்கு அந்த வண்டிப் பெரிதாகவும் மரிதனவ சின்னதாகவும் தெரியும். இப்படியே அந்தந்த மதவந்தர்களும் தங்கள் மதமே பெரிதாகத் தெரியுதால், பிறரை அறிகு அளவுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு வண்டிகளும் ஒரே அளவுதான். யாரும் தங்கள் பிறந்த மதத்தை விட்டு விவக வேண்டியதில்லை.

மதங்களுக்கிடையே கோட்பாடுகளிலும் அதுஷ்டாணங்களிலும் சில வித்தியாசங்கள் இருப்பதில் தவறில்லை. எல்லா மதங்களிலும் ஒரேபோல் ஆக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரே மாதிரி ஆக்காமல் எல்லா மதவந்தர்களும் மதத்தில் ஏற்றுமையோடு இருப்பது தான் அவசியம். பூனியோர்மீடி அவசியமில்லை. பூனிக் இருப்பதே அவசியம்.

-ஐக்கரு பூ காஞ்சி காமகோடி சந்திர கோரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய தலாயிகன்

முடிவு

"ஒன்றுமில்லைப்பா!" சிவந்தபிரகாஷ் உங்கள் கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டேயே இருக்கிறேன்.

"சேரீயார் போகட்டு ஹை... பாத்து ஏதும் என்று அப்பிசை சொல்வேனோ சார்!" மிகுந்த பரிவோடு டெய்லியின் உடலின் பிடித்திருந்த தூக்கினைத் தட்டி விட்டார் முனுசாமி. வானத்தைப் பார்த்து வெள்ளைச் சிரிப்பு சிரித் கொண்டிருந்த கண்ணாடியை எடுத்துத் தூடைத்தார். "தங்க வேனே... கண்ணாடி ஒண்டியலோ!"

கண்ணாடியை வாங்கி அணிந்துகொண்ட டெய்லி மறுபடியும் உங்கள் கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டார்.

"வாங்க சார்!" முனுசாமி மீண்டும் கைகளைக்கு அழைத்தார்.

"வேண்டாம்மா..."

"பின்னே எப்படி சார்?"

"கைக்கிளைத் தாய்மா, தான் ஓட்டறேன். நீ பிள்ளையே ஒக்காரு..."

"இது தகாது சார்!" பய பக்தியோடு கூறினார் முனுசாமி. "நீங்க ஒக்காருங்க சார், நீங்கு பாத்து ஓட்டறேன்..."

"குடுய்பா!" - வெடுக்கெனப் பிடுங்கித் கொண்ட டெய்லி ஏத ஆபத்தமாயும் போது. "கொஞ்சம் இருங்க சார்!" வந்த தடுத்தமுனுசாமி, டெய்லியை பார்த்துக்கொண்டு நடந்தார். ரண்டு வாகனங்கள்... ஒரு தட்டு... ஒரு போக்கு... மொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு கைக்கின் அருகே போனார். பழைய பாய் பாய் போல 40 டிகிரி கோணத்தில் இருந்த கேரீயரைத் தட்டி அடக்கினார். போக்கு வாகனம் தெட்டு ஆசியைப் போட்டுத் திருவிழா. தெட்டு இறுகாது எனத் தெரியும். இருந்தாலும் கழன்று கொண்டே இருந்த அதைத் தவக்குத் திருப்பி எத்படுக்கரை திருவிழிட்டு. "போலாம் சார்" என்று.

கைக்கின் ஒரு பக்கமாயே இருந்தது. "என்னையா ஓரே பக்கமா..." ஆசியைத் தோடு கேட்டார் டெய்லி.

"அது அப்பத்தான் சார்... பேசுங்கள் பண்ணி ஓட்டணும்..."

"என்னு கைக்கின்யா இது!" டெய்லி சலித்துக் கொண்டார்.

"இங்கி... ராவி சார்! இதுவ கைக்குப் பத்து வருஷ சரீலில்... வரப்படுமேனே கூட இதை ஓட்டுவேன்!"

"இதையா?" டெய்லி சிரிக்க முயன்றார். இரும்பு வந்தது. வழித்து கொண்டிய வேர் வையைத் தூடைக்க போகிறார். ஒரு கையைய எடுத்தால், கைக்கின் எடுகே பங் எடுத்துக்கு ஓடுமோ எனப் பயத்தார்.

"என்னையா ரோடு ஓடுகிறாய் பண்ணா!"

"இது பரவாயில்லை சார்... அடுத்த முனுசாமி இன்னும் மோசமா இருக்கும்..."

முனுசாமிக்கு ஸயித்ததைக் கரைத்தது. மனுஷன் சாமித்தியசாமினா இருக்காரே... இன்னிக்கு இன்ஸ்பெக்டர் நடத்துமோ? தெஞ்சே ஆழத்தின் ஒரு கூறுத்தனான கைம்.

இப்போது கைக்கின் மேட்டின் முக்கி கொண்டிருந்தது. டெய்லிக்கு நக்க இரைத்தது. தெற்றி விளர்வை கண்ணின் இதயம். கண்ணத்தின் வழியே வாய்க்கு வந்து கசிந்தது.

தகுதர்கள்:

1. டாக்டர் கங்குலி திரிபுராதந்தரி
2. திரு செபெர்னாம்போ, ஸ்பாரக்ஸ் நிறுவனம்
3. ஆசிரியர், கங்குலி

"என் குழந்தைவின் முதலாண்டில் ஏற்பட்ட இனிய அனுபவங்கள்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிப் பரிசுபெறும் தாய்மார்கள்:

முதல் பரிசு ரூ 500
ஸ்ரீமதி கைகலப்பித் திருவிழைகள் எல் 1. பி. சர்வமங்கலாநாதனார் அரோகந்தர், சென்னை - 81

இரண்டாம் பரிசு ரூ 300
ஸ்ரீமதி சபியா ராஜா 400 ஆர், எல். ராஜாசாஸு 384, புத்தமங்கலிநாறரோடு சென்னை - 82

இரண்டு மூன்றாம் பரிசுகள் தவிர ரூ 100
1. ஸ்ரீமதி ஜோ கண்ணன் 235, வாலிடில் ரோடு, சென்னை-14
2. எம். கமலி 25 பி. 38 வயது கிராமரோடு, 8 வது பிளாக், ஜெயவந்தி, பெங்களூர்-41

தாய்மை பரிசு தவிர ரூ 100 பெறுவோர்:

1. எம். கமலி பேகம், ஆகாசகோம்பு
2. குந்தவி ராமச்சந்திரன், சென்னை-88
3. கங்குலி கங்குலன், பம்பாய்-82
4. டாக்டர் ராஜிகா பாவலிருவிழைகள், சென்னை-14
5. எல். ரமணி சப்பிரமணியம், தர்மபுரி
6. ராஜேசுவரி தங்கண்டி, திண்டிவனம்
7. கே. எல். சுந்தரவல்லி, முத்தரசு நல்லூர்
8. அக்லி கோமகத்தரம், திருநெல்வேலி-7

முதல் பரிசு பெற்ற கட்டுரை கங்குலி செப்டம்பர் 6த் தேதி இதழில் பிரசுரமாகும். இரண்டாம் பரிசுபெற்ற கட்டுரை செப்டம்பர் 13த் தேதி இதழில் இடம்பெறும். மூன்றாம் பரிசு பெறும் கட்டுரைகளிலிருந்து ஏமாறாத பகுதிகள் செப்டம்பர் 20த் தேதி கங்குலி இதழில் பிரசுரமாகும். பரிசுபெற்ற அசைவருக்கும் ஆதரவு பரிசுகள் (புத்தகம்) அனுப்பி வைக்கப்படும்.

"கஷ்டமா இருக்கா சார்?"
 "இல்லைய்யா..." மீண்டும் இருமினார்
 பெட்டி.
 "இந்த மாதிரி இன்னும் இரண்டு மீது
 தான் சார் இருக்கு!"
 முனுசாமி எதிர்பார்த்தபடி பதில் ஒன்
 னும் வரவில்லை. பெட்டி விடக்கண்டதால்
 மிதித்துக் கொண்டிருந்தார். திடீரென முனு
 சாமிக்கு ஒரு யோசனை. சீரே குதிக்கவர்.
 மீண்டும் குதிக்க வைக்கிறதே தவிர ஆரம்பித்து
 விட்டார்.

"யோய்... என்னுய்யா இது!"
 "பரவாயில்லை சார்... நீங்க கஷ்டப்
 பட்டுது எப்படியோ இருக்கு....!"

மேலே வரை தள்ளிக் கொண்டு வந்த முனு
 சாமி, இதற்கும் வந்ததும் பயத்தை மெல்
 னைப் போட்டு ஒரு தன்னுத் தள்ளிவிட்டு ஏறி
 உட்கார்த்தார்.

"சார் அந்த ஓடைக்கரை வரைவீதும்
 இனிமே ஓரே எதக்கத்தான் சார்..."

சர்வோற்ற வேகம். திடீரென உயர்ந்த
 இடைய் துடிக்கையப் போல் அந்தத் தடிக்...
 தடிக்! காரோரம் காற்றைச் சீறிவது. பெட்டி
 யின் உடம்பெய்வாறம் அதிர்ந்தது. வேண்டியல்
 பாரொடு அவர்வை அங்குலிய ஆரம்பித்தது.
 நீண்டமைய ஊகித்துக் கொண்ட முனு
 சாமி சீரேவெனக் சீரே குதித்து விடுகிறார்.
 வைக்கின் பறக்கிறது.

"யோய்...! பீரே...! பீரே...! பீரே...!"

பெட்டியின் அறையுக்குப் பின்னால் ஓடித்
 கொண்டே பதில் உத்துகிறார் முனுசாமி.
 "குதிக்கா! குதிக்கா!"

"டமாடி!" அடுத்தக் சில நொடிகளில்
 இன்னொரு "டமாடி!"

ஓடைக் கரை ஓரம் இருந்த பெரிய
 சிமெண்ட் பைப்பின் மோதிக் காலத்தது.
 வைக்கின்.

ஓடைப் பள்ளத்தில் போய் விழுந்தார்
 பெட்டி.

சில நொடிகள் என்ன நடத்ததென்றே
 புலப்படவில்லை. மீண்டும் உணர்வு வந்த
 போது உலகமே தின்று தின்று சற்றுமது
 போன்ற பிரமை.

மெல் தொண்டமோடு வந்த முனுசாமி
 பெட்டியைத் தூக்கி திறத்துகிறார். காண
 னவந்தி ஊன்றி மெல்ல ரோட்டு ஓரம் வந்து
 தின்றுப் பெட்டி.

"இப்ப என்ன சார் பண்ணது... ரெண்டு
 விதம் பரீட்சி ஆகிடுச்சி!"

பெட்டிக்கு ஆத்திரம் தவிக்கு ஏறியது.

"ஓய் வைக்கின்! அந்தப் பள்ளத்தில்
 போட்டுப் போதச்சீட்டு நடையும்."

அடப் பரவி... இந்த மனுஷனுக்கு இன்
 னுமே இன்னுமென்ன திண்பு?

"சார்... நடத்தா சார் வருவியே..."

பரீட்சை! கேட்ட, முனுசாமியை எரித்து
 விடுவது போகப் பார்த்தார் பெட்டி.

தவிவதை தொண்டப் போட்டுக் கொண்டு
 விடுவே எனக் வைக்கினத் தள்ளிக்கொண்டு
 நடத்தார். காற்றில்லாத டியூபுகள் அடிக்கடி
 வெளியே வந்து நிரித்து முனுசாமியின் வயிற்
 நெகிச்சலைக் கொட்டிக் கொண்டன.

இனித் தப்ப வழி இல்லை.

செத்து சரிக்கும் வெப்பியிக் அந்த ஓட்
 வைக் வைக்கின் மூலகைத் தவிர வேறு
 சத்தமே கேட்கவில்லை.

கொஞ்சம் ஆத்திரம் அடக்கெ பெட்டி
 நடந்து கொண்டே கேட்டார்: "இன்னும்
 ஒங்க சடுகாட்டுக்கு எத்தனை மைதூய்யா?"

"அதோ... அந்த மோட்டுநேத்து சரிப்பா
 முனு மைதூ சார்!"

பெட்டிக்கு இப்போது உள்ளுக்குக் கிண்
 னைந்தது. இப்போதும் வெளியே காட்டிக்
 கேக்கவில்லை.

தாரத்தில் ஏதோ உதறம் ஒலச... என்ன
 அது பண்ணா? பத்தரை மணிக்குத்தானே
 செங்கம் ஐ... ஒருவேளை ரிப்பொர்டி செட்டா
 கெய்ம் திருக்குமோ?

ஆர்ச் சத்தம் கேட்டுவது.

"என்னைய்யா பஸ் வராப்பவே இருக்கு?"

"ஐயோ சார்... பத்தரை மணிக்குப் போய்
 விடுவான் காத்திருக்கான் பஸ்... இன்னிக்கு
 நெட்டு போக இருக்கு... இக் உட்டா அடுத்து
 ஓரே ஒரு பஸ்...தான்... ரெண்டே முக்கா
 துக்கு.... சீக்கிரமாப் போய் இன்ஸ்பெக்டர்
 முடிச்சித் திடுக்கிடு... ரெண்டே முக்கா
 கைக்கோதும் கைக்கோதும்... இப்ப மணி
 பன்னென்று..."

மனமனவென இயந்திர கதிரில் ஒப்பி
 வித்தார் முனுசாமி.

நேண்டியுய்யாசிகித்த பையை வெடுக்
 கொண்டித்த பெட்டி, ரோடிக் குறுக்காக
 ஓடிக் வைக்கின் காட்டினார். பஸ் தார்த்து
 கொண்டிருக்கும்போதே காலி ஏறிக்ார்.

"சார்... இன்ஸ்பெக்டர் சார்..." பஸ்
 லில் பிக்குக் ஓடினார் முனுசாமி.

"ரெக்கார்டெய்யா காலிக்கி விட்டுக்கு
 எடுத்து!"

பஸ்வொடு தேய்த்த குறையில் புளகாடு
 வதம் அடைத்து தின்று முனுசாமி. நடு
 ரோட்டில்க்!

"காத்திருக்கோ... என்னைக் காப்பாத்தி
 விப்பா!..."

இப்போது....?

ஓர் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் ரெகார்ட்
 டுக் ஒ.கே. செய்யப்பட்டு விட்டன!

“ஹோ!”

“பப்பட் ஜமால், குட்மார்னிங்!”

“கன்ஸ்யூமர் கார்டு தெம்பர் பி. ஜே. 379.”

“ஓ! மிஸஸ் குக்மிஸி ஜோத்தாதன், தெ. 3 ஷாபத் காலனி முதல் தெரு, எக்மோர் தானே?”

“ஆமாம்மா, காஸ் தீர்த்து போக்சு.”

“இன்னிக்கே அனுப்பிடறோம். இங்கிலாந்து நாளைக்குக் காலை நேரம்தான் கிடைக்கும். பொதுமா? ஆமாம், வீட்டுக்கு பாட்டி எப்படி இருக்காங்க?”

“நல்லா இருக்காங்க. உன்னை விசாரிச்சாங்க.”

“பச்சைகள் இரண்டு பேரும் சுகமாக இருக்கிறார்களா?”

ஸ்பைன் : ஸ்பைன் சாங்கு

“ம், இப்பத்தான் மிஸஸ் ஜோக்கி.”

அட. காஸ் லிவிஸ்டர் கேட்டு. போன் செய்தவருடன் இத்தனை தட்புடன் உரை யாடுகிறார் என மிஸ்பு!

இப்படி ஆச்சரியத்தில் முழுகடிப்பது யார் தெரியுமா? சென்னை எழும்பூர் பப்பட் ஜமால் அலுவலக டெலிபோன் ஆபரேட்டர் மிஸ் சாத்தி தான்.

74ம் ஆண்டு முதல் இங்கு பணிபாற்றி வரும் சாத்திக்கு பப்பட் ஜமாஸின் ஐந்தாவிரம் வாடிக்கையாளர்களில் கமார் ஜவாஹீரம் பேருடைய பெயர், அட்ரஸ் மனப் பாடம்.

பன்னிக்கூட நாட்களிலிருந்தே இவருக்கு லாபம் சக்தி அதிகமா? என்றால் இவரது பதில்: “ஊகம். அப்படி யெல்லாம் இல்லை. சொல்லப்போனால் படித்த காலத்தில் படித்தது நினைவில் திற்பதில்லையே என எண்ணி வருந்தியதுண்டு. நூல்களில் எண்கள் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. நாளடைவில் அது வளர்ந்தது. கன்ஸ்யூமர்களைப் பற்றி, அவர்களுடன் பேசி அறிந்து கொண்டேன். அவற்றை லாபகம் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தேன்.”

“போனிக் இவ்வளவு கிரிஸ்பியோடு பேசும் நீங்கள் அவர்கள் விட்டுக்குப் போவதுண்டா?”

“இல்லை. என்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்று யார் போன் செய்தாலும் ‘ஆபீஸுக்கு வாரும்சன், பேசலாம்’ என்று பதில் சொல்லி விடுவேன். ஆனால் ஓரே ஒருவர் விட்டுக்குப் போயிருக்கிறான். அதுவும் மாமனாரை அனுமதியுடன். அவர் ஒரு வயதானவர், நான் டெலிபோன் ஆபரேட்டராய் ஆன புதிது. அத்துப் பெரிமலர் போன் செய்தார். அவருக்குக் காது மந்தம். ‘கொஞ்சம் பொது மையபோசம்மா’ என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஸ்டூடில் நிறுப்தி அடைத்து ‘இதே போல் எல்லாரிடமும் நடத்துக்கம்மா’ என்றார்.

“எனக்குப் பொதுமை போதித்த அந்தப் பெரிமலருக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று

தெரிய வந்த பொதுதான் நான் போய் விட்டு வந்தேன்.”

பல் நேரங்களில் இவர் குரலை வைத்தே ஆணைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறார். இது பற்றி ஒரு சைலன்ஸான நிகழ்ச்சியைக் சொன்னார்.

“கப்புலடக்கம் என்று வேறு அலுவலகத்தில் டெலிபோன் ஆபரேட்டர். அடிச்சாடி போனில் பேசுவோம். தேரில் பார்த்துக் கொண்டதில்லை. ஒரு நாள் நல்ல மழை. நான் ஒரு பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று கொண்டிருக்கும்போது, மழையில் நனைந்துகொண்டிருந்த இன்னொரு பெண்மணியையும் என் குடையின் கீழ் வரும்படி அழைத்தேன். அவர் ‘தேங்க்ஸ்’ என்றபடி வந்து நின்று. எனக்கிடா. ‘இந்தக் குரல் எப்போதோ கேட்ட மாதிரி இருக்கே’ என்று தோன்ற நினைத்துப் பார்த்தேன். லாபகம் வந்தது. ‘நீங்கள் கப்புலடக்கமிதானே.’ என்று ஆபீஸ் பெலரையும் சொன்னவுடன் அவர் ஆச்சரியப்பட்டு என்னை யார் என்று கேட்டார். சொன்னதும் லாபகசக்தியை உணர்ந்து பிரமித்தார்.

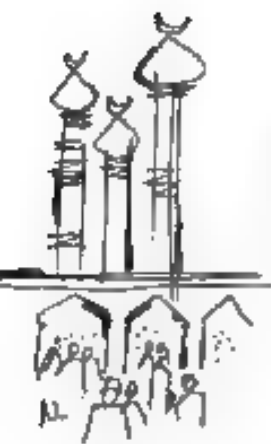
போனில், ‘ஹோ! சாத்தி! ஹென் ஆர் டீ’ என்று கேட்பவர்களுக்கு ‘ஸ்பைன் : ஸ்பைன்’ என்று பதில் சொல்வதால் இவருக்கு ‘ஸ்பைன் : ஸ்பைன்’ என்று பட்டப் பெயர்.

ஐந்த் பெண்கள், இரண்டு பிள்ளைகள் கொண்ட குடும்பத்தின் மூத்த பெண். தற்போதுள்ள ஜவாஹீரம் வாடிக்கையாளர் விவாசங்களுக்கும் லாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது இவர் ஆசையாம். ஒரு நாளைக்குக் கமார் அநுநூறு போவ கால் களுக்குப் பதில் சொல்கிறார்.

“உங்கள் வாடிக்கையாளர்களில் வி.ஜி. பி.க்கள் யார் யார்குக்கிறார்கள்?” என்றால், “ஒவ்வொரு கன்ஸ்யூமர்டே எங்களுக்கு வி.ஜி. பி.தான்” என்று கூறும் சாத்தியை டெலி போன் ஆபரேட்டராய்க் கொண்டிருப்பது பப்பட் ஜமால் திறமையானதின் அறிகுறியே!

-லா மூத்தி

போட்டோ: இமேஜ் போட்டோகிராபிக்ஸ்

**நீருத்தரம்
கண்டவர்**

ஆண்டாற ஆர்திய அருபுதங்கள்!

நாணக.ஜி.கமலாம்பா

என் குடும்பத்தார் நாகர் ஜண்டை
நிருத்தலமாளிச நாகரிகம் கருத்து வருகின்
றனர். நான் சென்னைக்கு இங்குள்ளிய
மாத இதன் அனுமலகம் ஒன்றில் என்னைத்து
வருகிறேன்.

நாகரிகம் அன்புதொறும் நடைபெறும்
நாகர் ஆண்டாற கருத்து கிழாவின்க்கண்டு
தரிசித்து வருவது வழக்கம். அகன்படி நாகர்
ஆண்டாற கருத்து 11-4-11-ம் திதி படி 11
மேற்குச் சென்னைக்குத்து புதுபடி இருக்
கும் கொந்த பெருந்துக்கு ஒரு படி கொந்த
செய்திருந்தேன். 11-20க்குத்தாம் படி வந்து
சேர்ந்தது. என் பெட்டிக்கைப் பெருத்திக்
வருவதுவிட்டு என் இருக்கைக்குப் பக்கத்து
இருக்கையில் அமர்ந்துள்ள சர் பவன்விடம்
"நீ என்னைக்குத்து வருவதாகச் சொன்ன
சென்றேன் இருக்கை வருப்போது நான் படி
படி சென்னைப் பாண்டைக் காணேன். என்னை
அதிர்த்தியாகி விட்டது அங்கு நீயாவை. 11
என்னிலைக் காணா 11-20க்குத் தோறது.
பாண்டைத் தரித்து பீஸும் காணுதிருக்
காது" என்றுரை. அப்பொழுது என்னைப்
பெண்டை படிபடி காணா காணுதிருக்கை
வழியற்றித்து என்னைத் காண்படுத்துது.

எனக்குக் கையும் இட
வியல், காணும் இடவியல்.
விசாரணைக் கவுண்டருக்கு
ஒடிச்சென்று மூன்றைப்
பேன். என் நிதியை
கணர்த்த அத் தல்லமன்
துர் "எனார், நீய்க் காணும்
கவுண்டாற வேண்டாம்,
நான் படி, நான் படிப்போதுக்
கூப் போன் செய்து விவரம்
கறி அந்தப் பெருத்திக்
கிண்டி படி ஸ்டாப்பிங்
திருத்தச் சொல்லிநேன்.
நீய்கள் இருக்கும் ஒரு ஆட்
பொன்க் எறி பீசு கறிவாகக்
கிண்டிக்குச் சென்று கங்க
கூண்டி வண்டியை அண்ட
வாகம்" என்று கறி என்
களை ஒரு ஆட்டொன்க்
ஏற்றி அனுப்பினார்.

ஆட்டொ வேரு வேகமாக மொர்னாக
தொக்கி ஒடிச் சென்றிருந்தது.

இதொன்று இட மறுத்து நின்றுவிட்டது.
எனினு மந்திரை ஆட்டொ கா, அதிக் ஏறி
முதுபடிக்க கிண்டியை தொக்கிப் புறப்படி
பெண்ட.

இரண்டாவது ஆட்டொ எந்த விதத்
தொக்கியும் இங்காமக் விவரமாக ஒடியது.
காரைத் தங்க காற்றிப்பாளி, கம் திறமை
பாக கிண்டியை தொகுக்கிதொண்டிருந்தார்.
அந்த ஒரு ஓரமாக காண்க சென்னை வேண்டிய
கொண்ட பெருத்து எங்களை எதிர்பார்த்து
வந்துகொண்டிருந்தது.

ஒரு வழியாகக் கிண்டி வந்து அந்தப் பெருத்
கைய் படித்து விட்டோம். எங்கள் வண்டி
யின் படித்துரை, "என் காணு என்விடம்
படி வந்ததை சொல்கி கொண்டு சென்
நிருத்தரம். இவ்வளவு கண்டம் ஏற்பட்டிருக்
காது அமலகம்" என்றார்.

தொண்டை நிருத்தலங்களுக்குள் தனிப்
படிபடி இருவது நாகர் தர்க்கார் காதி.

X நாகர் தர்க்கார் இருந்து நீருத்தரம் தொண்டை

சமய வேறுபாடின்றி உலக மக்கள் எல்லாம் ஒருங்கே கூடி நின்று, நம்முடன் நானும் புண்ணியத் தலம் இது! இங்கே எழுந்தருளி விருக்கும் "மெய்கிறானைப் பேரொளி" செய் பது அப்பதுவ் காதர் காதலால் ஹமீது நாயகம் அவர்கள், "நாகூர் ஆண்டகை" என்று தானிய மக்களால் நாகரரப் போற்றப்படுகின்றார்கள்.

நாகூர் ஆண்டகை அவர்கள் உத்தரப் பிரதேசத்தில் அலகாபாதிலிருந்து 13 மி.மீ. தொலைவில் உள்ள மானிகம்பூரில் மி.பி. 1490ல் பிறந்தார்கள். நாகூரிலுள்ள கந்தி நல்லுழி காட்டி வந்த நாயகம் அவர்கள். தமது 40வது வயதில் நாகூர் வந்தடைந்தார்கள். 18 ஆண்டுகள் நாகூரிலேயே தங்கி விருந்து, அவர்கள் தற்பணி புரிந்தார்கள். இய்யுயகில் 11 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த நாகூர் ஆண்டகை அவர்கள் மி.பி. 1538ல் மறைவுற்றார்கள்.

நாகூர் ஆண்டகை வாழ்ந்தபோதும், மறைந்த பிறகும் ஆற்றிய அற்புதங்கள் ஆயிரக்கணக்கானவையாகும். அவரது அருட் செயல்களால் அதிகம் மிளிர்ந்து பல்வேறு அன்பர்கள் எழுப்பிய கட்டிடமே தற்போது எழிலோடு விளங்கும் தரிசாலாகும். தமது தொண்டைப் போக்கிலுத்தராகத் தஞ்சை மன்னர் அச்சுதப்ப நாயக்கர் அளித்த துத்த வேலி நிலத்தில் நாகூர் தரிசு கட்டப்பட்டது.

நாகூர் தரிசுக்கு அருகட்டும் ஐந்து மிற்றுகளையும் ஐவேறு அன்பர்களால் கட்டப் பட்டதாகும். 17 அடி உயரமுள்ள "சாணிபு மிற்று" எனப்படும் முதல் மிற்றுகலைச் செஞ் சிவைய் செர்ந்த "இயூராஜிம் கான்" என்பவரும், 33 அடி உயரமுள்ள "தரிசுமாட்டு மிற்று"வை நான்கு தலம் செய்யது மன்றக் காவர் என்பவரும், 33 அடி உயரமுள்ள "முதுபக் மிற்று"வை நான்கு பிரெய்லர் என்பவரும் 81 அடி உயரமுள்ள "ஒட்டு மிற்று"வைப் பரங்கிப்பேட்டை நீதிபதி தாஜுத்கான் என்பவரும் 131 அடி உயரமுள்ள "பெரிய மிற்று"வைத் தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங்கம் கட்டித் தந்துள்ளனர்.

இவைதாம் நாகூர் தரிசுக்கு எழிலாட்டும் ஐந்து மிற்றுகள்.

அதோ, தரிசுக்கு வெளியே சம்பேர மாய்க் காட்சிவளிகிறதே. அதுதான் பெரிய மிற்று! அதன் அழகைப் பாருங்கள்! மேகத் தடுத்தமுடியும் மிற்று! அதன் எழில் மாடங்கள்

அவற்றிலே குடிக்கொண்டிருக்கும் மாடப் புறக்கள்! வெடிச் சத்தம் கேட்டதும் அந்தப் புறக்கள் லாரிக் கத்தி வலம் வரும் காட்சி!

இத்தப் பெரிய மிற்றுவின் எழுச்சியிலே ஒரு வரலாறே அடங்கி யிருக்கிறது. பின்னக் குறை போக்க நாகரரரின் அருள் நாயகத் தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங் தம் மனைவி யோடு இங்கே வந்தார்.

அப்போது....!

"எனக்குப் பிறகு இத்தத் தஞ்சைத் தரணி வயக் கட்டி ஆள எனக்கோர் மகனில்லை. ஞானால் ஹமீது அரோ! சத்தியவந்த எனக்கு ஒரு வாரிசை நீங்கள்தான் வழங்க வேண்டும்" என மெய்யுடிக் வேண்டுகூர் தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங்.

மேலும், "ஞான்ப் பேரொளியே! எனக்கென்று ஒரு மகன் பிறந்தால் இத்தத் தரிசாணியேயே பெரிய மிற்றுகை நான் கட்டுகிறேன். மேலும், சில விராமங்களையும் மாண்புமரகத் தருகிறேன். குருகளைக் கடவே! என் பின்னக் கவிதைத் தீர்த்து வைப்புகள்!" என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கூறிக் கண்ணீர் வடித்தார் தஞ்சை மன்னர்.

எல்லார்க்கும் எல்லாறும் தரும் நாகரரர் தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங்கின் ஆசையை யும் கட்டெறி வைத்தார். நாகூர் ஆண்டகை அருளால், அவருக்குப் பிறந்த மகனே துணை ராஜன். அவர் பிறப்பால் அகம் மிளிர்ந்து பிரதாப் சிங் கட்டி வைத்த கோபுரமே பெரிய மிற்று! உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் இப்படியொரு மிற்றுகையைப் பார்க்க முடிவாது. அது நாகூரின் தனிச் சிறப்பு.

✽ தஞ்சை மன்னர் பிரதாப் சிங் கட்டிய நாகூர் தரிசுவின் பெரிய மிற்று

புன் குயிலிட்டுத்,
இங் என்ன எப்பிந்து.பாங்..!

“அவசரச் சட்டம் அபிவிருத்தி” தலைப்பில் பிரமாதம். “அட்சர கட்சம் பேறும்” என்று யாரோ ஒரு மகராஜன் உதிவதைத் தடு உய்கன் தலைவங்கத்தின் சார்பு பொருத்தும். இதிரோ காந்தி அம்மை யாரின் அவசர தீவிர பிரகடனத்தை. வாரிக உருவாக்கும் திட்டத்தை எதிர்த்த நில்கள் இந்தத் தலைவங்கத்தின் மூலம், நில்கள் அம்மையாரின் எதிரி அல்ல, அவர் தம் உலகவு ஆணைப் போகலின் எதிர்ப்பே யன்றித் தேச நலப் போகலின் மிகப் பவ மான ஆதரவாளரும் கூட என்பதைத் திரு பித்து விட்டார்கள். மாராட்டத் தெரிந்த வர்கள் மாராட்டட்டுமே.

திருமங்கலம் கே. தாராயணம்

“அவசரத்தில் எழுதப்பட்ட தலைவங்கம் கண்டு அனுதாபப்படுவதா அல்லது கரப் போகும் எம்ஜிஎம்ஸி காவத்திய் அரசுக்கு ‘ஜாங்கர்’ போட்டுப் பிழைக்க அன்தியா? மிடுவதாக தீவிரத் துணைப்படுவதா?

உறுப்பி பண முதல்களுக்கு. கன்னச் சத்தக்காரர்களுக்கும் வஞ்சு கழகக்காரி களுக்கும் மறைமுகமாகத் துணை போகும் இந்த அரசு, பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த ஏற்றுத் தொழிலாளர்களின் உரிமையின் கை கைப்பது வேடிக்கையாக உள்ளது.

தேச பத்தி மிக தொழிலாளி தன்னைவிடக் குறைவாக ஊதியம் வாங்குபவனைப் பார்த்து ஆறாத அடைபலமாம். ஆனால் தனது உறுப்பிப் பணத் தீர்மானத்தின் இருப்போர் தவறான வழிகளில் அடைபலத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.

தொழிலாளர் விரோதப் போக்கு தனி யார் தனது திறவன்களின் விடப் பொதுத் தனது திறவன்களிடமே மிகுத்து கணைப் படுவதை எப்போன்ற பொதுத் துறை திற வன ஊதியரே உணர முடியும்.

கருகமான தீர்வாகம் - தொழிலாளர் உறவினல் மட்டுமே உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் தவிர இது போன்ற அடக்குமுறைச் சட்டங்களால் அவ்வு.

தேச விரோதிகளிடமிருந்து அரசியல் கட்சிகள் கோடிக்கணக்கில் வாங்கும் நன் கொடைகளும், அரசியல்வாதி பெறும் கஞ்சு மும், இவற்றுக்கு வழி வகுக்கிற பெர்மிட், லைசென்ஸ் கண்ட்ரோல்களும் நாட்டின் இய்தவை பொருளாதாரச் சீர்கெட்டுக்குக் காரணம்.

தெய்வேலி எம். ராமலிங்கம்

“வேலைத்திறத்தத் தடை அவசரச் சட்டம் பற்றிய கார்ட்டு அபாரம்! கவிஞர் அனாத் எதிர்க்க முடியாமல், தமிழக முதல்வர் மட்டும் அனாதத் தவறாகப் பயன்படுத்துவார் எனக் குற்றமுதாக்கித் தெரிவித்துள்ளது மிக அருமை. மதுரை நாதுவெயல்

இந்தச் சட்டமே வேண்டாம். ஒரு தொழிலாளர்களைக்கொ, ஒரு திறவனத்துக்கொ ஞ்சு ஒரு தொழிலாளர்ஜனியந்தான் அமைவ வேண்டும் என்று சட்டம் செய்துவிட்டால் போதும். விரோத உணர்வுகள் மறைத்து உற்பத்தி அதிகரிக்கும், பெங்களூர்-5 அ. குமார்

கோர்க்கத்தின் திறப்பு விழாவுக்கு ஒரு பக்கத்தை வினாடித்த உமக்கு தரக்கூடின் லாசத்தான் திரக்கப்பும்! கொசுவம்பட்டி பி. வி. அசோகன்

கோ(க) மங்கலம் கட்டுரை கண்டேன். கோமங்கலம் கோர்க்கப்பிவாவினும், அமரம் பேடு ஆனத்தபுர் ஆமினும் என்று ஆவசக் கண்கள் கண்ட எங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற் றத்தில் பிரதிபலிப்பாக “ஆர்ப்பாட்டமாக ஒரு மாணிக்கவை எழுப்ப முயற்சுர்கள். அக்தியாரமே திறவனடையல்க்க” என்ற ஆணித்தரமான வார்த்தைகள் விளங்கு கின்றன. எங்கள் பத்துக் கிராம மக்களின் மனத்திறப்பைப் படம் பிடித்துக் காட் டுயவன்கு தந்தி! ஆறுதவனடிகிறோம்.

அமரம்பேடு புருஷோத்தமன்

“சோமங்கலம் திறத்தவேளி திறவரங் கில் புல் மண்டி, பாம்பும் தெறும் தெனியு மை” என்ற எழுதியிருக்கிறீர்கள். தான் தான் திறத்த வேளித் திவேட்டின் ஆப்ப ரேட்டர். விஷயத்தைச் சரிபார்த்து எழுத வேண்டாமா? தெரிவ் கூத்து பாருங்கள். சோமங்கலம் டி. முருகன்

அமரர் கெதி திறவுக் கிடுகதைப் போட் டுயிக் குறன். இரண்டாவது பரிக் பெற்ற கதைகளைப் படித்தேன். அபூர்வ ஆற்ற டுடன் எழுதப்பட்ட இக்கதைகளை எப்படித் தான் குதவாயது, இரண்டாவது எவத் தரம் பிரதிநிதிகளோ? திம்மராஜபுரம் என். ராமலிங்கன்

பிரபல திறவர்பட ஒயிப் பதிவு திபு னர்கள் வண்ணத்தின் கொண்டு வரும் “எப்பெக்கை”த் தமது ழான்களிக் உருவான உறுப்பு வேறுபு படத்திவேயிவ கொண்டு வத்துவிட்டார் திரு ழமால், “அட்டன் டேஷன்” கதைக்குப் படம் ஏ. ஏன்! 600 023 சி. பூபாக் சிங்

‘விபத்து இல்லாத ரயிலே’ படித்தேன். தமது ரயிலேயையும், ழப்பானிய ரயில் வேண்டியும் திவத்தால் ழாசம்! பெரு ழக்கத்தான் வருகிறது. பெருக்கத்தார் என். ரவிசங்கர்

சிங்ஜி ரூபம் காத்து —

புயலைப்பற்றி ஒரு பாட்டும், பிரபஞ்சத் தின் அழிவுக்குக் காரணமான ஊழிக் கூத் தைப் பற்றி ஒரு பாட்டும் பாரதியார் பாடி யிருக்கிறார்.

மறைமயப் பற்றியோ புயலைப் பற்றியோ பாரதியார் பாடினாரென்றால், அப்பாட்டிலே மறை ஒளியையும் புயல் ஒளியையும் காட்ட ருயல்புரென்றால் மறைமயமும் புயலையும் அவர் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் தாம் பார்த்திராத-தாமென்ன, மனித குலமே கண் டிராத-ஊழிக் கூத்தைப் பற்றியும் அவர் பாடியிருக்கிறார். முன் எப்போதோ, முத லாவது, இரண்டாவது மூன்றாவது எனப் பல கடற் கோள்கள் வந்து பழந் தமிழகத் தைக் கொள்ளி கொண்டதாக இலக்கியப்

வெடிபடுமண்டத் திடிபல தாளம் போட - வெறும் வெளியிரத்தக் கனியோடு பூகம் பாடப் - பாட்டின் அடிபடு பொருளும் அடிபடு மொலித்த கூடக்-கனித் தாடுங் காளி, சாளுமன; கங்காளி! அன்றை, அன்றை, ஆடுங் கூத்தை நாட்செய்தாய் வெண்ணீர்"

ஆம்; ஊழிக் காலத்து நிகழ்ச்சிகளை அன்றை பராசக்தி பாரதியின் கண்கள் காணக் காட் டுள்ளாம். அதனால் அந்தக் காட்சியினை அவன் கவிதைமயாகப் படைத்தானாம். இந் னும் சொல்லுகிறான் ஊழிக் காலத்தின் கோலத்தை!

"சத்திப்பேய்தான் தலையோடு தலைகள் முட்டிச் சட்டச் சேடசேட்டென் றுடைபடு தாளங் கொட்டி - அங்கே எத்திவினிலும் நினைவிழி வண்டிபோ வெட்டித் - தானே ஈரிலும் கொலும் கண்டே சாகும் காலம் அன்றை, அன்றை ஆடுங் கூத்தை நாட்செய்தாய் என்றை"

"பாழாம் வெளியும் பற்றிப் போய்மெய் குலைச் - சலனம் பரிதும் சத்திக் குலமும் வழிகள் கலை - அங்கே ஊழாம் பேய்தான் "ஒதேரா தோர்" வென் றலை, - வெறித் தறுவித் திரிலாய் செருவெங்குத்தே புரிவாய்) அன்றை, அன்றை ஆடுங் கூத்தை நாட்செய்தாய் என்றை."

இந்தப் பாட்டைப் பாரதியார் தாமே பாடின காட்டுவாராம்! பாடி மட்டுமா? ஊழிக் கூத்தை ஆடிச் காட்டியும் தமது நன் பர்களை மெய்மறக்கச் செய்வாராம். இயற் கைக் கவிஞன் ஒருவனுக்குத்தான் இது சாத் தியம். இறையருளைப் பெற்றவனுக்குத்தான் இது கைவசமாகும். இந்தப் பாட்டையும் இதிலே மறைந்துள்ள கூத்தையும் அனுப விப்பதற்கு இறையருள் வேண்டும். பாட் டின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளத் தமிழ்ப் புயலை மட்டும் போதாது; ஆன்ம ஞானமும் வேண்டும்.

(மயிற் றிலக்கிய வட்டம் பாரதிய நிதியாபவனக் கொற்பொழிவினிலுந்து)

— ம.சிபா.சி

"நெடுக்கரு நீதியும் தோளாக்கு வானும் நிறைந்த கடல் மணிப் பூண் படுக்கரு நேக் மல துன்பங்கடளாம், இவன் பாவங்கரு நேக் மெருத்தி"

களிலே குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இத் தக் குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு ஊழிக் காலத்தில் எழும் சர்வ நாச ஒளியைக் கவிதை ஒன்றிலே பாரதி காட்ட ருயல்கிறார். "ஊழிக் கூத்து" என்பது கவிதையின் தலைப்பு.

கொஞ்சம் அழகி, கோகுல் குமரி!

கோடைக்குகந்த,
தூய சந்தனத்தில் தயாரான
ஒரே உன்னத தயாரிப்பு

கோகுல் ஸான்டால் & ஸான்டல்வட் பவுடர்கள்

தயாரிப்பாளர்கள்:
டி.எஸ்.ஆர். சி கம்பெனி,
மதராஸ்.

15 3859

C.M.L. Muzzy

ADWAVE PSE/1988